செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

முதன்மடலம் - முதற்பகுதி

அ

மொழிஞாயிறு
ஞா. தேவநேயப் பாவாணர்

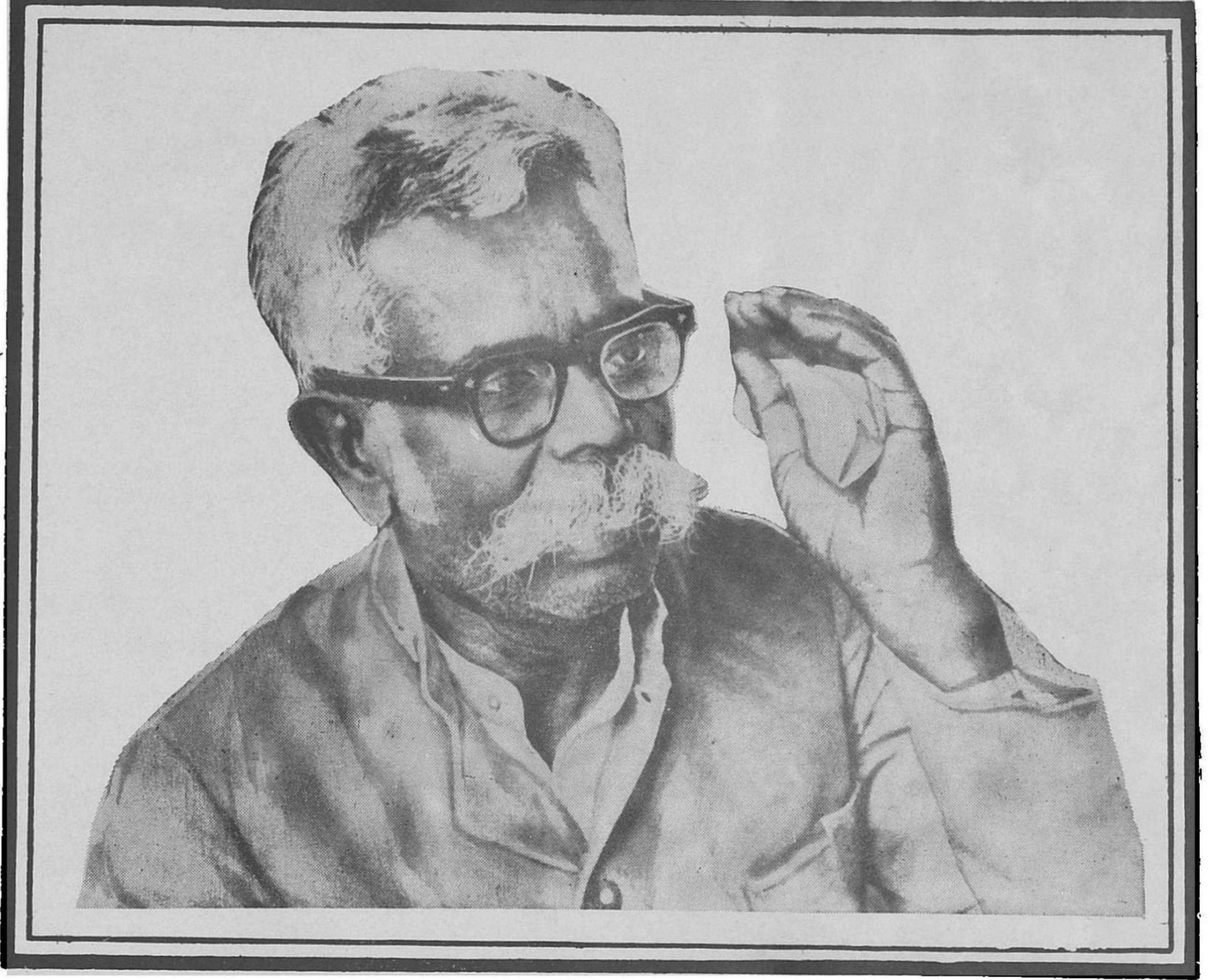
செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல்
அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்திற்காக அச்சிட்டது

தமிழ்நாட்டுப்
பாடநூல் நிறுவனம்
சென்னை.

மொழிஞாயிறு

ஞா. தேவநேயப் பாவாணர்

தோற்றம் : 7 - 2 - 1902 மறைவு : 16 - 1 - 1981

கோடி கொடுத்தாலும் கொள்கைவிடாக் கூர்வேழம்
நாடி தளர்ந்துவிழி மூடியபின் மூவாண்டு
ஓடி யுருண்டாலும் ஒண்டமிழர் உள்ளத்தே
தேடாத் திருவாய்த் திகழ்கின்றார் பாவாணர்

அமுதாம் தமிழுக்கு ஆயிரம் அணிபூட்டி
இமையா மல்நோக்கி யின்புற்றுச் சாய்ந்திட்டார்
அமிழ்தாம் தமிழுண்டு சாவாரோ மண்ணுலகில்
தமிழ்த்தாய் மடியில் தவழ்கின்றார் பாவாணர்

உள்ளடக்கம்

வண்ணப்படங்களின் பட்டியல்

,, (பாலவரை)
,, (மணியவரை)
,, (வாளவரை)
,, (விரலவரை)

அவுரி (மீன்) ...
அவுரி (விரால்மீன்)
அவுளிமீன்
அழவணம்

அழுங்கு ...
அள்ளாத்தி (மீன்)
அறக்குளாமீன்
அறுக்கிளாமீன்

அறுகு (அரிசிப்புல்) ...
,, (ஆற்றறுகு)
,, (உப்பறுகு)
,, (கூந்தலறுகு)
,, (கொடியறுகு)
,, (சிற்றறுகு)

அறுகு (பாளையறுகு) ...
,, (புல்லறுகு)
,, (பூனைப்புல்)
,, (பேரறுகு)
,, (மத்தாங்காய்ப்புல்)
,, (யானையறுகு)
,, (வெள்ளறுகு)

அறுபுள்ளிவண்டு ...
அறுவாள் (பன்னறுவாள்)

Foreword

Tamil is one of the oldest living languages of the World. It is the most accomplished member of the over 30 known Dravidian Languages. It is now an accepted fact that the word *Dravida* is a sanskritization of earlier Pali and Prakrit form of Tamil viz., *damilo*, *damila* and *davida*. It has been noted in the latest edition of Encyclopaedia Britannica that "there is actually a very notable and active purifying movement" in Tamil and it is no exaggeration to say that the late lamented Savants *Maraimalai Adigal* and *Devaneya Pavanar* are the twentieth century captains of this essential and edifying campaign.

R. C. Trench in his elegant lectures on the study of words observed 'Language is fossil poetry and fossil history as well. Language is the amber in which a thousand precious and subtle thoughts have been safely embedded and preserved. Far beyond all written records in a language, the language itself stretches back and offers itself for our investigation. Language is never false, never deceives us. In the study of the origin and linguistic changes of a particular word, great care is required. It is a field full of contradictions such that Dr. Johnson himself was "ill-equipped by any previous studies for tracing the past history of words and he erred often and signally."

No matter, in Prof. *Pavanar*, we have indeed been very lucky. An erudite scholar and etymologist of great repute and who was an unflappable discoverer of roots of words, Pavanar has done a signal service to all philologists and especially to etymologists of the world. His monumental work has proved to the world that Tamil has an antiquity lost in the prehistoric past and is of a purity and constancy that makes it understood by the laity, as easily now as it was two thousand years ago. Dr. Caldwell commented, "the speech of the very lowest classes of the Tamil in retired country districts accords to a considerable extent with the classical dialect in dispensing with Sanskrit derivates." How important his work will prove to our own Tamil Speaking World, I shall let posterity decide.

The presentation is methodical and comprehensive, nay, this is indeed a model for others to emulate. I am certain that the dream of Pavanar will come true. Tamil Scholars and Research Workers with us today will, I hope, continue this labour of love. The Government of Tamil Nadu take pride in presenting this great work to the World on the occasion of the 75th Birth Anniversary of our Mentor *Perarignar Anna*.

Minister for Education,
Government of Tamil Nadu,
MADRAS - 600 009.
9 - 10 - 1984

C. Aranganayagam

முன்னுரை

(Introduction)

1. சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி இயல்வரையறை
(Definition of an Etymological Dictionary)

ஒரு மொழியிலுள்ள சொற்களையெல்லாம் திருந்திய வடிவில் தொகுத்து, அவற்றின் முதலெழுத்துகள் நெடுங்கணக்கு அல்லது குறுங்கணக்கு முறையில் அமைய அச் சொற்களை வரிசைப்படுத்தி, ஒவ்வொரு சொற்கும் அடிப்படைப் பொருளையும் வழிநிலைப் பொருள்களையும் ஏரணத்திற்குப் பொருந்த வரலாற்றுமுறையிற் குறித்து, இலக்கிய மிருப்பின் இருவகை வழக்கினின்றும், அஃதின்றேல் உலகவழக்கினின்றும், அப் பொருள்கட்குச் சான்றாக மேற்கோள்கள் எடுத்துக்காட்டி, இறுதியில் அவ்வச் சொல்லின் வேரொடு கூடிய வரலாற்றை வரைந்து இனச்சொற்களையும் காட்டுவது, முழுநிறைவான சொற் பிறப்பியல் அகரமுதலியாம்.

ஆயின், ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகளெல்லாம், பெரும்பாலும் அடிப்படைப் பொருளைமட்டும் விளக்கி, பொதுவாக இனச்சொற்களை மூலத்தொடு காட்டுவதுடன் நின்றுவிடுகின்றன.

சொற்பிறப்பியலைமட்டும் விளக்குவதே சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் கடமை என்பது மேலையர் கருத்து.

சொல் வரலாற்றை விரிவாக வரையாமைக்கு, தமிழ்போல் மேலைமொழிகள் இடந்தராமையே கரணியம்.

2, செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் அடிப்படைக் கொள்கைகள்
(The Fundamental Principles governing the Tamil Etymological Dictionary)

i. தமிழ் தென்னாட்டுப் பழங்குடி மொழி

பண்டை யிலக்கியத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ள கால வேறுபாடுகளும், நில வேறு பாடுகளும், விளைபொருள் வகைகளும், தொழிற் பாகுபாடும் தென்னாட்டிற்குரியன வாகவே யிருப்பதும், தமிழ் தென்மொழியென்று பெயர்பெற்றிருப்பதும், இதற்குச் சான்றாம்.

ii. தமிழ் குமரிநாட்டு மொழி

''பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள
வடதிசைக் கங்கையும் இமயமும் கொண்டு
தென்றிசை யாண்ட தென்னவன் வாழி''

என்னும் சிலப்பதிகார அடிகள் (11 : 19 - 22) இதற்குச் சான்றாம்.

iii. தமிழ் திரவிடத் தாய்மொழி

திரவிடச் சொற்களெல்லாம் தமிழ்ச்சொற்களின் திரிபாயிருப்பதே, இதற்குப் போதிய சான்றாம்.

iv. தமிழ் ஆரியத்திற்கு முந்திய மொழி.

"Does there not seem to be reason for regarding the Dravidian family of languages, not only as a link of connection between the Indo-European and Scythian groups, but—in some particulars, especially in relation to the pronouns — as the best surviving representative of a period in the history of human speech older than the Indo-European stage, older than the Scythian and older than the separation of the one from the other." [1]

"Nevertheless, I regard the comparison of words, when carefully and cautiously conducted, as an important help to the determination of lingual affinities; and it will be found I think, that the following vocabularies bear independent testimony, in their own degree, to the same result at which we arrived by grammatical comparison — viz., that the Dravidian idioms exhibit traces of an ancient, deep-seated connection with Prae-Sanskrit,—the assumed archaic mother-tongue of the Indo-European family." [2]

v. தமிழ் ஆரியத்திற்கு மூலமொழி

"I need not call attention to the beautiful and philosophical regularity of this quadruple set of remote, proximate, and intermediate demonstratives and interrogatives. In no other language or family of languages in the world shall we find its equal, or even its second. In addition to which, the circumstance that the demonstrative vowels are not only used in these languages with an invariable and exact discrimination of meaning which is not found in the Indo-European tongues (with the solitary and partial exception of the New Persian), but are also associated with a corresponding interrogative vowel of which the Indo—Europen tongues are totally ignorant, tends to confirm the supposition which I have already expressed, that the Dravidian family has retained some Prae-Sanskrit elements of immense antiquity; and in particular, that its demonstratives, instead of being borrowed from Sanskrit, represent those old Japhetic bases from which the demonstratives of Sanskrit itself, as well as of various other members of the Indo-European family, were derived." [3]

"I subjoin here a few illustrations of what I mean by primitive underived Indo-Europeanisms discoverable in the Dravidian languages.

1. The use of *n*, as in Greek, to prevent *hiatus*.
2. The existence of gender in the pronouns of the third person and in verbs, and in particular the existence of a neuter gender.
3. The use of *d* or *t* as the sign of the neuter singular of demonstrative pronouns or pronouns of the third person.
4. The existence of a neuter plural, as in Latin, in short *a*.
5. The formation of the remote demonstrative from a base in *a*, the proximate from the base in *i*.
6. The formation of most preterites, as in Persian, by the addition of *d*.
7. The formation of some preterites, by the reduplication of a portion of the root.
8. The formation of a considerable number of verbal nouns by lengthening the vowel of the verbal root." [4]

---

[1] Caldwell's Comparative Grammar of the Dravidian Family of Languages, Preface to the Second Edition, p. x.
[2] *Ibid.*, p. 565
[3] *Ibid.*, pp. 421-2.
[4] *Ibid.*, p. 73.

vi. தமிழ் சொல்வளம் மிக்க தற்சார்பு மொழி

"The orientalists who supposed the Dravidian languages to be derived from Sanskrit were not aware of the existence of uncultivated languages of the Dravidian family, in which Sanskrit words are not at all, or but very rarely, employed; and they were also not aware that some of the Dravidian languages which make use of Sanskrit derivatives, are able to dispense with those derivatives altogether, such derivatives being considered rather as luxuries or articles of finery than as necessaries. It is true it would now be difficult for Telugu to dispense with its Sanskrit: more so for Canarese; and most of all for Malayalam :- those languages having borrowed from Sanskrit so largely, and being of all habituated to look up to it for help, that it would be scarcely possible for them now to assert their independence. Tamil, however, the most highly cultivated *ab intra* of all Dravidian idioms, can dispense with its Sanskrit altogether, if need be, and not only stand alone, but flourish without its aid." [1]

"Another evidence consists in the extraordinary copiousness of the Tamil vocabulary, and the number and variety of the grammatical forms of Shen-Tamil. The Shen-Tamil grammar is a crowded museum of obsolete forms, cast-off inflexions, and curious anomalies...... Nothing strikes a Tamil scholar more, on examining the dictionaries of the other Dravidian dialects, than the paucity of their lists of synonyms in comparison with those of Tamil. The Tamil vocabulary contains not only those words which may be regarded as appropriate to the language, inasmuch as they are used by Tamil alone, but also those which may be considered as the property of Telugu, Canarese, etc. Thus, the word used for 'house' in ordinary Tamil is *vīḍu*; but the vocabulary contains also, and occassionally uses, the word appropriate to Telugu, *il* (Tel. *illu*), and the distinctive Canarese word, *manei* (Can. *mane*); besides another synonym, *kuḍi*, which it has in common with Sanskrit and the whole of the Finnish languages." [2]

vii. தமிழ் உலக முதன்மொழி

"It is a different question whether some of the Dravidian forms and roots may not have formed a portion of the linguistic inheritance, which appears to have descended to the earliest Dravidians from the fathers of the human race." [4]

பி.தி. (P.T.) சீநிவாசையங்கார் எழுதிய 'Stone Age in India' என்னும் நூலும், வி. ஆர். (V. R.) இராமச்சந்திர தீட்சிதர் எழுதிய 'Origin and Spread of the Tamils', 'Pre-Historic South India' என்னும் நூல்களும், தமிழ் உலக முதன்மொழி என்பதற்குச் சான்று பகரும்.

தமிழின் ஒலிச்சின்மை யெளிமையும் இயற்கையான சொல்லமைதி சொற்றொடரமைதிகளும், அதன் உலக முதன்மைக்குப் போதிய சான்றாம்.

viii. தமிழ் வேர்ப்பொருள் காட்டும் மொழி

சமற்கிருதத்திற்போல் தமிழில் இடுகுறிச்சொல் என்பதில்லை. திரவிடமொழிச் சொற்கட்கெல்லாம் தமிழ்த்துணைகொண்டே வேர்காணல் இயலும்.

"எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே" (தொல். சொல். பெய. 1),
"மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்றா" (தொல். சொல். உரி. 96).

---

[1] *Ibid.*, p. 45.
[2] *Ibid.*, p. 82.
[3] *Ibid.*, Preface to the Second Edition, p. xi.

"பொருட்குத் திரிபிலை யுணர்த்த வல்லின்" (தொல். சொல். உரி. 94)

"பயிலா தவற்றைப் பயின்றவை சார்த்தித்
தத்தம் மரபிற் சென்றுநிலை மருங்கின்
எச்சொல் லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்" (தொல். சொல். உரி. 1).

ix. தமிழ் உயர்தனிச் செம்மொழி

தமிழ் வரலாற்றிற் கெட்டாத தொன்மையில் தோன்றிய உலக முதன்மொழி யாயினும், கொடுமையையும் கொச்சையையும் நீக்கி, நெடுகலுஞ் செம்மையை உயிர் நாடியாகப் போற்றி வந்ததினாலேயே, இயற்கையாகவும் செயற்கையாகவும் நேர்ந்த எத்தனையோ பெருங் கேடுகட்கெல்லாந் தப்பி "என்றுமுள தென்றமிழ்" என்று கம்பர் பாடியவண்ணம் இன்றுவரை முந்துநிலை தாங்கி வந்திருக்கின்றது. இதனாலேயே அதன் சொற்கட்கெல்லாம் இன்றும் வேர்காண இயல்கின்றது.

"செந்தமி ழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட எண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவல்"

என்று தொல்காப்பியச் சிறப்புப் பாயிரமுங் கூறுதல் காண்க.

ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட ஆங்கிலம், இன்று ஆங்கிலர்க்கும் விளங்குவதில்லை. ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட

"செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்"

என்னுங் குறளும், ஈராயிரத்தறுநூறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட

"எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே"

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவும், இன்றும் கல்லாருட்பட எல்லார்க்கும் பொருள் விளங்க நிற்கின்றன.

தமிழ் வாழவேண்டுமெனில், இந் நிலைமையே இனியும் தொடர்தல் வேண்டும்.

தமிழியல்பை யுணராத சில போலித் தமிழ்ப்புலவர், ஆராய்ச்சியின் பெயரால், கழி பொருள்போன்ற இழிவழக்கையும் தொகுத்து நூலாக்கிக் காலத்தை வீணாகக் கழிப்பர்.

"வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே
நிகழ்ச்சி யவர்கட் டாக லான"

என்று தொல்காப்பியம் (மர. 93) கூறுவதை நோக்குதல் வேண்டும்.

x. தமிழ் தூய மரபுமொழி

செம்மை போன்றே தூய்மையும் தமிழின் இன்றியமையாப் பண்பாம்.

"எப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வா றுயர்ந்தோர்
செப்பினர் அப்படிச் செப்புதல் மரபே" (நன். 388).

சிலர்,

"குரங்கின் ஏற்றினைக் கடுவன் என்றலும்
மரம்பயில் கூகையைக் கோட்டான் என்றலும்
செவ்வாய்க் கிள்ளையைத் தத்தை யென்றலும்
வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை யென்றலும்
குதிரையுள் ஆணினைச் சேவல் என்றலும்
இருள்நிறப் பன்றியை ஏனம் என்றலும்
எருமையுள் ஆணினைக் கண்டி யென்றலும்
முடிய வந்த அவ்வழக் குண்மையின்
கடிய லாகா கடனறிந் தோர்க்கே"

என்னும் தொல்காப்பிய மரபியல் (69) நூற்பாவைப் பிறழவுணர்ந்து,

''பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னானே'' (நன். 462)

என்று எல்லா அயற்சொற்களையும் அமைப்பர். கடுவன், கோட்டான், தத்தை, பூசை, சேவல், ஏனம், கண்டி என்னும் எழு சொல்லுந் தூய தென்சொல் என்பதை அவர் அறிந்திலர்.

தமிழில் ஏதேனும் ஒரு பொருள்பற்றி ஒரு புதுச்சொல் தோன்றின், அது தமிழ் மரபிற்கு ஒத்ததாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

''மரபுநிலை திரியின் பிறிதுபிறி தாகும்'' (தொல். சொல். மர. 92),

''நிலந்தீ நீர்வளி விசும்போ டைந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்
இருதிணை ஐம்பால் இயல்நெறி வழாஅமைத்
திரிவில் சொல்லொடு தழாஅல் வேண்டும்' (தொல். சொல். மர. 90).

xi. தமிழ் ஒப்புயர்வில்லாத் தனிமொழி

உலக முதன்மை, செம்மை, தூய்மை, தாய்மை, பகுத்தறி வடிப்படையிற் பொருள்களைப் பகுத்து மெய்ப்பொருளியல்பில் இலக்கணக் குறியீடுகள் கொண்டமை, செய்யுள் வடிவில் இலக்கியம் அமைந்தமை, பொருளிலக்கண முடைமை, இசை நாடகத்தொடு சேர்ந்து மும்மைப்பட்டமை, உலகில் தலைசிறந்த இன்னிசைக் கருவிகளைத் தோற்றி, நளிகடல் செல்லும் நாவாய் புனைந்து நானிலஞ் சுற்றி வடவை கண்டு, எழுகோட் பெயரால் எழுநாட்கிழமை வகுத்து ஏனைநாடெல்லாம் வழங்க வைத்து, முக்கரணமுங் கடந்த முதல்வனைக் கடவுள் என்னும் பெயராற் குறித்து, நாகரிகத்தினும் பண்பாட்டைச் சிறப்பாகப் போற்றி அறம் பொருளின்பம் வீடென்னும் நாற்பொருட் பேற்றை வாழ்க்கைக் குறிக்கோளாக்கிய மக்கள் மொழியாயிருத்தல் முதலிய சிறப்புகளால், தமிழை ஈடிணையில் லாத் தனிமொழியெனல் உண்மை நவிற்சியேயன்றி உயர்வுநவிற்சியன்று. தமிழ் என்னும் பெயரும் அதன் தனிச்சிறப்புப் பற்றியதே. தமி = தனி, 'ழ்' ஈறு.

''ஓங்க லிடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
ஏங்கொலிநீர் ஞாலத் திருளகற்றும் — ஆங்கவற்றுள்
மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரொன் றேனையது
தன்னே ரிலாத தமிழ்''

என்னும் பழம்பாட்டையுங் காண்க.

3. செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியின் மூலவாய்கள் (Sources of the Tamil Etymological Dictionary)

i. சொல்லியல்

1. அகராதிகள்

இன்றுள்ள ஏறத்தாழ இருபது தமிழ் அகரமுதலிகளுள், இச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலிக்குப் பெரிதும் பயன்படுவது 'சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் அகராதி'யே (Lexicon). அது பல்வேறு வகையில் குறைபாடுள்ளதாயினும், மூவர்முதற் பதினைவர்வரை பல்வேறு தொகையினர் பல்வேறு காலப் பகுதிகளில் அமர்ந்து, இருவகை வழக்கினின்றும் இருபத்தாறாண்டாக இடைவிடாது தொகுத்த பல்லாயிரக் கணக்கான சொற்களும், அவற்றின் பெரும்பாற் பொருள்களும், அவற்றிற்குரிய மேற்கோள்களும், அம் மேற்கோள் களின் இடங்களும், ஏற்கெனவே குறிக்கப்பட்டிருப்பது, செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலிப் பணியாளராகிய எமக்குக் காலவகையிலும் உழைப்புவகையிலும் மறக் கொணா மாபேருதியமாகும்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதிக்கு அடுத்தபடியாகப் பயன்படுவது, சாம்பசிவம் பிள்ளை தமிழ்-ஆங்கில அகரமுதலியாகும். மருத்துவத் துறையில் அது நல்கும் அறிவு மதிப்பிடுந் தரத்ததன்று. அடுத்தது மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க அகரமுதலி யாகும்.

2. புதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும் நூல்களும்

இவை பல்துறைப்பட்டன. அவற்றுள், உரைவேந்தர் ஔவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை எழுதிய 'சேரமன்னர் வரலாறு', பேரா. கோ. தங்கவேலனார் எழுதிய 'இந்திய–தமிழ்நில வரலாறுகள்', பேரா. ம. வி. இராசேந்திரனார் எழுதிய 'நம்நாட்டுப் பாம்புகள்', நுண் கலைச்செல்வர் அ. இராகவனார் எழுதிய 'கப்பற்கலை', 'நம்நாட்டு அணிகலன்கள்', தமிழறிஞர் மு. அருணாசலனார் எழுதிய 9 முதல் 16ஆம் நூற்றாண்டுவரையுள்ள 'தமிழிலக்கிய வரலாறுகள்', திரு. பி. எல். சாமி எழுதிய 'சங்க இலக்கியத்தில் செடிகொடி விளக்கம்', 'சங்க இலக்கியத்தில் விலங்கின விளக்கம்', 'சங்க இலக்கியத்தில் பறவையின விளக்கம்', 'சங்க இலக்கியத்தில் மணிகள், ஆடையணிகலன்கள்', சிற்பக் கலைமணி வை. கணபதிக் கம்மியர் (ஸ்தபதி) எழுதிய 'சிற்பச் செந்நூல்' என்பன சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கன.

3. உலகவழக்குச் சொற்கள்

ii. சொற்பிறப்பியல்

க. ***மொழிநூல் :*** கால்டுவெலார் 'திரவிட மொழிகளின் ஒப்பியல் இலக்கணம்' (ஆங்கிலம்).

உ. ***திரவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி :*** பரோ எமனோவர் (Burrow and Emeneau) தொகுத்த திரவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (ஆங்கிலம்).

ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் : Chambers's Etymological Dictionary of the English Language, Skeat's Etymological Dictionary of the English Language, Klein's Comprehensive Etymological Dictionary of the English Language, Weekley's Etymological Dictionary of Modern English, The Oxford Dictionary of English Etymology ஆகியவை.

குறிப்பு : யாழ்ப்பாண ஞானப்பிரகாச அடிகளின் 'சொற்பிறப்பு-ஒப்பியல் தமிழ் அகராதி' முதன்மடலத்தில் ஒரு சில பகுதிகளொடு நின்றுவிட்டமையாலும், அதிற் கையாளப்பட்ட நெறிமுறைகள் பெரிதும் வேறுபட்டுள்ளமையாலும், அது **'செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி'**க்குப் பயன்படவில்லை.

ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் அயன்மொழிக் குரியனவாயினும், அதிற் கையாளப்பட்டுள்ள நெறிமுறைகள், **செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல்** பேரகரமுதலிக்குப் பெரிதும் உதவின. இங்ஙனமே, யோசேப்பு ஆங்கசு (Joseph Angus) எழுதின 'Hand-book of the English Tongue', ரிச்சர்டு மாரிசு (Richard Morris) எழுதின 'Historical Outlines of English Accidence' முதலிய ஆங்கில இலக்கண நூல்களும் ஓரளவு பயன்பட்டன. பரோ எமனோவர் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியும் (1961) திரவிட மொழிகள்பற்றியதேனும், 4572 சொற்களே கொண்டுள்ளமையாலும், வேருந் திரிவுங் காட்டாது பெரும்பாலும் ஒப்பியல் அகரமுதலியாகவே (Comparative Dictionary) இருப்பதனாலும், பல சொற்கட்கு இனச்சொல் (cognates) காட்டற்கன்றி வேறெதற்கும் பயன்படவில்லை.

ஒரு சில கூட்டுச்சொற்களைத் தவறாகவும் அவ்வகரமுதலி பிரித்துள்ளது.

எ-டு : தகப்பன் – தகு + அப்பன்.

தம் + அப்பன் – தமப்பன் → தகப்பன் என்பதே உண்மையான வரலாறு.

வரலாற்றிற் கெட்டாத தொல்பழங்காலத்துத் தோன்றிய உலக முதன்மொழியாகிய குமரிநிலத் தமிழின் சொற்பிறப்பியலை, உழைப்பொடும் பொறுமையொடும் தறுகண்மையொடும் மெய்யறியவாவொடுங்கூடி நீண்டு ஆழ்ந்து நுணுகிய ஆராய்ச்சியாலன்றிப் பெருந் தமிழ்ப்புலவரும் அறியவொண்ணா நிலையில், வரலாறறியாது சமற்கிருத அடிப்படையில் தமிழாய்ந்த மேலையரிடம் எதிர்பார்ப்பது, இயற்கைக்கு முற்றும் மாறானதே. ஆதலால், பரோ எமனோவர் அகரமுதலிக் குறைபாட்டினால் அவர்க்கு எள்ளளவும் இழுக்கின்று.

பிற கருவிநூல்கள்

(1) குண்டர்ட்டு மலையாள-ஆங்கில அகரமுதலி
(A Malayalam and English Dictionary by H. Gundert).

(2) மலையாளப் பழஞ்சொல் (2000).

(3) கிற்றல் கன்னட-ஆங்கில அகரமுதலி [Kittel's Kannada-English Dictionary (in 4 Volumes)—Revised and enlarged edition].

(4) A Telugu Verbal Bases by Bhadriraju Krishnamurti.

(5) A Sanskrit English Dictionary by M. Monier Williams.

(6) Grierson's Linguistic Survey of India.

வரலாறு

I. P. T. சீநிவாச ஐயங்கார்
 (1) Stone Age in India.
 (2) History of the Tamils.

II. V. R. இராமச்சந்திர தீட்சிதர்
 (1) Origin and spread of the Tamils.
 (2) Pre-Historic South India.

4. செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியின் சிறப்பியல்புகள் (The Special features of the Tamil Etymological Dictionary)

1. அகரமுதலிவகை

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி, எல்லார்க்கும் பயன்படும் பொதுவகையான சொற்பொருளகரமுதலியும் (General-purpose Dictionary), ஆராய்ச்சியாளர்க்கே பயன்படும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியும் (Etymological Dictionary) இணைந்த பேரகரமுதலி (Comprehensive Dictionary) ஆகும்.

2. அமைப்பு

செந்தமிழ்ச் சொல்வளத்தை யறிதற்பொருட்டும், தனித்தமிழாளர்க்குப் பயன்படும் பொருட்டும், தமிழ்ச்சொற்களும் அயற்சொற்களும் முதன்முறையாகப் பிரிக்கப் பட்டுள்ளன.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியின் பன்னிரு மடலங்களுள் முதலொன்பதும் தமிழ்ச்சொற்கட்கும், பத்தாவது மட்டும் தமிழும் திரவிடமுமல்லாத அயற்சொற்கட்கும் பொருள் கூறும்.

கூட்டுச்சொல்லின் நிலைச்சொல் தமிழாயின் தமிழ்ச்சொன் மடலங்களிலும், அயற்சொல்லாயின் அயற்சொன் மடலத்திலும் இடம்பெறும்.

அகத்தியம் என்பதுபோன்ற தமிழுக்கு இன்றியமையாத சொல்லாயின், தமிழ்ச் சொன் மடலத்திலேயே இடம்பெறும். இது விலக்கென அறிக.

எழுத்துப் பெயர்ப்பு

தமிழொலியை ஒட்டியே எழுத்துப்பெயர்ப்பு அமைந்துள்ளது.

எ-டு: சங்கு - šaṅgu, பாம்பு - pāmbu.

3. சொல்

சொற்களெல்லாம் திருந்திய வடிவிலேயே காட்டப்பட்டுள்ளன.

எ-டு:

திருந்தா வடிவம்	திருந்திய வடிவம்
அரிவாள்மணைப்பூண்டு	அரிவாள்முனைப்பூண்டு
சாயங்காலம்	சாயுங்காலம்
மணத்தக்காளி	மணித்தக்காளி
வெட்டரிவாள்	வெட்டறுவாள்

இதுவரை பிற அகரமுதலிகளில் இடம்பெறாத பல உலகவழக்குச் சொற்கள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன.

எ-டு: அரணை (எகிர்), அரைத்தவளை, அறுவாள், ஒடியல், . கவைமகன், காம்பு-தல், குடட்டி, சூவை, தக்கட்டி, நக்களி-த்தல், நரிகுளிப்பாட்டி, நனையாநரி, பொண்டான், மோள், வெங்கழி.

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அகரமுதலியிலுள்ள ஆகண கைக்கிளை (சாதாரண காந்தாரம்), ஆகணதாரம் (கைசிகி நிஷாதம்) என்னுஞ் சொற்கள் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் அகராதியில் இடம்பெறவில்லை.

முதல் எண் மடலங்களிலும் விடுபட்டுப்போன சொற்களெல்லாம் ஒன்பதாம் மடலத்தில் இடம்பெறும்.

4. பொருள்

எத்துறையிலும், பிற்கால வினைகள் பேரறிஞராற் செய்யப்படின், முற்கால வினைகளினுஞ் சிறந்தனவாகவே யிருக்கும். இப் பொது வியற்கைப்படி அகரமுதலிகளும், பிற்காலத்தன முற்காலத்தனவற்றினும் பொருள்களை மிகுதியாகவும் சிறப்பாகவும் விளக்கிக் காட்டும். இதனால் முற்காலத்தனவற்றிற்கு ஓர் இழுக்குமில்லை.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் அகராதி (Lexicon) அதற்கு முந்தைய சொற்களஞ்சியங்களினும் அகரமுதலிகளினும் மிக விரிவானதென்று காட்டுதற்கு, அதன் பதிப்பாசிரியர், தாரம், வரி என்னும் இரு சொற்பொருள்களை, திவாகரம், பிங்கலந்தை, நிகண்டு, சூடாமணி, அகராதி நிகண்டு, உரிச்சொல் நிகண்டு, கயாதரம், பல்பொருட் சூளாமணி, பொதிகை நிகண்டு, அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு, நாமதீப நிகண்டு, வேதகிரியார் நிகண்டு, நாநார்த்த தீபிகை என்னுஞ் சொற்களஞ்சியங்களினின்றும், அகராதி மோனைக் ககராதி யெதுகை, சதுரகராதி, பெபிரிசியசு (Fabricius) அகராதி, இராட்டிலர் (Rottler) அகராதி, யாழ்ப்பாண அகராதி, ஒருசொற் பலபொருள் விளக்கம், போப்பு (Pope) செறிவடக்கத் (Compendious) தமிழாங்கில (Tamil-English) அகராதி, வின்சிலோ (Winslow) அகராதி, ஓர் இலக்கியத் (Classical) தமிழாங்கில (Tamil and English) அகராதி, தமிழ்ப் பையடக்க (pocket) அகராதி, தரங்கம்பாடி (Tranquebar) அகராதி, நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அகராதி, சங்க அகராதி, இலக்கியச் சொல்லகராதி, தமிழகராதி (Tamil Lexicon) என்னும் அகரமுதலிகளினின்றும், காலவரிசைப்படி எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதியிலும் 'வரி' என்னுஞ் சொல்லிற்குரிய பொருள்களுள் வளைவு, வளைகோடு, சுற்று என்பன விடப்பட்டுள்ளன.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியிற் பொருள்பற்றி :யேற்பட்டுள்ள திருத்தங்கள் பின்வருமாறு பலவகைப்படும் :

க. முன் குறிக்கப்படாத பொருள்(கள்) குறிக்கப்படுதல்.

எ-டு : **சுவரொட்டி** 1. எறிந்தாற் சுவரிற் சில நொடி நேரம் ஒட்டிக்கொள்ளும் ஒரு வகைப் புறா.
2. சுவரில் ஒட்டும் விளம்பரத் தாள் (wall-poster).

உ. தவறான பொருள் திருத்தப்படுதல்.

எ-டு :

சொல்	*தவற்றுப்பொருள்*	*திருத்தப்பொருள்*
குறவை	வரால்	வரால் வடிவான சிறுமீன்
கேருதல்	கோழி கத்துதல்	கோழி முட்டையிடக் கத்துதல்.
கசகரணம்போடுதல்	யானை காதாட்டுதல்	யானை மல்லாப்பாண்டி யடித்தல்.
அளைமறிபாப்பு	பாட்டின் ஈற்றினின்ற சொல் இடையிலும் முதலிலுஞ் சென்று பொருள் கொள்ளப் படும் முறை.	நாலாமடி முதலடியாகவும், மூன்றாமடி இரண்டாமடியாகவும், இரண்டாமடி மூன்றாமடியாக வும், முதலாமடி நாலாமடியாக வும், இங்ஙனம் பாட்டின் அடிகள் தலைகீழாக மாறிப் பொருள் கொள்ளப்படுதல்.

ங. பொருள்களெல்லாம் இயற்கையொட்டிய ஏரண முறைப்படி குறிக்கப்படுதல்.

பள்ளி என்னுஞ் சொல்லின் முதற்பொருள் 'படுக்கை', இறுதிப்பொருள் 'இடம்'. தொல்காப்பியத்திற் பள்ளியென்னுஞ் சொல் இடப்பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளமையால் அதுவே முதற்பொருளென்று கொண்டனர் சென்னை யகராதி தொகுத்தோர். இது சொல்லாராய்ச்சி யின்மையால் நேர்ந்த விளைவு.

ச. பொருள்களெல்லாம் தமிழ்ச்சொல்லாலேயே குறிக்கப்படுதல்.

தமிழ்ச்சொல் வழக்கற்றதாயின், வழக்கிலுள்ள நேர் அயற்சொல் அடுத்துப் பிறைக் கோட்டுள் (bracket) குறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

ரு. இனப்பொருட் பெயர்களும் வகைப்பொருட் பெயர்களும் ஒருங்கே குறிக்கப்படுதல்.

எல்லாச் சொற்களும் முதலெழுத்தின் நெடுங்கணக்கு வரிசைப்படி அமைக்கப்பட்டிருப் பினும், பிறந்தையின் (genus) இனங்களும் (species), இனத்தின் வகைகளும் (varieties), இவை போன்ற பிறபொருட் பிரிவுகளும் கிளைகளும் வேறுபாடுகளும் பகுப்புகளும், அவ்வவற்றின் பொதுப்பொருள் அல்லது தலைமைப் பொருளின் கீழேயே ஒருங்கே ஏதேனும் ஒரு வரிசையாகக் குறிக்கப்பட்டுப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளன அல்லது விளக்கப்பட்டுள்ளன.

அவரை என்னுஞ் சொல்லின்கீழ், ஆட்டுக்கொம்பவரை, ஆரால்மீனவரை, ஆனைக்காதவரை முதலிய வகைப்பெயர்களும்; கொத்தவரை, சுடலையவரை, தம்பட்டவரை முதலிய இனப்பெயர்களும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வமைப்பு, ஒரு பொருளின் வகைகளையெல்லாம் ஒருங்கே எளிதாய்க் கண்டுகொள்வதற்கு ஏற்றதாகும். அல்லாக்கால், ஒன்றன் வகைகளையெல்லாம் அறிதற்கு எல்லா மடலங்களையும் புரட்டவேண்டியிருக்கும். இது எளிதில் ஆவதன்று.

இம் முறை ஏற்கெனவே **வின்சிலோ** தமிழ்-ஆங்கிலம்-தமிழ் அகரமுதலியிற் கையாளப் பட்டது. ஆயினும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் அகராதி அதைப் பின்பற்ற வில்லை.

ஒரு பொருளின் வகைகளை யெல்லாம் ஓரிடத்திற் குறித்துப் பொருள் கூறியிருப்பினும், அகரமுதலியின் பயன்பாட்டைப் பெருக்குதற்பொருட்டு, அவ் வகைகள் வண்ணமாலை வரிசைப்படி ஆங்காங்கே தனித்தனியாகவுங் குறிக்கப்பட்டு அவற்றின் பொதுப்பொருட்கு மாட்டெறியப்பட்டுள்ளன.

எடுத்துக்காட்டாக, **அவரை** என்னும் உருப்படியில் அதன் வகைகளெல்லாம் ஒருங்கே கூறப்பட்டு, அவற்றுள் ஒன்றான **ஆட்டுக்கொம்பவரை** என்பது, வண்ணமாலை வரிசைப் படி அதற்குரிய இடத்திலும் குறிக்கப்பட்டு, **அவரை** பார்க்க என்று மாட்டெறியப் பட்டுள்ளமையும் காண்க.

v. மூலம்

தென்சொல்லெல்லாம் தென்சொல்லென்றே இவ் வகரமுதலியிற் காட்டப் பட்டுள்ளன. இதுவரை வடசொல்லென்று மயங்கியவையெல்லாம், வேருந் திரிவும் வரலாறும் காட்டி விளக்கப்பட்டுள்ளன.

உலகில் முதன்முறையாக வரலாற்றடிப்படையிலும் மொழிநூ லடிப்படையிலும் வெளிவரும் அகரமுதலி இதுவே. தமிழ் திரவிடத்திற்குத் தாயும் ஆரியத்திற்கு மூலமுமாதலால், இனச்சொற்கள் (cognates) திரவிட மொழிகளிலிருந்தும் ஆரிய மொழிகளிலிருந்தும் காட்டப்பட்டுள்ளன.

தென்சொல்லை வடசொல்லென்று காட்டுதற்குக் கட்டப்பட்டுள்ள கட்டுக்கதைகளும், அறிவியல்முறையில் மறுக்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, **உருத்திராக்கம்** என்னும் சொல்லைக் காண்க.

தென்சொல் திரிந்து வடசொல்லாவதற்கும், அதன்பின் அதை வடசொல்லே யென்று வலித்தற்கும், அதை இயற்கைக்கு மாறாகப் பகுத்துப் பொருந்தப் பொய்த்தலாகவும் பொருந்தாப் பொய்த்தலாகவும் வேர்ப்பொருளை வேறுபடுத்திக் கூறற்கும், ஐஞ்சொற்களை இங்குக் காட்டுவோம்.

(1) **இடைகழி**

இடை + கழி – இடைகழி = வீட்டிடையிற் கழிந்து செல்லும் இடம்.

இடைகழி → இடேழி → இரேழி → ரேழி.

இடைகழி → டேகழி → தேகளி > வ. தேகலீ.

தேகலீதீபநியாயம் = இடைகழியில் வைத்த விளக்கு இரு புறமும் ஒளிவீசுவது போல, ஒரு பொருள் இடையில் நின்று ஈரிடத்தும் பயின்றுவரும் நெறி.

(2) **உவணம்**

'உ' உயரத்தைக் குறிக்குஞ் சுட்டெழுத்து. உகப்பு (உயர்வு), உச்சி, உத்தரம், உம்பர் (மேல், மேலுலகம், தேவர்), உயர், ஊர்தல் (ஏறுதல்), உறி, உன்னு முதலிய சொற்களை நோக்குக.

உம் → உவ் → உவண் = மேலிடம். உவண் → உவணை = தேவருலகம். உவண் → உவணம் = உயர்ச்சி, உயரப் பறக்கும் பருந்து, கலுழன், கருடன், கழுகு. 'உயரவுயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாகுமா? (கருடனாகுமா?)' என்பது பழமொழி. உவணம் → உவணன் = கருடன் (திவா.).

உவணம் → சுவணம் = கருடன், கழுகு. உ → சு.

ஒ.நோ : உலவு → சுலவு, உருள் → சுருள், உழல் → சுழல், உதை → சுதை (உதைக்குங்கறவை).

சுவணம் > **Skt.** ஸுபர்ண.

வடசொல் வடிவிற்கு வடமொழியாளர் கூறும் பொருட்கரணியம்:- ஸு = நல்ல, அழகிய. பர்ண = இலைபோன்ற சிறகு. ஸுபர்ண = அழகிய சிறகுடைய பறவை, கருடன், கழுகு.

(3) *செவந்தி*

செம் → செவ் + அந்தி – செவ்வந்தி = செவ்வான மாலை, அவ் வேளையில் மலரும் பூ. செவ்வந்தி → செவந்தி.

க. சேவந்தி; **தெ.** சேமந்தி → சாமந்தி → ஜாமந்தி. சேவந்தி > **வ.** ஸேவதீ.

(4) *பள்ளி*

பள் → பள்ளம். பள் → பள்ளை = குள்ளம். பள்ளையன் = குள்ளன். பள்ளை யாடு = குள்ளமான ஆட்டுவகை. பள்ளையம் = தட்டையான உண்கலம். பள் → பள்ளி = நிற்பதினும் இருப்பதினும் தாழ்மட்டமான படுக்கைநிலை, படுக்கை, படுக்கைவிரிப்பு, படுக்கும் இடம், படுக்கும் அறை, அறை, படுக்கும் வீடு, வீடு, தெய்வ வீடாகிய கோயில், தெய்வத் தன்மையுள்ள துறவியர் மடம், பல வீடுகள் சேர்ந்த ஊர், கோயிலுள்ள ஊர், மடத்தில் அல்லது கோயிலில் நடைபெறும் கல்விச்சாலை.

க. பள்ளி > **வ.** பல்லீ = சிற்றூர், காடுவாழ் குலத்தார் குடியிருப்பு, குடிசை, வீடு.

வடமொழியில் இச் சொல்லிற்கு வேரில்லை. 'பல்லீ' என்பதிற் 'பல்' என்னும் முன்னசையைப் பிரித்து, செல் (to go) என்று பொருள் கூறுவர்.

(5) *வடவை*

வடவனல் = வடதிசை நெருப்பு. **ஒ.நோ. L.** *aurora borealis* = northern light.

வடம் → வடந்தை = வடதிசையிலுள்ளது, வடகாற்று, வடவனல். வடம் → வடவை = வடவ்னல்.

ஊழியிறுதியில் உலகையழிப்பது வடவைத்தீ யென்று கருதினதினால், அதை 'உத்தர மடங்கல்' என்றனர் முன்னோர். உத்தரம் = வடக்கு. மடங்கல் = கூற்றுவன்.

வடவை என்பது வடமொழியில் வடவா என்று திரியும். அவ் வடிவுச் சொல்லிற்கு அம் மொழியிற் பெண்குதிரை என்பது பொருள். அதனால் அச் சொல்லிற்குப் பெண் குதிரை வடிவான தீயென்று பொருள்கூறி, அதை வடசொல்லாகக் காட்டுவர். தென்சொல் வடிவினின்று வேறுபடுத்தற்கு முகம், அக்கினி என்னும் சொற்களைச் சேர்த்து, வடவாமுக, வடவாமுகாக்கினி என்றும் வழங்குவர். இனி, வகரத்தைப் பகரமாக்கி படபா (baḍabā), படபாமுக, படபாமுகாக்கினி என்றும் வழங்குவர்.

இத்தகைய மாற்றங்களும் ஏமாற்றங்களும் வெள்ளிடைமலைபோல் விளங்கினும், தமிழின் தொன்மை முன்மை தாய்மை தலைமைகளை அறியாமையால், மேலையரும் இன்றும் உண்மையறியாதவரா யிருக்கின்றனர்.

இவ் வகரமுதலியின் இறுதிமடலம் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகளை யெல்லாம் விளக்கிக் காட்டுவது. அது தமிழின் தோற்ற வளர்ச்சி யாக்க முறைகளைத் தெரிவிப்பதுடன், இக்கால அறிவியற் கம்மியக் குறியீடுகளையெல்லாம் மொழிபெயர்த்தற் கேற்ற புதுச்சொற் புனையவும் துணைசெய்யும். ஆதலால், அது இவ் வகரமுதலிச் சிறப்பிற்கு முடிமணி போன்றதாம்.

5. செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியின் அமைப்பொழுங்கு (The Arrangement and Order of the Tamil Etymological Dictionary)

முதன் மடலம்

முதற்பகுதி — அ
2ஆம் பகுதி — ஆ
3ஆம் பகுதி — இ, ஈ
4ஆம் பகுதி — உ, ஊ
5ஆம் பகுதி — எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ

2ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — க, கா
2ஆம் பகுதி — கி, கீ, கு, கூ
3ஆம் பகுதி — கெ, கே, கை, கொ, கோ, கௌ

3ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — ச, சா
2ஆம் பகுதி — சி, சீ, சு, சூ
3ஆம் பகுதி — செ, சே, சை, சொ, சோ, சௌ, ஞ, ஞா, ஞி, ஞெ, ஞே, ஞை, ஞொ

4ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — த, தா
2ஆம் பகுதி — தி, தீ, து, தூ
3ஆம் பகுதி — தெ, தே, தை, தொ, தோ, தௌ

5ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — ந, நா
2ஆம் பகுதி — நி, நீ
3ஆம் பகுதி — நு, நூ, நெ, நே, நை, நொ, நோ, நௌ

6ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — ப, பா
2ஆம் பகுதி — பி, பீ, பு, பூ
3ஆம் பகுதி — பெ, பே, பை, பொ, போ, பௌ

7ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — ம, மா
2ஆம் பகுதி — மி, மீ, மு, மூ
3ஆம் பகுதி — மெ, மே, மை, மொ, மோ, மௌ

8ஆம் மடலம்

முதற்பகுதி — வ, வா
2ஆம் பகுதி — வி, வீ
3ஆம் பகுதி — வெ, வே, வை, வௌ

9ஆம் மடலம்

பிற்சேர்ப்பு (Supplement)

10ஆம் மடலம்

அயற்சொற்கள் (Non-Dravidian Foreign words)
முதற்பகுதி — இந்திய மொழிகள்
2ஆம் பகுதி — மேலை மொழிகள்

11ஆம் மடலம்

தமிழகரமுதலி வரலாறு (History of Tamil Lexicography)

12ஆம் மடலம்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகள்
(Principles of Tamil Etymology)

எழுத்துப்பெயர்ப்பு அட்டவணை
(Transliteration Table)

1. உயிர் (Vowels)

அ — *a*	உ — *u*	ஐ — *ai*
ஆ — *ā*	ஊ — *ū*	ஒ — *o*
இ — *i*	எ — *e*	ஓ — *ō*
ஈ — *ī*	ஏ — *ē*	ஔ — *au*

2. ஆய்தம் (The soft gutteral)

ஃ — *k̲*

3. மெய் (Consonants)

க் — *k*	ண் — *ṇ*	ர் — *r*
,, (*sing. ml. & fl.*) — *g*	த் — *t*	ல் — *l*
ங் — *ṅ*	,, (*sing. ml. & fl.*) — *d*	வ் — *v*
ச் — *š*	ந் — *n*	ழ் — *l̤*
,, (*d.*) — *cc*	ப் — *p*	ள் — *ḷ*
ஞ் — *ñ*	ம் — *m*	ற் — *ṟ*
ட் — *ḍ*	ய் — *y*	ன் — *n̲*
,, (*d.*) — *ṭṭ*		

sing. — singular. ml. — medial. fl. — final. d. — double.

சொல்லிடையிலும் கடையிலும் வரும் தனிக் ககரத்தை ஆய்தம்போ லொலிப்பது பிற்கால வழக்காகத் தோன்றுகின்றது.

ற்ற என்னும் இரட்டை றகரம் ṟṟ என்று வரிவடிவில் குறிக்கப்படினும், ஒலிவடிவில் 't' ஒத்தொலிக்கும்.

தமிழ் வல்லினமெய்கள் வடமொழி அல்லது ஆரிய வல்லினமெய்களினும் மெலியவை. ஆதலால், சொல்லிடையிலுங் கடையிலும் வரும் ஒற்றை வடமொழி (ஆரிய) வல்லின மெய்கள், ஒலிமுறைப்படி, தமிழில் இரட்டை வல்லினமெய்களாக எழுதப்படும்.

எ-டு: வ. kāka — த. காக்க
,, pāpa — ,, பாப்ப
E. teak — தேக்கு
,, peking — பீக்கிங்
,, pope — போப்பு
,, paper — பேப்பர்

இவ் வியல்பினாலேயே, தமிழில் மெல்லினமெய் யடுத்த வல்லினமெய் எடுப்பொலியாய் (voiced) ஒலிக்கும்.

எ-டு: தெங்கு — teṅgu　　பந்து — pandu
பஞ்சு — pañju　　செம்பு — šembu

இவற்றை teṅku, pancu, pantu, cempu என்று ஆங்கிலத்தில் எழுதுவது தவறாம்.

nka, nca, ṇṭa, nta, mpa என்னும் இணைமெய்யொலிகள் தமிழில் இல்லை.

டகரம் இயல்பாகவே தனித்த நிலையிலும் எடுப்பொலியாய் ஒலிக்கும். படம் என்னுஞ் சொல்லை paṭam என்றும், வண்டு என்னும் சொல்லை vaṇṭu என்றும் எழுதுவது தவறாம்.

றகரம் னகரமெய் யடுத்து வரும்போது, candle என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லிலுள்ள 'd' ஒத்தொலிக்கும்.

வினைச்சொற்களின் புடைபெயர்ச்சி வாய்பாடு
(Table of Classification of Verbs according to their conjugation)

I. செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை (Intransitive verb)

எண்	முதனிலை	இ. கா.	நி. கா.	எ. கா.
1.	அழு	அழுதான்	அழுகின்றான்	அழுவான்
2.	விழு	விழுந்தான்	விழுகின்றான்	விழுவான்
3.	நட	நடந்தான்	நடக்கின்றான்	நடப்பான்
4.	சிரி	சிரித்தான்	சிரிக்கின்றான்	சிரிப்பான்
5.	ஓடு	ஓடினான்	ஓடுகின்றான்	ஓடுவான்
6.	ஆ	ஆயினான் ஆனான்	ஆகின்றான்	ஆவான்
7.	ஆகு	ஆகினான்	ஆகுகின்றான்	ஆகுவான்
8.	போ	போயினான் போனான் போந்தான்	போகின்றான்	போவான்
9.	போகு	போகினான்	போகுகின்றான்	போகுவான்
10.	போது	போதினான்	போதுகின்றான்	போதுவான்
11.	கோண்	கோணினான்	கோணுகின்றான்	கோணுவான்
12.	மாண்	மாண்டான்	மாண்கின்றான் மாணுகின்றான்	மாண்பான் மாணுவான்
13.	செல்	சென்றான்	செல்கின்றான் செல்லுகின்றான்	செல்வான் செல்லுவான்
14.	நில்	நின்றான்	நிற்கின்றான்	நிற்பான்
15.	துள்	துள்ளினான்	துள்ளுகின்றான்	துள்ளுவான்
16.	மாள்	மாண்டான்	மாள்கின்றான் மாளுகின்றான்	மாள்வான் மாளுவான்
17.	நோ	நொந்தான்	நோகின்றான்	நோவான்
18.	வா	வந்தான்	வருகின்றான்	வருவான்
19.	சா	செத்தான் (சத்தான்)	சாகின்றான்	சாவான்
20.	படு	பட்டான்	படுகின்றான்	படுவான்
21.	புகு	புகுந்தான் புக்கான்	புகுகின்றான்	புகுவான்
22.	நகு	நகைத்தான் நக்கான்	நகுகின்றான்	நகுவான்

II. செயப்படுபொருள் குன்றாவினை (Transitive verb)

எண்	முதனிலை	இ. கா.	நி. கா.	எ. கா.
1.	செய்	செய்தான்	செய்கின்றான்	செய்வான்
2.	அறி	அறிந்தான்	அறிகின்றான்	அறிவான்
3.	அள	அளந்தான்	அளக்கின்றான்	அளப்பான்
4.	கொடு	கொடுத்தான்	கொடுக்கின்றான்	கொடுப்பான்
5.	வாங்கு	வாங்கினான்	வாங்குகின்றான்	வாங்குவான்
6.	அள்	அள்ளினான்	அள்கின்றான் அள்ளுகின்றான்	அள்வான் அள்ளுவான்
7.	கொல்	கொன்றான்	கொல்கின்றான் கொல்லுகின்றான்	கொல்வான் கொல்லுவான்
8.	சொல்	சொல்லினான் சொன்னான் சொற்றான்	சொல்கின்றான் சொல்லுகின்றான்	சொல்வான் சொல்லுவான்
9.	கல்	கற்றான்	கற்கின்றான்	கற்பான்
10.	ஆள்	ஆண்டான்	ஆள்கின்றான் ஆளுகின்றான்	ஆள்வான் ஆளுவான்
11.	கேள்	கேட்டான்	கேட்கின்றான்	கேட்பான்
12.	எண்	எண்ணினான்	எண்ணுகின்றான்	எண்ணுவான்
13.	உண்	உண்டான்	உண்கின்றான் உண்ணுகின்றான்	உண்பான் உண்ணுவான்
14.	தின்	தின்றான்	தின்கின்றான் தின்னுகின்றான்	தின்பான் தின்னுவான்
15.	தா	தந்தான்	தருகின்றான்	தருவான்
16.	காண்	கண்டான்	காண்கின்றான் காணுகின்றான்	காண்பான் காணுவான்
17.	தொடு	தொட்டான்	தொடுகின்றான்	தொடுவான்
18.	விடு	விடுத்தான் விட்டான்	விடுக்கின்றான் விடுகின்றான்	விடுப்பான் விடுவான்
19.	போடு	போட்டான்	போடுகின்றான்	போடுவான்

III. பொதுவினை

1.	திற	திறந்தது	திறக்கின்றது	திறக்கும் (செ.கு.வி.)
	,,	திறந்தான்	திறக்கின்றான்	திறப்பான் (செ.குன்றாவி.)
2.	வெளு	வெளுத்தது	வெளுக்கின்றது	வெளுக்கும் (செ.கு.வி.)
	,,	வெளுத்தான்	வெளுக்கின்றான்	வெளுப்பான் (செ.குன்றாவி.)

IV. பிறவினை (Causative verb)

1.	செய்-செய்வி	செய்வித்தான்	செய்விக்கின்றான்	செய்விப்பான்
2.	நட-நடத்து	நடத்தினான்	நடத்துகின்றான்	நடத்துவான்

உருப்படி அமைப்பொழுங்கு
(The Order in the Arrangement of an Article)

I. பெயர்ச்சொல் (Noun)

1. தலைப்புச்சொல் — The head word
2. எழுத்துப்பெயர்ப்பு — The transliteration
3. இலக்கணச் சொல்வகை — The word-class
4. வேற்றுமைப்பாட்டுவகை — The Mode of Declension
   (1) இயல்பு
   எ-டு : மணி — மணியை, மலை — மலையை.
   (2) சாரியைப் பேறு
   எ-டு : மரம் — மரத்தை, அவை — அவற்றை.
   (3) 4 ஆம் வே. சாரியைப் பேறும் ஏனை வே. இயல்பும்.
   எ-டு : நாண் — நாணுக்கு, நாணிற்கு.
   மான் — மானுக்கு, மானிற்கு.
   (4) 4 ஆம் வே. இயல்பும் சாரியைப் பேறும் ஏனை வே. இயல்பும்.
   எ-டு : ஊர் — ஊர்க்கு, ஊருக்கு.
   அவன் — அவற்கு, அவனுக்கு.
   (5) குற்றியலுகர டறமெய் யிரட்டல்
   எ-டு : நாடு — நாட்டை, கிணறு — கிணற்றை.
   (6) தனிக்குறிலடுத்த மெய்யீ றிரட்டல்
   எ-டு : கண் — கண்ணை, சொல் — சொல்லை.
   (7) அடி குறுகலும் மெய்யீ றிரட்டலும் 4ஆம் வேற்றுமையில் மெய்யீ றிரட்டாது சாரியைப் பேறும்.
   எ-டு : நாம் — நம் — நம்மை — நமக்கு.
   தான் — தன் — தன்னை — தனக்கு.
5. இயல்வரையறை [The Definition]
6. பொருளும் விளக்க மேற்கோளும் [The Meaning(s) and Illustrative Quotations]
   (1) தனிச்சொல் [Simple word]
   (2) கூட்டுச்சொல் [Compound word(s)]
   (3) கூட்டுத் திரிசொல் [Parasyntheton(s)]
   (4) மரபுவழக்கு [Idiomatic Expression(s)]
      அ. தனிச்சொல் [Simple word]
      ஆ. இணைமொழி [Words in Pairs]
      இ. தொடர்மொழி [Phrase(s)]
      ஈ. பழமொழி [Proverb(s)]
7. இனச்சொல் [The Cognates]
   (1) திரவிடம் [Dravidian]
   (2) ஆரியம் [Aryan]

8. இனமும் வகையும் [Species and Varieties]

9. மூலமும் வரலாறும் [The Origin and Derivation]

10. பிழைதிருத்தம் [Correction of errors found in other Dictionaries]

11. சிறப்புக் குறிப்பு [Special Notes]

II. வினைச்சொல் (Verb)

1. தலைப்புச்சொல் [The head word]

2. எழுத்துப்பெயர்ப்பு [The transliteration]

3. சொல்வகை [The word-class]

4. புடைபெயர்ச்சி [The Mode of Conjugation]

5. இயல்வரையறை [The Definition]

6. பொருளும் விளக்க மேற்கோளும் [The Meaning(s) and Illustrative Quotations]

(1) தனிச்சொல் [Simple word]

(2) கூட்டுச்சொல் [Compound word(s)]

(3) கூட்டுத் திரிசொல் [Parasyntheton(s)]

(4) மரபுவழக்கு [Idiomatic Expression(s)]

அ. தனிச்சொல் [Simple word]

(அ) பெயரெச்சம் [Adjective]

(ஆ) வினையெச்சம் [Adverb]

(இ) வினைமுற்று [Finite verb]

(ஈ) தொழிற்பெயர் [Verbal noun]

(உ) வினையாலணையும் பெயர் [Participial noun]

(ஊ) தொழிலாகுபெயர்

ஆ. இணைமொழி [Words in pairs]

இ. தொடர்மொழி [Phrase(s)]

ஈ. பழமொழி [Proverb(s)]

7. இனச்சொல் [The Cognates]

(1) திரவிடம் [Dravidian]

(2) ஆரியம் [Aryan]

8. மூலமும் வரலாறும் [The Origin and Derivation]

9. பிழைதிருத்தம் [Correction of errors found in other Dictionaries]

10. சிறப்புக் குறிப்பு [Special Notes]

III. இடைச்சொல் (Indeclinables)

1. *தலைப்புச்சொல்* [The head word]
2. *எழுத்துப்பெயர்ப்பு* [The transliteration]
3. *சொல்வகை* [The word-class]
4. *இயல்வரையறை* [The Definition]
5. *பொருளும் விளக்க மேற்கோளும்* [The Meaning(s) and Illustrative Quotations]
   - (1) *தனிச்சொல்* [Simple word]
   - (2) *கூட்டுச்சொல்* [Compound Word(s)]
6. *மரபு வழக்கு* [Idiomatic Expression(s)]
   - (அ) *தனிச் சொல்* [Simple word]
   - (ஆ) *இணைமொழி* [Words in Pairs]
   - (இ) *தொடர்மொழி* [Phrase(s)]
   - (ஈ) *பழமொழி* [Proverb(s)]
7. *இனச்சொல்* [The Cognates]
   - (1) *திரவிடம்* [Dravidian]
   - (2) *ஆரியம்* [Aryan]
8. *மூலமும் வரலாறும்* [The Origin and Derivation]
9. *பிழைதிருத்தம்* [Correction of errors found in other Dictionaries]
10. *சிறப்புக் குறிப்பு* [Special Notes]

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி அமைப்புத் திட்டம்

[Plan of the Tamil Etymological Dictionary]

உலகவழக்கு, இலக்கியவழக்கு என்னும் இருவகை வழக்கிலுமுள்ள எல்லாத் தொழிலும், கலையும் அறிவியலும்பற்றிய எல்லாச் சொற்களும், இயன்றவரை இவ் வகர முதலியிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. திருமுகம், திருமந்திரவோலை, ஆவணம், கல்வெட்டு, நாட்குறிப்பு, பற்றுமுறி, எழுதப்பட்டனவும் எழுதப்படாதனவுமான நாட்டுப்புறப் பாடல், கதை, விடுகதை, தனிப்பாடல் ஆகிய யாவும் இலக்கியத்துள் அடங்கும்.

பண்டைப் புலவர், அரசர், அமைச்சர், படைத்தலைவர், முனிவர் முதலிய பெரு மக்கள் பெயர்களும், மதுரை திருவரங்கம் முதலிய சிறந்த நகரப் பெயர்களும், குமரி குடமலை முதலிய மலைத்தொடர்ப் பெயர்களும், பறம்பு பழனி முதலிய குன்றப் பெயர்களும், பஃறுளி குமரி முதலிய ஆற்றுப் பெயர்களும், பெயர்பெற்ற பறந்தலைப் பெயர்களும், இலக்கியப் புகழ்பெற்ற பிற இடப்பெயர்களும் இவ் வகரமுதலியில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பொதுவாக, அரசர் பெயரெல்லாம் ஒருமையீற்றிலும், புலவர் பெயரெல்லாம் உயர்வுப்பன்மை யீற்றிலும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன.

தனிச்சொல், கூட்டுச்சொல், தொடர்ச்சொல் ஆகிய மூவகைச் சொற்களும், நெடுங் கணக்கு என்னும் வண்ணமாலை (Alphabetical) யொழுங்குப்படி உயிர், ஆய்தம், மெய், உயிர்மெய் என்ற வரிசையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

மெய்யொடு உயிர் கூடியே உயிர்மெய் தோன்றுதலால், ஒவ்வொரு மெய்யும் அதன் உயிர்மெய்கட்கு முன்னரே வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆய்தமும் மெய்யும் தமிழிற் சொன்முதல் வாராமையால், அவற்றின் வரிசையிடம் சொல்லிடை கடையே பற்றியது என்பது சொல்லாமலே அறியப்படும்.

இனி, ஆய்தமும் வல்லின மெய்யும் புணர்ச்சியீறாக வன்றி இயல்பீறாக வாரா என்பதையும் அறிதல் வேண்டும்.

தமிழின் சொல்வளத்தை உலகிற்குக் காட்டற்பொருட்டும், தனித்தமிழிற் பேசவும் எழுதவும் விரும்புவார்க்குப் பயன்படற்பொருட்டும், தமிழ்ச்சொற்களும் அயற்சொற்களும் முதன்முறையாக இவ் வகரமுதலியிற் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்ச்சொற்கள் முதல் ஒன்பது மடலமாகவும், அயற்சொற்கள் தனியாகப் பத்தாம் மடலமாகவும் வெளியிடப்படவுள்ளன.

ஏதேனும் ஓர் அயற்சொல் தமிழ்ச்சொற் றொகுதியில் இடம்பெறுமாயின் அதற் கொரு சிறப்புக் கரணியம் (காரணம்) இருக்கவேண்டுமென்பது, சொல்லாமலே சொல்லைப் பார்த்தவுடன் விளங்கும்.

எ-டு: அகத்தியன், சாமிநாதையர், கால்டுவெல், போப்பு, சீவகசிந்தாமணி, மேருமந்தரபுராணம்.

தமிழ்ச்சொற்றொகுதியில் அயற்சொற்கள் வருமிடமெல்லாம், அவை அயற்சொல் லென்பது மொழிப்பெயருடன் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

உருப்படிகளின் (Articles) தலைப்புச் சொற்களெல்லாம், மொழிவாரியாக, உயிர், ஆய்தம், மெய்வரிசைப்பட்ட உயிர்மெய் என்னும் முறையில் தனித்தனி வண்ணமாலை வரிசையில் (Alphabetical order) அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, தமிழ்ச்சொற்கள் போன்றே, அயற்சொற்களும் வெவ்வேறு வண்ணமாலை வரிசையில் அமைந்திருக்கும்.

இருபிறப்பிகளான (Hybrids) கூட்டுச்சொற்களெல்லாம், நிலைச்சொல்லின் மொழிப்படி, தமிழ்ச்சொற் றொகுதியிலோ அயற்சொற் றொகுதியிலோ சேர்க்கப்பட்டிருக்கும். வருஞ்சொல்லின் மொழியும் அவ்வவ்விடத்திலேயே குறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

தமிழ்ச்சொல்லென்றோ அயற்சொல்லென்றோ திட்டமாகத் தெரியாத ஐயுறவுச் சொற்களெல்லாம், அயற்சொன் மடல இறுதியில் தனிப்பகுதியாகக் குறிக்கப்படும்.

பொருளால் ஆரியமும் சொல்லால் தமிழுமான பொருட்டொகைப் பெயர்கள் தமிழ்ச் சொற் றொகுதியிலும் குறிக்கப்படும். ஆயின், தொகையுறுப்புகள் வடசொற் றொகுதியில் மட்டும் கூறப்படும்.

எ-டு: நான்மறை = ஆரிய மறைநூல் நான்கு.
சதுர்வேதம் = இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் ஆரிய நால்வேதம்.

சில பொருட்டொகைகள் இருமொழியிலும் வழங்கினும், தொகையுறுப்புகள் தமிழில் மட்டும் கூறப்படும்.

எ-டு: ஐம்பொறி – மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்புல வுறுப்புகள்.
பஞ்சேந்திரியம் – ஐம்பொறி

உருப்படி அமைப்பொழுங்கு
(Order in the arrangement of an article)

உருப்படிகள், மொத்தத்தில்,

(1)	தலைப்புச்சொல்	— Head word
(2)	எழுத்துப்பெயர்ப்பு	— Transliteration
(3)	இலக்கணச் சொல்வகை	— Word-class
(4)	புடைபெயர்ச்சி	— Conjugation
(5)	இயல்வரையறை	— Definition
(6)	பொருட்பாடு	— Meanings in Tamil and in English
(7)	மேற்கோள்	— Quotation
(8)	மரபுவழக்கு	— Idioms
(8)	இனச்சொல்	— Cognates
(10)	இனமும் வகையும்	— Species and Varieties
(11)	மூலமும் வரலாறும்	— Origin and Derivation
(12)	பிழைதிருத்தம்	— Correction of Errors
(13)	சிறப்புக் குறிப்பு	— Special Remarks

என்னும் பதின்மூன்று உறுப்புகளைக் கொண்டுள்ளன. இவை யெல்லாவற்றையும் எல்லா வுருப்படிகளும் பெறா. பலவற்றில் ஒன்றும் பலவுங் குறைந்திருக்கும்.

புடைபெயர்ச்சி என்பது வினைக்கும், இனமும் வகையும் என்பது பெயருக்குமே, தனிச் சிறப்பாக வுரியனவாகும்.

1. தலைப்புச்சொல்

(i) தமிழ்ச்சொல்

வழாநிலையும் வழுவமைதியுமான பெயர் வினை யிடை யென்னும் இலக்கணவகைச் செந்தமிழ்ச்சொற்களே, இவ் வகரமுதலியில் இடம்பெற்றுள்ளன. இப்ப (இப்போது), சாவல் (சேவல்), பொட்டை (பெட்டை), ரெண்டு (இரண்டு). வேங்கு (வாங்கு) என்பன போன்ற வழூஉச் சொற்களும், கொச்சைவழக்கும் இதில் விலக்கப்பட்டுள்ளன. ஆச்சு, கண்ணாலம் என்பன போன்ற கொச்சைவடிவுகள் செந்தமிழ் உரைநடைக்கு ஏலாவேனும் சில தனிப்பாடல்களிலும், பனுவல்களிலும் வந்துள்ளமைபற்றி, இதில் இடம்பெற்றுள்ளன.

போலி, இலக்கணப்போலி, மரூஉ, குறுக்கம் முதலிய திரிபுவகைகள், நல்லிசைப் புலவராலும் இலக்கண நூலாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டனவாயின், செந்தமிழின் பாற்படும்.

சொற்கள், தனிநிலையும் தொடர்நிலையும்பற்றி, (1) தனிச்சொல், (2) கூட்டுச் சொல், (3) தொடர்ச்சொல் என மூவகைப்படும்.

தனிச்சொல், (1) பகாச்சொல், (2) பகுசொல் என இருவகைப்படும்.

எ-டு: பகாச்சொல் — அ, கிண் (ஒலிக்குறிப்பு), வா, வெள்.
பகுசொல் — அன் (ஆ. பா. ஈறு), அந்த, மகன், கல்வி, கழகம், ஆன்றோர்.

தெலுங்கு கன்னடம் முதலிய திரவிட மொழிகளினின்று வந்து தமிழில் வழங்கும் திசைச்சொற்கள், தமிழ்ச்சொற்கள்போன்றே தனிச்சொற்களாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: சமாளிசு (க.) — த. சமாளி.

இவ்விரு வழிச்சொற்களின் கொச்சைவடிவங்களெல்லாம் விலக்கப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: திருந்திய வடிவம்	கொச்சை வடிவம்
அவர்கள்	அவங்க, அவக, அவுக, அவிக
சேவல்	சாவல்
பெட்டைச்சி	பொட்டச்சி
வாங்கு	வேங்கு

திருந்திய வடிவுள்ள எல்லாத் தனிச்சொற்களும் மொழியுறுப்பாதலின், இலக்கண நூல்களில் அவையல்கிளவியென விலக்கப்பட்ட அமங்கலச் சொற்களும் இடக்கர்ச் சொற்களும், எல்லா அகரமுதலிகளிலும் இடம்பெறும். ஆயினும், இடக்கரான வசவுச் சொற்களும் தொடர்ச்சொற்களும் இடம்பெறா.

விலக்கப்பட்ட சொற்களுட் சில, அவற்றின் வழுநிலையைக் காட்டுதற்பொருட்டு, எடுத்துச் சொல்லியே விலக்கப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: சூழியம் — சுசியம், சுய்யம் என்பன கொச்சை.
தவளை — தவக்களை என்பது கொச்சை.
புதல்வர் — மகன்கள் என்பது கொச்சை; ஆண்மக்கள் என்று சொல்லலாம்.
புதல்வியர் — மகள்கள் என்பது கொச்சை; பெண்மக்கள் என்று சொல்லலாம்.

கூட்டுச்சொல்[1]

இருசொற் புணர்ப்பான கூட்டுச்சொல் பின்வருமாறு எண்வகைப்படும் :

எ-டு : (1) பெயரும் பெயரும் — கல்விச்சாலை, போக்குவரத்து
(2) வினையும் பெயரும் — அணிகலம், செய்வினை
(3) அடையும் பெயரும் — நன்செய், பெருந்திணை
(4) பெயரும் வினையும் — கண்ணோடு, குலைவெடி
(5) வினையும் வினையும் — எழுந்திரு, கண்டுபிடி
(6) அடையும் வினையும் — உட்கொள், முன்னேறு
(7) இரட்டைக் கிளவி — அருவரு, சலசல
(8) இணைச்சொல் — காய்கறி, சின்னபின்னம்

தொடர்ச்சொல் : முச்சொற்றொடரும் மேற்பட்ட சொற்றொடரும் தொடர்ச்சொல்லாகும்.

எ-டு : செங்கால்நாரை, அடித்துப்பிடுங்கும் சுத்தியல், அடையடுத்த ஆகுபெயர், ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்.

தலைப்புச்சொல் பெரும்பான்மை தனிச்சொல்லாயும், சிறுபான்மை கூட்டுச்சொல்லாயும், மிகச் சிறுபான்மை தொடர்ச்சொல்லாயு மிருக்கும்.

இனி, ஒருபொருட்சொல், பலபொருட்சொல் எனவும் தலைப்புச்சொல் இருவகைப் படும். பலபொருட்சொல் மீண்டும், ஒருவேர்ப் பலபொருட்சொல், பலவேர்ப் பலபொருட் சொல் என இருவகைப்படும்.

கால் என்னும் சொல், தாங்குவது அல்லது நீண்டது என்னும் அடிப்படைக் கருத்தைக் கொண்டு தூண், அடி, காற்பங்கு, கட்டம், ஓடுநீர்நிலை, காற்று, காலம், தோட்டம், வாணம் (கடைகால்), முகவைக்கலம், கொடிவழி முதலிய பல பொருள்களைக் குறிப்பதனால், ஒருவேர்ப் பலபொருட்சொல்லாகும்.

---

[1]கூட்டுச்சொல் (பாவாணர் தந்திருந்த மற்றொரு பட்டியல்)

கூட்டுச்சொல் (Compound word)

இருசொற் புணர்ப்பான கூட்டுச்சொல் பின்வருமாறு எழுவகையில் நிகழும்.

க. இருபெயரொட்டு — எ-டு : ஆசிரியப்பா, காரிப்புள், பள்ளிக்கூடம்.
உ. அடையடுத்த சொல் — எ-டு : பொற்கொல்லன், வெற்றிலை.
ங. வினைமுதல்வினை — எ-டு : பொழுதடைவு, வாயூறு.
ச. தொகைச்சொல் — எ-டு : அறிமுகம், செந்தாமரை.
ரு. எச்சத்தொடர் — எ-டு : பெயரெச்சத் தொடர் — இறந்தகாலம் (தெரிநிலை), பெரியப்பன் (குறிப்பு).
வினையெச்சத் தொடர் — அட்டிப்பேறு (தெரிநிலை), இன்றியமையாமை (குறிப்பு).
சு. மரபிணைமொழி
எ-டு : எதிர்பொருள் மரபிணைமொழி — ஏற்றிழிவு.
இனப்பொருள் மரபிணைமொழி — காய்கறி, தாய்தந்தை.
மீமிசைப்பொருள் மரபிணைமொழி — சீர்சிறப்பு, பொய்புரட்டு.
எ. அடுக்குத்தொடர்
எ-டு : படிப்படி, மேன்மேல், மினுக்குமினுக்கு.

இடைச்சொற்றொடரும் உரிச்சொற்றொடரும் முற்கூறியவற்றுள் அடங்கும்.

மணி என்னும் சொல், முன் என்னும் வேரிற் பிறந்து சிறியதைக் குறிப்பதும், மள் என்னும் வேரிற் பிறந்து வட்டமானதையும் உருண்டையானதையுங் குறிப்பதும், மண்ணு என்னும் மூலத்திற் பிறந்து ஒளியுள்ளதைக் குறிப்பதும், ம்ல் என்னும் வேரிற் பிறந்து கரியதைக் குறிப்பதும் ஆன பல்வேர்ப் பலபொருட் சொல்லாகும்.

பலபொருளொருசொல் என்னும் பல்பொருள், மூலம் வேறுபட்ட பொருள்தொறும் வேறு சொல்லாகவே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அப் பொருள்களின் கால அல்லது ஏரண முறைப்படி, அவற்றின் சொற்கள் எண்ணிடப்பட்டுள்ளன.

மணி[1] =	சிறியது	எ-டு : மணிக்காடை, மணிக்குடல்.
மணி[2] =	வட்டமானது	எ-டு : மணியோசை, நாழிமணி.
	உருண்டது, குண்டு	எ-டு : மணிவலை, குன்றிமணி.
	உருண்டுதிரண்டது	எ-டு : நென்மணி, மணிச்சம்பா.
மணி[3] =	கரியது	எ-டு : மணிமிடற்றோன்.
	நீலமானது	எ-டு : மணிவண்ணன், மணிமலர்.
மணி[4] =	ஒளிபெறக் கழுவியது	எ-டு : மணிமாலை.
	அழகானது	எ-டு : மணிவாசல்.

வினைச்சொற்களெல்லாம் ஏவலொருமை வடிவிலேயே குறிக்கப்பட்டுள்ளன. தல் (த்தல்) ஈற்றுத் தொழிற்பெயர் வடிவிற் குறிப்பது, இலக்கண அறிவில்லாதவர்க்குச் சற்று மயக்கந்தர இடமாயிருத்தலால், அவை இடைவைப்புக் குறியிட்டுப் பிரி-தல்(-த்தல்) எனப் பிரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

சில வினைமுதனிலைகளின் இயல்பான மெய்யீற்று வடிவம், முக்காலப் புடைபெயர்ச்சியிலும் வழக்கற்று, உகரமேற்ற வடிவிலேயே வழங்குகின்றது. அதுவுங் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

எ-டு :	வழக்கற்றது	வழக்குற்றது
	அள்	அள்ளு
	எண்	எண்ணு

தலைப்புச்சொல்லின்கீழ், அதனொடு தொடர்புள்ள கூட்டுச்சொல்லுக்கும், கூட்டுத் திரிசொல்லுக்கும், தொடர்ச்சொல்லுக்கும், திரிசொல்லுக்கும், பொருள் கூறப்பட்டுள்ளன. இங்ஙனமே,

ஓர் உறுப்பின் பெயரின்கீழ், அதன் வினைகளெல்லாம் வண்ணமாலை வரிசையிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

தலைப்பச் சொல்லெல்லாம் 12 புள்ளி தடித்த எழுத்திலும், அதன் கீழ்ப்பட்ட சார்புச் சொல்லெல்லாம் 10 புள்ளி தடித்த எழுத்திலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

எ-டு:		
	தலைப்புச்சொல்	— **கடை**
	கூட்டுச்சொல்	— **கடைக்கண்**
	கூட்டுத் திரிசொல்	— **கடைக்கணித்தல்**
	தொடர்ச்சொல்	— **கடைக்கண் சாத்துதல்**
	திரிசொல்	— **கடைசி**

தலைப்புச்சொல் —	**கண்**
	கண்கசங்குதல்
	கண்கலங்குதல்
	கண்சிவத்தல்
	கண்சோர்தல்
	கண்திறத்தல்
	கண்துடித்தல்
	கண்துடைத்தல்

இங்ஙனமே ஏனை வினைகளும்.

எல்லா வினைச்சொல்லினின்றும் பலவீற்று வினைப்பெயர்கள் அமையுமேனும், சிறப்புப்பொருளுள்ளவையே இவ் வகரமுதலியிற் குறித்து விளக்கப்பட்டுள்ளன.

எ-டு :	**வினை**	**வினைப்பெயர்கள்**
	நட	நடக்கை, நடத்தை, நடப்பு, நடை.

கொச்சையும் வழுவுமான கூட்டுச்சொற்களும் தொடர்ச்சொற்களும், அத்தகைய தனிச்சொல்போன்றே திருந்திய வடிவிலேயே குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

எ-டு :	**கொச்சை**	**திருத்தம்**
	பிடிச்சுராவி	பிடித்தராவி
	மணத்தக்காளி	மணித்தக்காளி
	வழுநிலை	**வழாநிலை**
	அரிவாள்மணைப்பூண்டு	அரிவாள்முனைப்பூண்டு
	வெட்டரிவாள்	வெட்டறுவாள்

வழூச்சொற்கள் வழுவா யிருப்பதொடு பொருளையும் மாற்றிவிடுகின்றன. ஆதலால், அவற்றை அறவே அகற்றுதல் வேண்டும்.

எ-டு :	**வழாச்சொல்**	**வழுச்சொல்**
	அருகண்மை (மிக நெருக்கம்)	அருகாமை (நெருங்காமை)
	முடக்கொற்றான் (முடங்கொன்றான்)	முடக்கற்றான் (முடக்குஅற்றான்)

பெண்சாதி என்னும் சொல்லும், இதுபோன்ற பிறவும் பிற்கால இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றிருப்பினும், இருபிறப்பியும் (hybrid) இழிவழக்கும் (slang) வேண்டாதனவு மாதலால், எடுத்துக்காட்டி விலக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழினின்று வடமொழிக்குச் சென்று வடசொற் போன்றோ இருமொழிப் பொதுச் சொற்போன்றோ வழங்கும் நூற்றுக்கணக்கான சொற்களெல்லாம், தமிழ்ச்சொல்லென்று விரிவாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

எடுத்துக்காட்டாக, அம்பலம், அரங்கம், உருத்திராக்கம், உருவம், உலகம், ஐயன், கடுகு, குடி, குமரன், சங்கு, சமயம், சிவன், சுக்கு, தானம், தெய்வம், நகரம், நாடகம், நாழிகை, படி, பள்ளி, மந்திரம், மாலை, முகம், யாத்திரை, வட்டம் என்னும் சொற்களைப் பார்க்க.

'கள்' என்னும் பன்மையீறு பெயர்ச்சொற்களோடு புணரும் புணர்ச்சி, இதுவரை எவ் விலக்கண நூலிலுஞ் சொல்லப்படவில்லை. தமிழில் அஃறிணைப் பன்மையீறு இன்றியமையாததன்றாதலால், பண்டை யிலக்கியத்தி லெல்லாம் பால்பகா வஃறிணைப் பெயரே பயின்று வந்திருக்கின்றது. ஆகவே, இலக்கிய வாயிலாகவும் 'கள்' என்னும் பன்மையீற்றுப் புணர்ச்சிநெறியை அறிதற்கில்லை.

மெய்யீற்றுப் பெயர்களும் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரமல்லாத பிறவுயிரீற்றுப் பெயர்களும், கள்ளீற்றொடு புணரும் புணர்ச்சிபற்றிக் கருத்துவேறுபாடோ இடர்ப்பாடோ ஒன்றுமில்லை. வன்றொடர்க் குற்றியலுகரவீறு ஒன்றுபற்றியே, புலவரிடைக் கருத்துவேறுபாடு இருந்துவருகிறது. அதுவும் அண்மையிற் சற்று வலுத்துள்ளது.

வன்றொடர்க் குற்றியலுகர வீற்றுப் பெயர்கள், **தத்த** (கட்டு), **தனத்த** (கருத்து), **தனாத்த** (குடாப்பு), **தாத்த** (பாட்டு), **தானாத்த** (பாராட்டு) முதலியனவாகப் பல்வேறு வண்ண வாய்பாட்டுச் சொற்களாயிருக்கும். அவற்றுள், **தனத்த** வாய்பாட்டுச் சொற்களான எழுத்து, உறுப்பு என்பன சிறந்த உரையாசிரியராலும் சிறந்த புலவராலும் வலிமிகுத்தே கள்ளீற்றொடு புணர்க்கப்பட்டுள.

எ-டு: ***யாப்பருங்கல விரிவுரையாளர் (விருத்தியுரைகாரர்),***

'இனி விசிர்திரக்கா என்பது..............................அவ் வெழுத்துக்களை ஒழுங்குங் கண்ணறையும் படாமே நிறுவி, ஓரெழுத்துக்கு ஓரடியாகவானும் ஒரு சீராகவானு முற்றுப்பெறப் பாடுவது' (யாப். ஒழி. 2, உரை).

பரிமேலழகர்,

'எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன' (குறள். 1, உரை).

நச்சினார்க்கினியர்,

'இனி எழுத்துக்களது பெயரும் முறையுந் தொகையும் இச் சூத்திரத்தாற் பெற்றாம்' (தொல். எழுத்து. நூன். 1, உரை).

பேராசிரியர்,

'எழுத்துக்க ளியற்றப்பட்டு எழுத்ததிகாரத்தின் வேறுபட்ட தொகையும்' (தொல். பொருள். செய். 2, உரை),

'மாத்திரை முதலியவற்றை உறுப்புக்களான் இத்துணை மாத்திரை கொண்டது செய்யுளென்றானும்' (தொல். பொருள். செய். 35, உரை).

சிவஞானமுனிவர்,

'அகரம் உயிரெழுத்துக்களிலுங் கலந்து நிற்குமாறு அறிக' (நன். எழுத்து. 18, விளக்கம்).

இங்ஙனம் வன்றொடர்க் குற்றியலுகர வீற்றுப் பெயர்ச்சொற்களுள் ஒரு வடிவப் புணர்ச்சியைக் கண்டமட்டில், ஏனை வடிவப் புணர்ச்சிகட்கும் இதுவே நெறியென்று கருதி, வன்றொடர்க் குற்றியலுகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல் எல்லாம் வலிமிக்கே கள்ளீற்றொடு புணருமென்று ஒரு நெறியீடிட்டு, அதனைக் கடைப்பிடித்து வந்தனர் பெரும்பால் தமிழ்ப் பண்டிதர்.

ஆயின், இன்று, ஒருசார் பெரும்புலவரும் பொருள்மயக்கமும் இன்னாவொலியும் கரணியமாகக் காட்டி, வலிமிகு புணர்ச்சியைக் கண்டித்து இயல்புபுணர்ச்சியையே கடைப்பிடித்து வருகின்றனர்.

நீட்டுகள் என்னும் இயல்புபுணர்ச்சியும், நீட்டோலைகள் என்றும் நீட்டித்தரும் கள் என்றும் பொருள்படுமாதலால், பொருள்மயக்கம் என்பது சிறந்த கரணியமாகாது. ஆயின், இன்னாவொலி யென்னும் கரணியம் ஏற்கத் தக்கதே. ஆதலால், பெரும்புலவரான முன்னோரையும் பின்னோரையும் ஒருங்கே தழுவி, இருசாரார்க்கும் பொதுவான உறழ்வுப் புணர்ச்சியை நெறியிடுவது சாலத் தகுந்ததாம்.

'வன்றொடர்க் குற்றுக ரப்பெயர் பன்மைக்
கள்ளொடு புணரின் வன்மையோ டுறழும்'

என்பது உரைநூற்பா. இங்ஙனம் பல உறழ்வுப் புணர்ச்சிகள் தொல்காப்பியத்திலும் நன்னூலிலும் குறிக்கப்பட்டிருப்பது, புலவர் அனைவரும் அறிந்ததே.

'கள்' என்னும் பன்மையீறு அஃறிணைக்குச் சிறப்பாகவுரியது. அதற்கு வேறு பொருளின்மையால், அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர் எதுவும் இங்குப் பொருள்கூற எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. ஆயின், அவ் வீறு பன்மையும் உயர்வுங் குறித்து உயர்திணையில் அருகி வழங்குவதால், அத்தகையன மட்டும் இங்குக் கொள்ளப்படும்.

எ-டு: மக்கள், அவர்கள், அடிகள், குருக்கள்.

வினைச்சொற்களின் முதனிலையென்னும் மூலமெல்லாம் ஏவலொருமை வடிவிலேயே காட்டப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: இரு, எழு, நில், நட.

புடைபெயர்ச்சியில் உருமாறும் வினைகளாயின், அவ் வுருமாற்றம் முதனிலையடுத்துப் பிறைக்கோட்டுள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

எ-டு: வா (வரு), தா (தரு).

வினைச்சொற்களின் பொருள்களைக் காட்டும் மேற்கோள் எடுத்துக்காட்டுகளெல்லாம், பெரும்பாலும் முக்கால முற்றுவடிவில் அல்லது எச்சவடிவில் இருப்பதினாலும், ஏவல் வடிவில் எல்லாப் பொருள்களுந் தோன்றாமையாலும், வினைச்சொற்களெல்லாம் முதற்கண் முதனிலையும் ஈறும் பிரிக்கப்பட்ட தொழிற்பெயர் வடிவிலேயே காட்டப் பட்டுள்ளன. எல்லாத் தொழிற்பெயர்கட்கும் பொதுவான 'தல்', 'கை' என்னும் ஈரீறு களுள் முன்னதே பெருவழக்காதலால், அதுவே இங்குக் கையாளப்பட்டுள்ளது.

எ-டு: உழு-தல், நட-த்தல்

சில வினைமுதனிலைகளின் மெய்யீறு புடைபெயர்ச்சியில் புணர்ச்சியால் திரிவதால், அத் திரிவுவடிவும் பக்கத்திற் காட்டப்பட்டுள்ளது.

எ-டு: நில்-தல் (நிற்றல்), கேள்-தல் (கேட்டல்)

சில வினைமுதனிலைகள் புடைபெயர்ச்சியில் உகரச்சாரியை பெறுகின்றன. அச் சாரியை வினைமுதலை யடுத்துப் பிறைக்கோட்டுள் காட்டப்பட்டுள்ளது.

எ-டு: சொல்(லு)-தல், கொள்(ளு)-தல்.

சில வினைமுதனிலைகள் உகரச்சாரியை பெற்றும் பெறாதும் புடைபெயர்கின்றன. அவற்றின் இருநிலைமையும் அடுத்தடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

எ-டு: உண்(ணு)-தல், உண்டல்.

செய்யுட்குச் சிறப்பாகவுரிய தொழிற்பெயர் வடிவங்கள் இங்குக் கொள்ளப்பட்டில.

எ-டு: சொற்றல், கோடல்.

வினைகளின் புடைபெயர்ச்சி வாய்பாடுகளெல்லாம், ஒரு தனிப்பட்டியலிற் குறிக்கப் பட்டுள்ளன.

தொழிற்பெயர், ஏவல், முற்று, எச்சம், வினையாலணையும் பெயர் வடிவங்கள் எல்லா வினைகட்கும் உண்டேனும், முற்றல்லாத வடிவங்கள் ஏதேனும் சிறப்புப் பொருள் கொண்டவிடத்தே இங்குக் கூறப்பட்டுள்ளன.

எ-டு:

தொழிற்பெயர்	—	இருக்கை, காட்சி, வழக்கம், கொள்வனை.
ஏவல்	—	போ (தொலைந்து).
		பார் (உன்னை என்ன செய்கிறேன்).
பெயரெச்சம்	—	வழுத்த.
வினையெச்சம்	—	வந்து, திரும்ப.
வினையாலணையும் பெயர்	—	கண்டவன்.

ii. அயற்சொல்

மூவேந்தராட்சி முற்றும் நீங்கியபின், இடைக்காலத்தில் தமிழ்மக்கட்குப் பொதுவாகத் தாய்மொழி யுணர்ச்சியே இல்லாது போய்விட்டதனால், அடுத்தடுத்து வந்த அயன்மொழிச் சொற்களையெல்லாம் தேவையின்றி ஆண்டுவந்திருக்கின்றனர். அதனால் அளவிற்கு மிஞ்சி அயற்சொற் களைகள் புகுந்து, தமிழ்ப்பயிர் தழைத்தோங்கி வளராவாறு தடுத்து வருகின்றன.

அயன்மொழிச் சொற்களுள், சிறப்பாக வடமொழி ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிச் சொற்களே தமிழுக்குப் பெருங்கேடு விளைத்து வருகின்றன. வடசொற்கள் வலிந்து புகுத்தப்பட்டவை; ஆங்கிலச் சொற்களோ வலியப் புகுத்திக்கொண்டவை. முன்னதற்கு வடமொழி தேவமொழியென்னும் ஏமாற்றும், பின்னதற்கு ஆங்கிலம் அறிவியன்மொழியும், உலகமொழியும், ஒருகால ஆட்சி மொழியுமாகும் என்னும் உண்மையும் துணைநிற்கின்றன.

அயன்மொழிச் சொற்களை வேண்டாது வழங்குவதினால் தமிழ்ச்சொற்கள் வழக்கு வீழ்ந்து நாளடைவில் இறந்துபடுவதுடன், புதுச்சொல் புனையும் ஆற்றலும் அவாவும் தமிழர்க்கு அற்றுப்போகின்றன. அதோடு, வழக்கிறவாத பல அடிப்படைத் தமிழ்ச் சொற்களும் அயற்சொற்களாக மாறிவிடுகின்றன.

பேசுவதே மொழியென்றும், கருத்தைத் தெரிவிக்கக் கருவியாயிருப்பதே மொழியின் பயனென்றும், கடன்சொற்களாலேயே மொழி வளருமென்றும்,

> ''பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
> வழுவல கால வகையி னானே''

என்றும், சிறந்த அறிவும் பரந்த நோக்கும் உள்ளவர்போற் சிலர் நடித்துத் தம் புல்லறிவைப் புலப்படுத்துவர். இக் காலத்தில் நாட்டுப்புறக் கல்லா மக்களும் 'ஐயா' என்னும் தமிழ்ச் சொல்லைப் புறக்கணித்து, 'சார்' என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லையே ஆண்டுவருகின்றனர். அதனால், அச் சொல்லையும் அகரமுதலியிற் சேர்க்கவேண்டுமென்று தமிழ்ப் பகைவரும் கூறத் துணியார். ஆகவே, ஆழ வழக்கூன்றியனவும் தமிழுக்குத் தேவையானவுமான அயன் மொழிச் சொற்களே இங்குச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. அவற்றை மெள்ளமெள்ள ஒவ்வொன்றாக உதறிவிட்டு, பழந்தமிழ்ச் சொல்லையோ புதுப்புனைவுச் சொல்லையோ நாளடைவில் ஆளவேண்டும் என்னுங் கருத்தையே, தமிழர் உள்ளத்திற் பதித்தல் வேண்டும்.

அயற்சொற்கள் எம்மொழியின வாயினும், சொல்வகையும் பொருளும் மட்டுமே குறிக்கப்பட்டுள்ளன; தமிழ்ச்சொற்போல் விரிவான விளக்கம் பெற்றில.

நாத் திருகிகளும் அலகுடைப்பான்களுமாகிய ஜஹத, ஜஹல்லக்ஷணை, ரக்திஷ்டீவி, சந்நிபாத ஜ்வரம் என்பனபோன்ற சமற்கிருதச் சொற்களும் இஷ்ராக்கு, இஸ்திக்பார் என்பனபோன்ற அரபிச் சொற்களும், டயல், டெலிபோன் என்பனபோன்ற ஆங்கிலச் சொற்களும் இதில் இடம்பெற்றில.

அத்தம், சங்கம் என்பனபோன்ற சமற்கிருதப் பலபொரு ளொருசொற்கள், தமிழ்ச் சொற்கள்போன்றே பல சொற்களாகப் பிரித்துப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளன.

அர்த்தம், அருத்தம்; தர்மம், தருமம் என இருவேறு வடிவில் வழங்கும் வடசொற்கள், உகரம் இடைச்செருகிய வடிவிலேயே குறிக்கப்படும்.

பத்மம், வக்ரம் என்பன, பதுமம், வக்கிரம் என்னும் முழுத் தற்பவ வடிவிலேயே குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்ஙனமே இவைபோன்ற பிறவும்.

சக்ரம், ரக்தம் என்பன, சக்கரம், அரத்தம் என்னும் தமிழ்ச்சொல்லின் திரிபாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இங்ஙனமே இவைபோன்றே பிறவும்.

அயற்சொற்கள் எம்மொழிச் சொல்லாயினும், அவற்றின் சிறப்பெழுத்துகளெல்லாம் "வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே" என்னும் தொல்காப்பிய நெறியின் விரிவாட்சி முறையில், இயன்ற அளவு நெருங்கிய தமிழெழுத்துக ளாலேயே குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆய்தவெழுத்தின் துணைகொண்டு அயலெழுத்துகளைக் குறிக்கவியலாதென்பது, 'அஃகேனம்' என்னும் உருப்படியில் விரிவாக விளக்கப்பட்டது.

2. எழுத்துப்பெயர்ப்பு

எல்லாத் தமிழெழுத்துகளும், வேறுபாட்டுக் குறிகளைத் துணைக்கொண்டு ஆங்கில வெழுத்திற் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. எழுத்துப்பெயர்ப்பு அட்டவணையைப் பார்க்க.

தமிழிலுள்ள க, ச, ட, த, ப வடமொழியிலும் ஆங்கிலத்திலுமுள்ள *k, c, ṭ, t, p* அல்ல. ஒவ்வொரு வகையிலும் ஒரு தமிழ் வல்லெழுத்து இரட்டித்தால்தான், ஒரு வட மொழி யாங்கில வல்லெழுத்திற்கு ஒப்பாகும்.

எ-டு : வடமொழி – ***kāka*** — தமிழ் – காக்க
ஆங்கிலம் – ***making*** — தமிழ் – மேக்கிங்

இங்ஙனமே ஏனை வல்லினமும், தமிழ்ச் சகரத்திற்கு நேர் வடமொழி ஶ அல்லது ஆங்கில *š* என்னும் எழுத்தே. இருசகரம் ஒன்றாயிணைந்தால்தான் '*c*' ஒத்தொலிக்கும். தமிழ் றகரம் இரண்டில் ஆங்கில '*t*' ஒத்தொலித்தலை நோக்குக. இதனால், தமிழில் ***ng, nj, ṇḍ, nd, mb, ṉṟ*** என்ற மெலிவலியிணை யொலிகளேயன்றி, ***nk, nc, ṇṭ, nt, mp*** என்ற மெலிவலியிணை யொலிகள் இல்லை; தமிழினின்று மிகப் பிந்தித் திரிந்த திரவிட மொழி களில்தாம் இவை உள்ளன.

ஆதலால், க, ச, ட, த, ப என்பன முறையே *ḳ, š, ḍ, t, p* என்றே வரி பெயர்க்கப்பட்டுள.

3. இலக்கணச் சொல்வகை

பெயர்ச்சொற்களெல்லாம் பெ. (n.) என்றும், வினைச்சொற்களெல்லாம் வி. (v.) என்றும், இடைச்சொற்கள் பொதுவாக இடை. (ind.) என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

உரிச்சொல் என்பது, இலக்கணவகைச் சொல்லன்மையானும், ஏனை முச்சொல்லாகவு மிருத்தலானும், அவ்வச் சொல்லிற்கேற்பப் பெயரென்றோ வினையென்றோ இடை யென்றோ குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

சுட்டுப்பெயர்கள் சு. பெ. (demons. pron.) என்றும், வினாப்பெயர்கள் வி. பெ. (inter. pron.) என்றும், தன்மைப் பெயர்கள் த. பெ. (pers. pron.) என்றும், முன்னிலைப் பெயர்கள் மு. பெ. (pers. pron.) என்றும், தொழிற்பெயர்கள் தொ.பெ. (vbl. n.) என்றும், பண்புப்பெயர்கள் பண். பெ. (abst. n.) என்றும், வினையாலணையும் பெயர்கள் வினையா. பெ. (parti. n.) என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஒரு சொல் கூட்டுச்சொல்லாகவோ தொடர்ச்சொல்லாகவோ இருந்து பெயர்ச் சொல்லில் முடியின், பெயர்ச்சொல் (n.) என்றே குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

வினைச்சொல் செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையாயின் செ. கு. வி. (v.i.) என்றும், செயப்படுபொருள் குன்றா வினையாயின் செ. குன்றாவி. (v.t.) என்றும் பிறவினையாயின் பி. வி. (v. caus.) என்றும், செயப்பாட்டு வினையாயின் செயப்.வி. (pass. vo.) என்றும், எதிர்மறை வினையாயின் எ. ம. வி. (neg.v.) என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இடைச்சொல் முன்னொட்டாயின் 'pref.' என்றும் பின்னொட்டாயின் 'suff' என்றும், ஈறாயின் 'end.' என்றும், இடைநிலையாயின் 'part.' என்றும், சொற்சாரியையாயின் 'eu. part.' என்றும், எழுத்துச் சாரியையாயின் 'en. part.' என்றும், உணர்ச்சிக் குறிப்புச் சொல்லாயின் 'int.' என்றும் ஆங்கிலத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

4. புடைபெயர்ச்சி

செயப்படுபொருள் குன்றியவினை, செயப்படுபொருள் குன்றாவினை, இவ்விரண்டிற்கும் பொதுவான வினை, பிறவினை ஆகிய நால்வகையாகப் பகுத்து எல்லா வினைகட்கும் முக்காலப் புடைபெயர்ச்சி வாய்பாடுகள் முதன்முறையாகவும் முழு நிறைவாகவும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் புடைபெயர்ச்சி வாய்பாட்டு அட்டவணையில் காண்க.

புடைபெயர்ச்சி வாய்பாடெல்லாம், ஆண்பால் இறந்தகால வினைமுற்று வடிவிலேயே வகுக்கப்பட்டுள்ளன (ஐம்பாலும் படர்க்கைக்கே உரியனவாதலால், படர்க்கை ஆண்பால் என்றோ ஆண்பாற் படர்க்கை யென்றோ குறிக்கத் தேவையில்லை).

புடைபெயர்ச்சியில் முதனிலை வடிவு மாறும் வினைகளும், ஒரு காலத்திலோ இரு காலத்திலோ பல்வகையில் புடைபெயரும் வினைகளும், வாய்பாட்டொழுங்கிற்குட் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு வினைச்சொற்கும், இலக்கணச் சொல்வகைக்குப்பின், புடைபெயர்ச்சி வாய்பாட்டெண் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

5. இயல்வரையறை

பொருள்களின் இயல்பும் வினைகளின் நிகழ்முறையும், இயன்றவரை நிறைவாக வண்ணிக்கப்பட்டுள்ளன.

அக்கம்[2], நேபாளத்தில் விளைவதும் வெண்மை கருமை செம்மை பொன்மை குரால் (brown) என்னும் நிறங்களால் ஐவகைப்பட்டதும், ஒன்றுமுதல் பதினாறுவரை முண் முகங்களைக் கொண்டதும், மருத்துவ ஆற்றல் மிகுந்ததாகக் கருதப்படுவதும், குமரி நாட்டுக் காலந்தொட்டுச் சிவநெறித் தமிழரால் அணியப்பட்டு வருவதும், ஆரியர் வந்தபின் உருத்திராக்கம் (ருத்ராக்ஷ) என்று சொல்லப்படுவதுமான காய்மணி.

நடத்தல், மக்களும் பறவைகளும் இரு காலையும் மாறிமாறி முன்புறம் தூக்கி வைத்து இடம்பெயர்தல். இங்ஙனமே விலங்குகளும் நாற்காலால் இடம்பெயர்தல்.

வினைகளின் இயல்வரையறையெல்லாம், 'தல்' லீற்றுத் தொழிற்பெயர் வடிவிலேயே கூறப்பட்டுள்ளன.

6. பொருட்பாடு
(Meanings)

எல்லாச் சொற்கும் எல்லாப் பொருளும் இயன்றவரை கூறப்பட்டுள்ளன. சொற்களின் அல்லது பொருள்களின் வழக்குவகையும் ஆங்காங்கு குறிக்கப்பட்டுள்ளது. உலக வழக்கு, இலக்கிய (செய்யுள்) வழக்கு, பழைய வழக்கு, இடைக்கால வழக்கு, இக்கால வழக்கு, இடவழக்கு, குலவழக்கு, வகுப்பு வழக்கு, அயல்வழக்கு, பெருவழக்கு, அருகிய வழக்கு, இழிவழக்கு, கொச்சை வழக்கு என வழக்குகள் பல்வேறு வகைய.

சொற்பொருள்களின் காலமுறைப்பட்ட ஒழுங்கை இலக்கியத்தினின்று அறிய முடியாதாகையால், ஏரண முறைப்பட்ட ஒழுங்கே இங்குக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. அது பெரும்பாலும் இயற்கையொழுங்கை ஒத்திருக்கும்.

ஒரு சொல் பெயராகவும் வினையாகவும் ஆண்டு நடத்தப்படின், இருவகை யாட்சியும் வெவ்வேறு உருப்படிகளாக விருக்கும். ஒரே சொல் வினையல்லாத வேறு பல்வகை யிலக்கணச் சொல்லாக ஆளப்படின், ஒரே உருப்படியில் சொல்வகைதொறும் பொருள்கள் வெவ்வேறாக எண்ணிட்டுக் கூறப்பட்டிருக்கும்.

ஒரே வினைச்சொல் செயப்படுபொருள் குன்றியவினையாகவும் குன்றாவினையாகவும் இருப்பின், அவற்றின் பொருள்கள் இருவேறு வரிசையாகக் கூறப்பட்டிருக்கும். இருவகை வினைகளிலும் எது முந்தியதென்னும் யாப்புறவில்லை. பெருவழக்கானது முந்திக் கூறப்பட்டிருக்கும்.

பல சொற்கட்கு அல்லது சொல்வடிவுகட்குப் பொருள் ஒன்றாயிருப்பின், இடத்தை மீத்தற்பொருட்டு, முந்திப்பொருள் கூறப்பட்ட அல்லது பெருவழக்கான சொல்லைப் பார்த்துப் பொருளறிந்து கொள்ளுமாறு, இன்ன சொல்லைப் பார்க்க என்று ஒரு வியங்கோள் இடப்பட்டிருக்கும். அச் சொல் எண் கொண்டதாயின், அவ் வெண்ணும் அச் சொல்லுடன் குறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

எ-டு : ***அக்கிணி* — *அக்குணி*** பார்க்க.

சிலவிடங்களில், சொற்பொருளின் மிகுவிளக்கத்திற்காகவும் இத்தகைய மாட்டெறிவுக் குறிப்பு (cross reference) இருக்கும்.

எ-டு: ***அக்காள் — அக்கா*** பார்க்க.

ஒரு கூட்டுச்சொற் குறுக்கத்தின் பொருளுக்கும், அதன் நிறைவடிவுச் சொல்லைப் பார்க்கச் சொல்லியிருக்கும்.

எ-டு : ***அக்காளி — அக்காளிப்பிரசாதம்*** பார்க்க.

ஒரு சொல்லின் ஒரு பகுதி பின்னர் ஓரிடத்தில் விளக்கப்படுமாயின், அவ்விடத்தைப் பார்க்கும்படியும் வியங்கோள் இடப்பட்டிருக்கும்.

எ-டு : **அஃகான்**, 'அ' என்னும் எழுத்து.
கான்[3] பார்க்க.

ஒரு பொருட்டொகையின் ஒரு கூறுமட்டும் தனித்துக் கூறப்படினும், அத் தொகை முழுதுங் கூறப்படும் இடமும் மாட்டெறிவாற் குறிக்கப்படும்.

எ-டு: குன்றக்கூறல் = பொருள் விளங்காவாறு குறைந்த அளவில் கூறுதல்; எழுவகை மதங்களுள் ஒன்று. **எழுமதம்** பார்க்க.

ஒருபொருட் பலசொற்களுள் ஒன்றற்கு ஆங்கிலம், இலத்தீன் போன்ற மேலையாரிய நேர்ச்சொல் குறிக்கப்படல் வேண்டுமாயின், அது அவற்றுட் பெருவழக்கான சொல்லையடுத்தே குறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

எ-டு : வடவை — **L.** *aurora borealis.*

இருதிணைக்கும் இருபாற்கும் பொதுவான ஒருமைச் சொற்களின் பொருள், உயர்திணை யிருபாற்குமோ இருதிணை யொருமைப்பால் மூன்றற்குமோ பொருந்துமாறு, ஈறு பிரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

எ-டு : பொறியிலி = அறிவில்லாதவ-ன்-ள்.
கண்ணறை = கண்ணில்லாத-வன்-வள்-து.

எல்லாத் தலைப்புச்சொற்கட்கும் அதன்கீழ் வரும் சார்புச்சொற்கட்கும், தமிழ் முன்னும் ஆங்கிலம் பின்னுமாக இருமொழியிலும் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஒரு சொல்லிற்குக் கூறப்படும் பொருள், தமிழ் மரபிலும் ஆரிய மரபிலும் வேறுபடுமாயின், தமிழமரபே தழுவப்பட்டுள்ளது.

எ-டு : ஆனைந்து — பால், தயிர், மோர், வெண்ணெய், நெய்.

மோரும் வெண்ணெயும் நீக்கி, மூத்திரமும் சாணமும் சேர்ப்பது ஆரிய மரபு.

எல்லாத் தமிழ்ச்சொற்கும் இயன்றவரை தமிழ்ச்சொல் வாயிலாகவே பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

எ-டு : நாமகள் = கலைமகள், கல்வித்தேவி.

7. மேற்கோள்

மூவகைச் சொற்கட்கும் கூறப்படும் பொருள்களை, ஆட்சி வாயிலாக உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டும், மிகத் தெளிவாக விளக்குதற் பொருட்டும், நல்லிசைப் புலவர் செய்யுள்களினின்றும், ஆன்றோரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட அளவை நூல்களினின்றும், மேற்கோள்கள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வோ ரிலக்கிய மேற்கோளிலும், அதிகாரமும் இயலும் அல்லது காண்டமும் படலமும் அல்லது இவைபோன்ற பிறவும் சொற்குறுக்கங்களாலும், நூற்பகவுஞ் செய்யுளும் அல்லது பக்கமும் வரியும் எண்ணாலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

செய்யுள் மேற்கோளில்லாவிடத்து, கல்வெட்டுக் கூற்றுகளும் உலகவழக்குக் கூற்றுகளும் உரைநடை வடிவிற் காட்டப்பட்டுள்ளன.

இருவகை வழக்கிலும் மேற்கோளில்லா அருஞ்சொற்கட்கு, அகரமுதலிகளும், 'நிகண்டு' என்னும் உரிச்சொற் றொகுதிகளுமே சான்றாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

எ-டு : (சங்.அக.), (திவா.).

மேற்கோள் காட்டப்படும் வகைகளெல்லாம் ஒரு தனி அட்டவணையிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்கோள் எடுத்தாளப்பட்ட எல்லா நூல்களின் பெயரும், அவற்றின் ஆசிரியர் பெயரும், பிற விளத்தங்களும் ஒரு நீண்ட பட்டியிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

8. மரபுவழக்கு

ஒவ்வோரிடத்திலோ நாடு முழுவதுமோ, சில பெயர்ச்சொற்களும் வினைச்சொற்களும், ஒவ்வொரு சிறப்பான பொருளில் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருகின்றன. அத்தகைய மரபுவழக்கு, தனிச்சொல், இணைச்சொல் (words in pairs), கூட்டுச்சொல், தொடர்ச்சொல் என்னும் நால்வகையாக இருக்கும்.

எ-டு : **பழியாய்** = குறும்புத்தனமாக.

இவன் பிள்ளைகளை யெல்லாம் பழியாய் அறைந்துவிடுகிறான் (நெல்லை).

கண்ணீருங்கம்பலையும் = கண்ணீர் வடித்தலும் உரத்த குரலில் அழுதலும். கண்ணகி நெடுஞ்செழியனிடம் கண்ணீரும் கம்பலையுமாய் வந்து நின்றாள் (நெல்லை).

கொடித்தட்டல் = நல்லபாம்பு கடித்தல் (நெல்லை).

கட்டைதட்டல் = விரியன்பாம்பு கடித்தல் (நெல்லை).

ஆயிரங்காலத்துப்பயிர் = வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரும் மணமக்கள் உறவு.

9. இனச்சொல்

தமிழும் தெலுங்கு கன்னடம் முதலிய திரவிட மொழிகளும் ஓரினம் என்பது, இன்று உலகறிந்த வுண்மை. ஆயின், தமிழம் அல்லது தென்மொழி (தமிழும் திரவிடமும்) ஆரியத் தொடு தொடர்புடைய தென்பது, இன்னும் உலக அறிஞரால் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை. கால்டுவெலார் தமிழத்தைத் தவறாகச் சித்தியமொழிக் குடும்பத்திற்கு இனமாகக் கூறினார். அத் தவற்றை இன்று ஆராய்ச்சியாளர் கண்டுகொண்டனர். ஆயின், தமிழத்திற்கும் ஆரியத்திற்குமுள்ள உறவை உலகு இன்னும் அறியவில்லை. உண்மையில், இந்தோ—ஆரியம் என்னும் மொழித்தொடர், தமிழொடு தொடங்கிச் சமற்கிருதத்தில் முடிவதாகும். இவ் வுண்மை உலகமெங்கும் பரவுங்காலம் அண்மையதென்னும் நம்பிக்கை யினால், இங்குத் திரவிடச் சொற்கள் மட்டுமன்றி, ஆரியச் சொற்களும் இனச்சொற்களாகக் காட்டப்படும்.

எ-டு: **திரவிடம் (தமிழ்)** — மக = பிள்ளை, மகன், மகள், இளமை. க. மக.

மக → மகவு = குழந்தை, மகன், குரங்குக்குட்டி. க. மகவு.

மக → மகன் = புதல்வன், ஆண்பிள்ளை. க. மகன்.

மக → மகள் = புதல்வி, பெண். ம. மகள். க. மகள்.

ஆரியம்

E. *Mac*. A Gaelic word signifying son, and prefixed to many surnames, as Mac Donald, MacGrigor, & c. It is synonymous with son in names of Teutonic origin...... It is allied to Goth. *magus*, a son, fem. *magaths* (G. *magd*, a maid). (The Imperial Dictionary, Vol. III, p. 91).

10. இனமும் வகையும்

சில அல்லது பல பொருள்கள் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவை. ஓரினத்திற்குள்ளேயே சில பல வேறுபாடுகள் உண்டு. அவை வகைகள் எனப்படும்.

இனத்திற்கு மேற்பட்ட பேரினமு முண்டு. அதைக் குலம் எனலாம்.

எ-டு: அவரையும் மொச்சையும் ஓரினம். அதனால் அவை, முறையே, வீட்டவரை யென்றும் காட்டவரை யென்றும் சொல்லப்படும்.

இனி, சுடலையவரை, கொத்தவரை (சீனியவரை), தம்பட்டவரை முதலியன அவரை யொடு கூடி ஒரு பேரினத்தைச் சேர்ந்தனவாகும்.

11. மூலமும் வரலாறும்

இயன்றவரை எல்லாச் சொற்கட்கும் வேரும் வரலாறும் கூறுவதே, இவ் வகரமுதலியின் தனிச் சிறப்பாகும்.

எ-டு: புடலை (புடலங்காய்)

புல்லுதல் = துளைத்தல். புல் = உட்டுளையுள்ள நிலைத்திணை வகைகள்.

''புறக்கா ழனவே புல்லென மொழிப'' (தொல். பொருள். மர. 86). அறுகுபோன்ற சிறுவகையும் மூங்கில்போன்ற பெருவகையும் புல் என்னும் இனத்தைச் சேர்ந்தவையே.

புல்லாங்குழல் = மூங்கிற்குழல்.

புல் → புள் → புழல். புள் → புழை → பூழை = துளை, துளைப்பொருள்.

புழல் → புடல் = உட்டுளையுள்ள காய். ழ → ட, போலித்திரிபு.

ஒ. நோ: குழல் → குடல்.

வாழை, கத்தரி முதலிய பிற கெட்டிக் காய்களுடன் ஒப்புநோக்கின் புடலின் உட்டுளைத் தன்மை விளங்கித் தோன்றும்.

புடல் → புடலை. புடலை + காய் — புடலங்காய். வ. பட்டோலிக்கா.

இச் சொல் வரலாற்றினால், புடலங்காய் என்பது தென்சொல் என்றும் பட்டோலிக்கா என்னும் வடசொல் அதன் திரிபென்றும் தெளிவாகத் தோன்றும். ஆயின், வடமொழியாளர், பட்டோலிக்கா என்னும் வடசொல்லினின்று புடலங்காய் என்னும் தென்சொல் திரிந்துள்ளதாகத் துணிச்சலுடன் கூறுவர்.

இது சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியாதலின், வடசொல்லென ஆரியர் மயக்குவனவும் அதை நம்பித் தமிழர் மயங்குவனவுமான நூற்றுக்கணக்கான சொற்கள், தென்சொற்களே யென ஐயந்திரிபற விளக்கப்பட்டுள்ளன. உண்மையறிந்து கடைப்பிடிக்க.

12. பிழைதிருத்தம்

ஏனைய அகரமுதலிகளிலெல்லாம், சிறப்பாகச் சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதியில் உள்ள சொல்வழு, பொருள்வழு, மூலவழு, சொற்பிரிப்பு வழு, இலக்கணவழு முதலிய எல்லா வழுக்களும், இவ் வகரமுதலியில் இயன்றவரை திருத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கீழ்க்குறித்த சொற்களைப் பார்க்க :

சொல்வழு — அரிவாள்முனைப்பூண்டு, வெட்டறுவாள்.
பொருள்வழு — கசகரணம் போடுதல், தசகூலி.
மூலவழு — சாயுங்காலம், வடவை.
சொற்பிரிப்பு வழு — உவமை, முகம்.
இலக்கணவழு — அக்கடாவெனல், அளைமறிபாப்பு.

13. சிறப்புக் குறிப்பு

சில சொற்களையும் பொருள்களையும் செய்திகளையும்பற்றிச் சிறப்பாகச் சில கருத்துகள் அல்லது உண்மைகள் குறிக்கப்படும்.

ஆறு, ஐந்திரம் முதலிய சொற்களைப் பார்க்க.

ஞா. தேவநேயப் பாவாணர்

பதிப்புரை

தமிழகம் ஆவலுடன் எதிர்நோக்கியிருந்த **மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாவாணரின்** செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியின் முதன்மடல முதற்பகுதி பேரறிஞர் அண்ணா பவள ஆண்டு நினைவாக வெளியிடப்பெறுகின்றது. முதன் மடல முதற் பகுதியையும் முன்னுரைப் பகுதியையும் எழுதிமுடித்து, ஐந்தாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் ஆய்வுரையாற்றிய மகிழ்ச்சித் திளைப்பின் நிறைவில் 16—1—1981-ல் இயற்கையெய்திய முதுபேராசான் அகரமுதலி வெளியீடுவரையாவது வாழ்ந்திருந்து கண்குளிரக் கண்டு களிகூரும் வாய்ப்பைப் பெறாது கழிந்தமை கழிவிரக்கத்திற்குரியது.

நுண்மாண் நுழைபுலமும், பன்மாண் மொழித்திறனும், அஃகியகன்ற ஆய்வு நுட்பமும் கொண்ட பாவாணப் பெருந்தகை தொடங்கிய பணி முற்றுப்பெறு முன்னரே திடுமென மறைந்தமை தமிழுலகிற்குப் பேரிழப்பானதோடு அகரமுதலிப்பணிக்கு அதிர்ச்சியளித்தது. அவர் எழுதிமுடித்த அகரமுதலிப் பகுதியை அச்சேற்றும் வகையில் அணியப்படுத்துவதும் அரும்பாடாய் இருந்தது. பாவாணர் அகரமுதலியை அச்சேற்றும்போது கவனித்துச் செய்யவேண்டிய பணிகளாக அவ்வப்போது கூறியிருந்தவை யனைத்தும் மிகுந்த கவனத் துடன் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. வண்ணப்படங்கள், மேற்கோள்நூற் பட்டியல், மொழிகளின் பெயர்ப்பட்டியல் ஆகியவை அவர் மறைவுக்குப்பின் திரட்டப்பட்டவை. ஏனைத் திரவிட மொழிகளின் பலுக்கத்தை ஒலிப்பு மாறாமல் குறித்துக்காட்ட ஆங்கில எழுத்துகளுக்கு ஒலிப்பு வேறுபாட்டுக் குறிகள் (Diacritical marks) சேர்ப்பதுபோல், தமிழ் எழுத்துகளுக்கும் ஒலிப்பு வேறுபாட்டுக் குறிகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பதின்மூன்றாம் மடலத்தில் சேர்ப்பதாக இருந்த முன்னுரை, மேற்கோள்நூற் பட்டியல் ஆகியவற்றை முதன் மடலத்திலேயே சேர்த்து, இனிப் பன்னிரு மடலங்களாக அகரமுதலியை வெளியிட்டாற் போதும் என்று பாவாணர் முடிவெடுத்ததால், முன்னுரையை அவரே எழுதி முடித்திருந்தார். அச்சேற்றுமுன் முன்னுரைப் பகுதியை மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கூறியிருந்தார். அவர் மறைவுக்குப்பின் அவர் எழுதிய முன்னுரையை உள்ளவாறே பதிப்பித்து, மேலும் சேர்த்து விரிவுபடுத்தவேண்டும் என்று அவர் கூறியிருந்த வற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அகரமுதலித் திட்டத்தின் தோற்றம்

வளர்ந்துவரும் அறிவியலுக்கு ஈடுகட்டும் முறையிலும் செந்தமிழில் இலக்கண இலக்கிய மரபுகளைப் பேணிக்காக்கும்வகையிலும் சிறந்த அகரமுதலி உருவாக்கப்பட வேண்டும். இது தமிழ்மக்களின் நெடுங்கால அவா. 1936–ல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் அகரமுதலி ஏழு மடலங்களாக (ஆறு மடலங்களும் ஒரு பின்னிணைப்பும்) வெளிவந்தது. அதற்குப்பின், கடந்த அரை நூற்றாண்டுக் காலமாகத் தமிழில் சொல்லாட்சிக்ளும், இலக்கியங்களும், கலைச்சொற்களும் பெருகி வளர்ந்தபோதிலும், அவையனைத்தையும் அடக்கிய புதிய அகரமுதலி உருவாக்கப்படவில்லை. உலக மொழிகள் சிலவற்றில் சொற்பிறப்பியல் அகரமுத்லிகள் வெளிவந்துள்ளன. தமிழிலும் சொற் பிறப்பியல் அகரமுதலி வெளிவருவது மொழிவளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதது. ஆயின், சொற்பிறப்பியல் ஆராய்ச்சியில் பெரும் புலமை சான்றவரே அப் பணியைச் செய்ய வியலும். சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சியில் தலைசிறந்த அறிஞரைத் தலைவராகக்கொண்டு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்டத்தை உருவாக்க அரசு நினைத்தது.

கடந்த ஈராயிரம் யாண்டு இலக்கிய வரலாற்றில் எவரும் தொடவியலாத சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சியில் வாகைசூடியவர் பாவாணர். அரை நூற்றாண்டுக் காலம் அயராது சொல்லாராய்ச்சி செய்து, சொற்பிறப்புக் காண்பதில் ஒப்புயர்வற்ற செந்தமிழ் ஞாயிறாய்ச் சுடரொளி வீசி, தன்னிகரற்றுத் தண்டமிழ்ப் புலமைவாய்ந்த பெருமகனாரின் தனித்தன்மை வாய்ந்த கண்டுபிடிப்புகளுக்கு நூல்வடிவம் தரவும், அவருடைய ஆய்வுகளில் ஈடுபாடு கொண்ட தமிழ்மக்களின் வேணவாவை ஏற்கவும் தமிழக அரசு முன்வந்தது. உயர்தனிச் செம்மொழியாம் தமிழ்மொழியின் தனித்தன்மையும் தமிழர் பண்பாடும் துலக்கம் பெறவும், அவர் கொள்கையைப் பின்பற்றி உருவாகும் சொற்பிறப்பு அகரமுதலியில் பிற கொள்கைகளின் தலையீட்டைத் தவிர்க்கவும் பாவாணர்க்குத் தனித்த துறை ஏற்படுத்தித் தர அரசு விரும்பியது. அதன்படி, 1974ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 8ஆம் நாள் மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாவாணரை இயக்குநராகக் கொண்ட செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் (Directorate of Tamil Etymological Dictionary Project) தமிழக அரசின் கல்வித் துறையின் தனித்த துறையாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

தளர்ந்த முதுமையினாலும், ஐயப்பாடான சொற்களுக்கு ஆழ்ந்தாய்ந்து விளக்கம் காணும் இயல்பினாலும், தம் இறுதிக்காலம்வரை ஏறத்தாழ ஏழாண்டுப் பணிக்காலத்தில் அகர ஓரெழுத்தில் தொடங்கும் 6500 சொற்களுக்கு மட்டும் சொற்பொருள் விளக்கம் எழுதினார்கள். 1470 தட்டச்சுப் பக்கங்கள்கொண்ட இப் பகுதி, முதன் மடலத்தின் முதற்பகுதியாகத் தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனத்தின்வழி அச்சிட்டு வெளியிடப் பெறுகிறது.

பாவாணரின் வாழ்வும் பணியும்

மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் 1902ஆம் ஆண்டு பெப்ருவரி 7ஆம் நாள் திருநெல்வேலி மாவட்டம் சங்கரன்கோயில் என்னும் ஊருக்கு அருகிலுள்ள பெரும்புத்தூரில் பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் ஞானமுத்து; தாயார் பெயர் பரிபூரணம்.

இவர் இளமையில் பாளையங்கோட்டைப் பள்ளியில் பயின்றார். பள்ளியில் படிக்கும் நாளிலேயே தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் புலமையாளராக விளங்கினார். பள்ளிப் பருவத்திலேயே பாடல் புனையும் பாங்குடையவராக இருந்ததால் **கவிவாணன்** என்னும் பட்டத்தைத் தமிழாசிரியர் சூட்டினார்.

பாவாணருடைய இயற்பெயர் தேவநேயன். தமிழாசிரியர் அளித்த சிறப்புப் பெயரைத் தம் இயற்பெயரோடு சேர்த்து ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் என்று தம் பெயரை அமைத்துக்கொண்டார்; பரந்த நூலறிவோடு நுண்ணறிவும் கொண்டவராக இலங்கினார்; இலக்கிய இலக்கணப் புலமையிலும், எழுத்திலும், பேச்சிலும் வல்லவராய் விளங்கினார். தமிழ்மொழியிலேயே மூன்று நிறுவனங்களில் பட்டங்களைப் பெற்ற பெருமை இவருக்கு உண்டு. தம் பெயருக்கு முன்னால் மதுரைப் பண்டிதன், நெல்லைப் புலவன், சென்னைப் புலவ (வித்துவான்) கலைத்தலைவன் என்று சேர்த்துக்கொள்வது இவருடைய வழக்கம்.

பல்வேறு உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் தமிழாசிரியராகவும், சேலம் நகராட்சிக் கல்லூரியில் துறைத்தலைவராகவும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் திரவிட மொழியியல் வாசகராகவும் பணியாற்றிப் பெயரும் புகழும் பெற்றவர். முப்பதுக்கு மேற்பட்ட செந்தமிழ் நூல்களை ஆக்கித்தந்த இப் பெருமகனாரால் தமிழ் நலமுற்றது, வளம்பெற்றது. தமிழ்த்தாய் அணி பெற்றாள்; மொழிநூல் விழிபெற்றது.

பாவாணர் என்றால் **தண்டமிழ் ஏறு தனித்தமிழ் ஆறு** என்று கூறப்படுவது மட்டுமன்றி, **பாவாணர் வீட்டுப் படிக்கட்டும் பைந்தமிழ் பேசும்** என்னும் புதுமொழி பழமொழியாய் மாறியிருப்பதையும் காண்கிறோம். மறைமலையடிகள் வித்திட்டுச் செடியாக்கிய தனித்தமிழை, வேர்வீழ்த்து விழுதூன்றி நின்று நிலைத்து நிழல்தரும் ஆலமரமாக வளரச் செய்தவர் பாவாணர்.

அரசும்[1], ஆன்ற பெருஞ் சான்றோரும்[2], அருந்தமிழ் மன்றங்களும்[3], பாவாணரைத் தம் உள்ளக்கோயிலில் உருச் சமைத்துக்கொண்ட தமிழன்பர்களும், பைந்தமிழ்ப் பாவலரும்[4] பாவாணர்க்கு வழங்கிய பாராட்டுகளும் பட்டயங்களும் பணமுடிப்புகளும், கண்ணான அறிஞரை அவர் வாழுங்காலத்திலேயே மதித்துப் போற்றிய மாட்சிக்குக் கட்டியங்கூறி நலம் செய்கின்றன.

தமிழ்ப்புலமையில் கற்றோரறியா அறிவினராகவும் கற்றோர்க்குத் தாம்வரம்பாகிய தலைமையராகவும் விளங்கிய பாவாணர், எந்நாளும் எளிய வாழ்வும் உயரிய நோக்கமும் கொண்டவராக வாழ்ந்தார். அவருடைய பரந்திடங் கொடுக்கும் விசும்புதோய் உள்ளமும், மொழிநலனை விழிநலம்போற் காக்கும் மனத்திட்பமும் மதிநுட்பமும் சொல்லாராய்ச்சியில் நடுநிலை பிறழா வழிநடை வகுத்தன. மறைமலையடிகளை எத்துணைப் பாராட்டினாரோ அத்துணை பி. தி. சீனிவாச ஐயங்காரையும், வி. ஆர். இராமச்சந்திர தீட்சிதரையும் பாராட்டினார். தாம் நடுநின்று கண்ட உண்மைகளை அஞ்சாது எடுத்துரைக்கும் ஆற்றல் அவருக்கே அமைந்த தனியாண்மை யாகும். **உண்மை என்றும் வெல்லும்** என்னும் நம்பிக்கையே தமக்குத் துணிவைத் தந்ததாக அவர் கூறுவார்.

பாவாணருடைய ஆய்வுகளை, **உலகின் முதன்மொழித் தோற்றம், சொற்பிறப்புக் காணும் வழிமுறை, தனித்தமிழ்** என்னும் முப்பெருந் தலைப்புகளில் சுருக்கமாக அடக்கலாம். உலகில் முதன்மொழி தோன்றியதற்கான அடிப்படைகளை மேனாட்டு அறிஞர்கள் பல்வகையில் ஆய்ந்திருப்பினும், அ, இ, உ என்னும் முச்சுட்டுகளே ஞால முதன்மொழி தோன்ற வழிவகுத்தன என்னும் சுட்டடிக் கொள்கையை (Deictic Theory) முதன்முதல் பாவாணர் கண்டறிந்தார்; சுட்டு விளக்கம், முதல் தாய்மொழி, ஒப்பியன் மொழிநூல், வேர்ச்சொற் கட்டுரைகள் ஆகியவற்றில் இதனைத் தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார். உகரச் சுட்டிலிருந்தே பெரும்பான்மைச் சொற்கள் பிறந்திருப்பதை அவருடைய ஆய்வு காட்டு

---

1 (அ) 1960ஆம் ஆண்டு ஆட்சிச்சொற்கள் வடித்துத் தந்தமைக்காகத் தமிழக ஆளுநரால் பாவாணர்க்குச் செப்புப்பட்டயம் வழங்கப்பட்டது.

(ஆ) 1978ஆம் ஆண்டு தமிழக அரசு திருவள்ளுவர் திருநாளன்று பாவாணர்க்குச் 'செந்தமிழ்ச் செல்வர்' என்னும் பட்டமும் கேடயமும் பொற்பதக்கமும் வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

2 (அ) 1957ஆம் ஆண்டு சேலம் தமிழ்ப் பேரவையினர் தந்தை பெரியார் தலைமையில் 'திரவிட மொழிநூல் ஞாயிறு' என்னும் பட்டம் பொறித்த வெள்ளிப்பட்டயம் வழங்கினர்.

(ஆ) "But for his (Pavanar's) researches in philology, the purity and antiquity of Tamil might have remained a myth" — The Cultural Heritage of India, Vol. V, p. 621. Edt: by Dr. Sunit Kumar Chatterji, 1978.

(இ) "It is my humble opinion that in the study of Tamil words Mr. Devaneyan stands Pre-eminent and has few rivals."

—Maraimalai Adigal, 1949.

3 (அ) 1970ஆம் ஆண்டு மொழியாராய்ச்சித் தொண்டினைப் பாராட்டி, சை. சி. நூற்பதிப்புக் கழகம் பாவாணர்க்கு வெள்ளிப்பட்டயம் வழங்கியது.

(ஆ) 1971ஆம் ஆண்டு தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் நடத்திய பறம்புமலைப் பாரி விழாவில் பாவாணர்க்குச் 'செந்தமிழ் ஞாயிறு' என்னும் பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

4 (அ) "தொல்காப்பியருக்குப் பின் தமிழ் தன்னை நிலைப்படுத்திக்கொள்வதற்காகச் செய்த ஒட்டுமொத்தமான முயற்சிக்குப் பாவாணர் என்று பெயரிடலாம்."

— பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்.

(ஆ) "பாவாணர் தமிழின் ஆண்மை வடிவம்"

—பாவலர் சுரதா.

(இ) "வடமொழியும் இந்தியும் மற்றும் வடக்கிற்
படுமொழிகள் என்ற பலவும் — தடவியே
அந்தமிழே ஆதி யெனுந்தேவ நேயர்தாம்
எந்தமிழர் எல்லார்க்கும் வேந்து."

—பாவேந்தர்.

கிறது. ஞால முதன்மொழி[1] தமிழ் என்பதும் அது தோன்றிய இடம் குமரிக்கண்டம் என்பதும் அவர் கொள்கை.

ஞால முதன்மொழி

உலகில் மூவாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் பேசப்படினும் நூற்றுக்கு 95 மேனியரால் பேசப்படுபவை ஒரு நூற்றுக்கும் குறைவானவையே.

எசுகிமோ மொழியில் தன்னலமற்ற பொதுத்தொண்டு செய்வதற்குத் தனக்கில்லா செய்தல் என்று கூறுகிறார்களாம். இது நல்ல தமிழ்ச்சொற்றொடராகத் தெரிகின்றது. அவாய்த் தீவு மக்கள் மழலையைத் தாலாட்டும் துணியை ஏணை என்றே வழங்குகின்றனர். மங்கோலிய மொழியின் சொற்கள் திரவிடமொழிகளுடன் தொன்முது தொடர்புடையவை என்று செக்கோசுலோவேகிய நாட்டு மொழியியல் பேராசிரியர் செரசுலோவ் வசெக்கு[2] கூறியிருக்கிறார். இந்தைரோப்பிய மொழிகளின் தொடரமைப்பு, திரவிட மொழிகளைப் போன்று ஒரு காலத்தில் செயப்படுபொருளையடுத்து வரும் வினைமுற்று OVP (Object-Verb-Pattern) அமைப்பில் இருந்ததாகப் பேராசிரியர் இலேமென் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.[3]

ஆப்பிரிக்க மொழிகளில் தமிழ்ச்சொற்கள் பல காணப்படுவதாகச் செனகல் நாட்டுத் தலைவர் செங்கோர் தெரிவித்திருக்கிறார். தமிழிலுள்ள இல், அல் என்னும் எதிர்மறை முன்னொட்டுகள் இந்தைரோப்பிய மொழிகளிலும் உள்ளவாறே வழங்குகின்றன. (எ-டு: il+legal—illegal, ul+happy—unhappy.) தமிழிலும் முன்னொட்டுகளாக அமைந்த 250 சொல்லாட்சிகளைப் பாவாணர் எடுத்துக்காட்டி முன்னொட்டு மொழியியல்பு (prefixed languages) தமிழுக்கும் உண்டு என வகுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். ஆப்பிரிக்க மொழிகள் சிலவற்றில் தமிழிலுள்ள நான்கன் உருபு 'கு' முன்னொட்டாக வருகிறது. குஅரி—அவர்களுக்கு எனப் பொருள்படுகிறது. இம் முன்னொட்டே கு - து - டு எனத் திரிபடைந்து ஆங்கிலத்திலும் 'to' என வழங்குகிறது. இன்னோரன்ன சான்றுகள் பாவாணரின் ஞால முதன்மொழிக் கொள்கைக்குச் சான்றாகின்றன.

ஆதலின், உலக மொழிக் குடும்பங்களைப் பத்தாக வகுத்தும் திரவிட மொழிகளை வழங்கும் இடவகையான் மூன்றாகப் பகுத்தும் பேசுவோர் எண்ணிக்கையுட்படச் சுருங்கிய பட்டியல் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சொற்பிறப்புக் காணும் திறன்

அணுவைப் பிளக்க முடியாது என்று ஒருகாலத்தில் கருதினர். மேனாட்டறிஞர் ஐன்சுடீன் அணுவைப் பிளக்க முடியும் என்று நிறுவினார். சொற்களெல்லாம் இடுகுறிகளே; அவையனைத்துக்கும் வேர்மூலம் காண வியலாது என்று அண்மைக்காலம்வரை கருதி

---

[1] குமரிக்கண்டத் தமிழ் வடக்கே சென்று திரவிடமாய்த் திரிந்தது. வடகோடித் திரவிடம் நாளடைவில் பிராகிருதமாய் மாறியது. வேத காலத்தில், விந்தியமலைக்கு வடக்கில் பைசாசம், சூரசேனம், மாகதம் என்று மூன்று பிராகிருதங்களும், அதற்குத் தெற்கில் தமிழ், ஆந்திரம் (தெலுங்கு), கன்னடம், மகாராட்டிரம், கூர்ச்சரம் என்னும் ஐந்து திரவிடங்களும் (பஞ்சதிராவிடம்) வழங்கிவந்தன. பிற்காலத்தில், ஐந்து திரவிடங்களுள் மகாராட்டிரம் ஒரு பிராகிருதமாகக் கொள்ளப்பட்டது. மாகதத்தின் பிற்காலத் திரிபு பாலி. பிராகிருதம் என்னுஞ் சொல் தமிழில் பாகதம் எனத் திரியும்.

வேத ஆரியம் வழக்கற்றுப் போனபின், அதனொடு ஐம்பிராகிருதங்களையும் கலந்து சமற்கிருதம் என்னும் இலக்கிய மொழியை அமைத்தனர். பிராகிருதம் முந்திச் செய்யப்பட்டது; சமற்கிருதம் நன்றாய்ச் செய்யப்பட்டது. ஆகவே, சமற்கிருதத்திற்கு முந்தியது பிராகிருதம்; பிராகிருதத்திற்கு முந்தியது திரவிடம்; திரவிடத்திற்கு முந்தியது தமிழ் (செ. அக. சிர். பக். 32).

[2] பேராசிரியர் செரசுலோவ் வசெக்கு 2-3-1978-ல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆற்றிய உரை.

[3] "Linguistic Typology"—lecture by Dr. Winfred Lehmann, Director, Linguistic Research Centre, University of Texas, U.S.A.

யிருந்தனர். சொல்லைப் பிளந்து வேர்மூலம் காண முடியும் என்று மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் நிறுவிக் காட்டியிருக்கிறார். தம் புலமைவளத்தின் வெளிப் பாடாக மொழிநூலறிவைத் தமிழுலகிற்கு நல்கிய பெருமை இவரையே சாரும்.

சொற்பிறப்புக் காண மேனாட்டு அறிஞர்கள் கையாண்ட முறைகளினும் வேறாகப் புதிய இருநெறிகளைப் பாவாணர் கண்டறிந்தார். அவை வேருக்கு வேர் காணும் **வேர்மூலச் சொற்பிறப்பு,** பொருட்பாட்டு அடிப்படையிலான **வடிவமீட்டமைப்புச் சொற்பிறப்பு** எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளன.

'அகவிலையேறிவிட்டது' என்னும் தொடரில் 'அதிகவிலை' என்பது 'அகவிலை' எனத் திரிந்ததாக ஏனைப் பேராசிரியர்கள் சொன்மூலம் காட்டியபோது, அஃகவிலை → அகவிலை (அஃகம் = தவசம்) எனத் திரிந்ததாகமீட்டமைத்து மூலம் காட்டினார் பாவாணர். இது வடிவமீட்டமைப்புச் சொற்பிறப்பு. வேந்தன் = வெம்மையாக ஆட்சி செலுத்துபவன் எனப் பிறர் பொருள் கூறியபோது, அது தவறென மறுத்து, வேய்ந்தோன் → வேந்தன் (வேய்ந்தோன் = முடியணிந்தவன்) என உண்மைமூலம் காட்டினார். இது வேர்மூலச் சொற்பிறப்பு. பாவாணர்க்கிருந்த உள்ளுணர்வும் இயற்கையறிவும் இவ்வாறு நுணுகி நுணுகி ஆராயும் வினைத்திட்பத்தை நல்கின. இது அவர்க்குக் கருவில் அமைந்த திரு. அதனாற்றான் தாமே இப் பணியை முன்னின்று முடிக்கப் பெரிதும் விழைந்தார்.

சொல்வளம் மிக்க தொன்மொழியாதலின் வேற்றுச் சொற்களைத் தமிழில் ஆள வேண்டுவதில்லை என்பதில் கொள்கைவிடாக் கூர்வேழமாகப் பாவாணர் இருந்தார். தமிழில் கலந்துள்ள அனைத்துச் சொற்களுக்கும் தமிழ்ச்சொற்களை எளிதில் படைத்துத் தந்திருக்கிறார்.

'குடிமதிப்பு'க் (Census) கணக்கெடுப்பின்போது நம் வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினர் நண்பர்கள் ஆகியோரின் பெயர்களைக் குடும்ப உறுப்பினராகச் சேர்த்துக்கொள்வது இல்லை. இதுபோன்றே தமிழில் பல்வேறு கால இடைவெளிகளில் ஊடாடிய வேற்று மொழிச் சொற்களைத் தமிழில் தம் சொற்களாக ஏற்றுக்கொள்ளலாகாது. நண்பர்கள் நண்பர்களாகவே இருப்பர்; குடும்ப உறுப்பினர் ஆகார். அயற்சொற்கள் அயற்சொற் களாகவே இருக்கும்; தன் சொற்களாகா. ஆதலின் தனித்தமிழே தமிழ். தமிழ் தவிர வேறு எம் மொழியிலும் வேற்றுச் சொற்களை விலக்க முடியாது; தமிழ் ஒன்றில்தான் முடியும். இப் பேரகரமுதலியிலும் 'அயற்சொற்களுக்குத் தனிமடலம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது' என்று பாவாணர் கூறினார். தமிழ்மொழிக்கு இருக்கும் தன்னேரிலாத சொல்வளச் சிறப்பை உலகிற்குக் காட்டுவதே இவரின் தலையாய நோக்கம்.

தம் ஆய்வுமுடிவாக, உலகமொழிக் குடும்பங்களில் இந்தைரோப்பிய மொழிகள் தமிழுக்கு மிக நெருக்கமாக இருப்பதைக் கண்டறிந்தார். தம் சீரிய தமிழ்ப்பணிக்கு உற்றுழி உதவிய தமிழன்பர்களுக்கும் தமிழ் மன்றங்களுக்கும் சிறப்பாக அரசுக்கும் பாவாணர் நெஞ்சுகந்த நன்றியுடையவராக இருந்தார்.

பதிப்புப் பணி

அகரமுதலிகள் எவையாயினும் அவற்றிற்குப் பதிப்புக் குழு ஒன்று தனியாக அமைப்ப துண்டு. பாவாணர்க்குப் பின் பொறுப்பு இயக்குநராகப் பணியேற்ற யான், இதனை நன்கு பதிப்பிக்கத் தக்க உதவியாளரை நாடவேண்டியிருந்தது. இந் நிலையில் அகரமுதலி தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனவழி வெளியிட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது, பதிப்புப் பணிக்கு உற்ற உதவியாக அமைந்தது. தமிழில் உயர்ந்த தரமான நூல்களைப் பதிப்பித்துப் பட்டறிவு வாய்ந்தவர்களின் உதவி இதற்குக் கிடைத்தது. தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனத்தின் படி-பதிப்பாசிரியர் புலவர் அ. நக்கீரன், புலவர் கா. பெ. ஞானசம்பந்தன், புலவர் நா. மு. மாணிக்கம் ஆகியோர் இப் பணி செம்மையாக நிறைவுறப் பெரிதும்

உதவினர். இந்த அகரமுதலியின் பல்வேறு தலைமையான நோக்கங்களுள், பிற அகரமுதலிகளிலுள்ள பிழைகளைத் திருத்துவதும் ஒன்று என்று பாவாணர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆதலின், மூலநூல்களிலிருந்து மேற்கோள் காட்டும்போது பிற அகரமுதலிகளிலுள்ள எழுத்துப் பிழைகள் இந்த அகரமுதலியிலும் இடம்பெறா வண்ணம் மிகுந்த கவனத்துடன் அவற்றை ஒப்புநோக்கித் திருத்தமாகப் பதிப்பிக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டுப் பாட நூல்களெல்லாம் சீர்திருத்த எழுத்துகளில் அச்சிடப்படுவதால் வருங்காலத் தலைமுறையினர்க்காக உருவாகும் இந்த அகரமுதலியும் சீர்திருத்த எழுத்துகளிலேயே அச்சிடப்பட வேண்டும் என்பதையும், வன்றொடர்க் குற்றுகரவீற்றுப் பெயர்ச் சொற்களுடன் பன்மைகுறித்த 'கள்' ஈறு சேர்க்கும்போது வல்லெழுத்து மிகாத சொற்புணர்ப்பே பின்பற்றப்பட வேண்டுமென்பதையும் பாவாணர் கனிவுடன் ஏற்றுக் கொண்டார்.

சொற்களுக்குச் செந்தமிழ் வடிவம் காட்டுதலானும், சொற்பிறப்புக் கூறுதலானும், தமிழுலகில் வழங்கும் இந்தச் சொல் இடம்பெறவில்லை என்று சுட்டிக்காட்ட முடியாத வகையில் அனைத்துச் சொற்களையும் முயன்று திரட்டித் தருதலானும், படவிளக்கம் சேர்த்தலானும், அரைக் கலைக்களஞ்சிய அமைப்புக்கொண்டிருத்தலானும், பொதுமக்கள் முதல் ஆராய்ச்சியாளர்வரை பயன்கொள நிற்றலானும் இதற்குச் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பொதுப் பயன்பாட்டுப் படவிளக்க இருமொழிப் பேரகரமுதலி (Comprehensive General Purpose Bilingual Illustrated Etymological Dictionary of the Tamil Language) எனப் பெயரிடப் பொருந்துவதாயினும், பரோ எமனோவர் அகரமுதலி **D.E.D.** — தி.சொ.பி. (திரவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி) எனக் குறிக்கப்படுவதுபோல், சுருக்கமாக, செ.சொ.பி. (செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி) — T.E.D. (Tamil Etymological Dictionary) என்றே இது பொதுவாக வழங்கப்படும்.

ஆங்கிலத்தில் எட்டிலக்கம் சொற்களுள்ளன. சென்னை அகரமுதலியில் ஓரிலக்கம் சொற்களே யுள்ளன. ஆங்கிலத்திற் கிணையாகத் தமிழ் வளர்ந்தோங்க வேண்டுமாயின் மேலும் மூன்றிலக்கம் சொற்களைத் தொகுக்க வேண்டும். அறிவியல் - தொழில்நுட்பம் போன்ற துறைகளில் மேலும் நான்கிலக்கம் சொற்களைப் படைக்க வேண்டும். ஆதலின், நாட்டுப்புறச் சொல்லாட்சிகள் ஓரிலக்கம்; கல்வெட்டு ஓலைச்சுவடி ஆகியவற்றில் ஓரிலக்கம்; நாட்டு மருத்துவம், நிலைத்திணைப் பெயர்கள் ஆகியவற்றில் ஓரிலக்கம் ஆக மூன்றிலக்கம் சொற்களைப் புதிதாகத் தொகுக்கும் பணி நிகழவேண்டும்.

தமிழக அரசின் தனி மகவாய்ப் பிறந்து, கல்வித்துறை பாலூட்ட, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் சீராட்ட, சான்றோர் அரவணைக்க, தமிழ்வளர்ச்சி - பண்பாட்டுத் துறையின் மடியில் தவழ்ந்து தளர்நடை பயிலும் இத் துறைப் பணிகள் வளர்ந்து பெருக வள்ளன்மை சுரந்து வண்டமிழ்க்கு வாழ்வளிக்கும் **புரட்சித் தலைவர், பொன்மனச் செம்மல், மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர்** அவர்களுக்கு என்றென்றும் நன்றிக் கடப்பாடுடையேம்.

அயலவர்க்குப் பயன்படும்வகையில் ஆங்கில அணிந்துரை வழங்கிய கல்வியமைச்சர் மாண்புமிகு செ. அரங்கநாயகம் அவர்களுக்கும், விரைந்தூக்கி உடன்துணைநின்ற தமிழ் வளர்ச்சி - பண்பாட்டுத்துறைச் செயலாளருக்கும், இப் பேரகரமுதலி வெளிவர ஆவனசெய்த தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனத்தார்க்கும், நன்முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த செயமாலிகா அச்சகத்தார்க்கும், பல்லாற்றானும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய துறைப் பணியாளர்க்கும் எம் நன்றியுரித்து.

சீர்த்தபுகழ்ப் பாவாணர் சேர்த்தளித்த செல்வத்தை
ஆர்த்தசொல் லாராய்ச்சி யாரமுதைக் — கூர்த்தாய்ந்து
வற்றா வளமென்ன வாரி வழங்கிடுவம்
கற்றோர் உவப்பக் கனிந்து.

சென்னை,
தி.பி. உகூயடு மடங்கல் (ஆவணி) மகூ
(1 - 9 - 1984)

இரா. மதிவாணன்
இயக்குநர் (முழுக் கூடுதல் பொறுப்பு),
செ. சொ. பி. அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி வரலாறு

மொழிவளர்ச்சியை அளந்துகாட்டும் அளவுகோலாக அகரமுதலி அமைகிறது.

ஒரு மொழியில் வெளிவந்துள்ள அகரமுதலிகள், அம் மொழி எந்தெந்தத் துறையில் சொல்வளம் பெற்றிருக்கிறது; இன்னும் எந்தெந்தத் துறையில் சொல்வளம் பெறவில்லை என்பதைக் காட்டிவிடும்.

ஆங்கிலமொழி எட்டு இலக்கம் சொற்களைப் பெற்றிருப்பதால் அம் மொழியில் பல்வேறு துறைதழுவிய பல்வகை அகரமுதலிகள் பெருகியுள்ளன.

சொல்லிற்குப் பொருள்கூறும் முயற்சியே முதன்முதல் அகரமுதலி தோன்றுதற்குக் காரணம்.

கி.மு. 700 அளவில் மெசபொதேமியாவில் சில அக்கேடியச் சொற்களுக்குப் பொருள் சுட்டிய எழுத்துச்சான்று கிடைத்திருப்பதாகவும், அதுவே உலக முதல் அகராதிக்கு வித்து எனவும் கூறுகின்றனர். அதற்குச் சமகாலத்திய தொல்காப்பியத்தில் உரிச்சொற் பகுதி அப் பொருள் சுட்டியதே என்பது போதரும்.

கி.பி. 1225-ல் 'Dictionarius' என்னும் சொல்லை இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த 'சோன்னசு தி கலந்தியா' (Joannes de Galendia) என்பவர் இலத்தீனச் சொல்வரிசையைக் குறிக்கப் பயன் படுத்தினார்.

இலத்தீனச் சொன்மூலத்திலிருந்து தோன்றிய 'Dictionary' என்பது கருவிநூல் என்னும் பொருளில் வழங்கியது. கிரேக்கச் சொன்மூலத்திலிருந்து பிறந்த 'Lexicon' என்பது சொற்புத்தகம் (Word Book) என்னும் பொருளில் வழங்கியது. நாளடைவில் இரண்டு சொற்களும் அகரமுதலியையே குறிக்கத் தொடங்கின.

அகரமுதலி வகைகளுள் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி, சிறப்பு அகரமுதலி (Specialised Dictionary) வகையைச் சார்ந்தது. சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியை ஆங்கிலத்தில் 'Etymological Dictionary' என்பர். 'Etymos' என்பது 'உண்மை' என்று பொருள்படும் கிரேக்கச் சொல். 'Etymology' என்னுஞ் சொல் 'சொல்லின் உண்மையான வரலாற்றைக் கூறுதல்' என்று பொருள் தருகிறது.

ஒரு சொல்லுக்கு மூலங்காட்டி, அச் சொல் பிறந்து வளர்ந்த வரலாற்றை விளக்குவது சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் நோக்கம்.

சொல்லின் வேரும் வரலாறும் (Origin and derivation) காண முடியாதவிடத்து மூலம் மட்டும் காட்டி அமைவர். காலத்தால் முந்திய சொல்வடிவத்தை மூலமாகக் காட்டினால் போதும் என்று ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் சி. தி. ஆனியன் கருதுகிறார்.

மற்றொரு ஆங்கில அகரமுதலித் தொகுப்பாளரான வெபுத்தர் (Webster) என்பவர், ஒரு சொல்லின் மிகப் பழைய வடிவத்தின் விரிவான பொருள்வளர்ச்சி வரலாறு சொல்வதே 'சொற்பிறப்பியல்' என்கிறார்.

வேரும் வர்லாறும் ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்துவதே மெய்ம்மையான சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி. தமிழைப் போன்ற ஒட்டுநிலை (agglutinative) மொழியில் வேரும் வரலாறும்

காண இயலும். மேலையாரிய மொழிகள் உட்பிணைப்பு (inflexional) மொழிகளாயிருப்பதால் அவற்றில் வேரும் வரலாறும் காண்பது அரிது. ஆதலால், மேலைநாட்டு வண்ணனை மொழியியலார் சொல்லின் பழைய வடிவம் அல்லது கிட்டியமட்டில் மூலவடிவம் காண்பதே சொற்பிறப்பியல் என்கின்றனர்.

தொல்காப்பியர் "எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே" என்கிறார். காலப் போக்கில் திரிபடைந்த சொற்களில் வேரும் வரலாறும் மறைந்திருக்கும்; மேலோட்டமாகப் பார்ப்பவர்களுக்கு வெளிப்படத் தெரியாது என்பதை "மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்றா" என்றும் தொல்காப்பியர் உரியியலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எனவே, உரிச்சொற்களின் மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்றா எனப் பொருள் கொள்வதே பொருந்தும்.

மேனாட்டார் நோக்கிலும் நம் நோக்கிலும் காணப்படும் வரையறைக்கேற்பச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி இருவகைப்படும் :

1. வேரும் வரலாறும் காட்டும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Etymological Dictionary on Genealogical Basis).
2. மூலச்சொற் காட்டும் இனச்சொல் ஒப்பீட்டுச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Etymological Dictionary on Comparative and Historical Basis).

இதுவரை உலக மொழிகளில் வெளிவந்துள்ள சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் அனைத்தும் இரண்டாம்வகையைச் சார்ந்தவை. மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் திட்டமிட்ட செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி முதல்வகையைச் சார்ந்தது. இம் முதல்வகை அகரமுதலியில் இரண்டாம்வகை அகரமுதலியிலுள்ள இனச்சொல் ஒப்பீட்டுக்கூறும், ஏரணநெறிப்பட்ட வரலாற்றடிப்படைச் சொல்லொழுங்கும்கூட இடம்பெறும்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிக்கு முதலில் வேண்டப்படுவது சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகள். ஆங்கில மொழிக்கு முதன்முதல் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியை நேரிய முறையில் தொகுத்தளித்த கீற்று (W. W. Skeat) என்பவர், சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் கவனிக்கவேண்டிய நெறிமுறைகளைப் (Canons for Etymology) பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகள்

1. காலத்தால் முந்திய பயன்படுத்தம்நோக்கிச் சொல்லின் தொல்வடிவத்தை முடிவுசெய்யவேண்டும்.
2. வரலாற்றடிப்படையிலும் நிலவியல் அடிப்படையிலும் ஒரு மொழியில் புகுந்துள்ள கடன்சொற்களைக் கண்டறியவேண்டும்.
3. குறைந்த அசைகளையுடைய சொல்லை, அதே சொல்லின் மிக்க அசைகளையுடைய வடிவத்திற்கு மூலமாகக் கொள்க. (மரூஉமொழி, திரிபுபோன்ற சொற்சுருக்கங்கள் அல்லாதவிடத்து.)
4. ஒலிப்பியல் நெறியீடுகளைக் (Phonetic Laws) கவனிக்க.
5. ஒரே அளவான அசைகளையுடைய இருசொற்களுள் காலத்தால் முந்திய சொல்லை மூலமாகக் கொள்க.
6. ஆங்கிலத்தில் வல்வினைகளை (strong verbs) மூலமாகக் கொள்க.
7. ஒரு சொல்லின் ஆய்வுக்கு முழுவடிவை எடுத்துக்கொள்க; சொல்லின் ஒரு பகுதியை ஆய்வுக்குக் கொள்ளற்க.

8. சொல்லின் வடிவ ஒற்றுமை அல்லது மேம்போக்கான பொருளொப்புமை கருதி இரு மொழிகளிலுள்ள சொற்களை (ஒலிப்பியல் நெறியீடு வேறுபடும் நிலையில்) ஒப்புமையுடையனவாகக் கொள்ளற்க.

9. இனச்சொற்கள் (Cognates) வடிவில் அல்லது ஒலிப்பில் முழுதும் ஒத்திருக்க வேண்டியதில்லை. ஒலிப்பியல் நெறியீடுகளுக்குப் புறம்பாக இருமொழிகளிலும் இருசொற்கள் ஒத்திருப்பின் (ஒலிப்பிலும் பொருளிலும்) ஒரு மொழி மற்றொரு மொழியிடமிருந்து அச் சொல்லைக் கடன்பெற்றிருக்கிறது என்று நம்பலாம்.

10. ஒரு சொல்லுக்கு இனச்சொற்களைக் கூறமுடியாதவிடத்து அச் சொல்லை விளக்கிக் கூறும் முயற்சி மேற்கொள்ளலாகாது.

மேற்கண்ட பத்தும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்புக்குரிய பத்துக் கட்டளைகள் எனலாம். கிற்று ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியை ஒரு மடலமாக வெளியிட்டார். ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகளை (Principles of English Etymology) அழகுற ஆய்ந்து வெளியிட்டார்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் தம் முயற்சியில் புரைபடுதலும் உண்டு. சொல்லின் மூலங்காண முற்பட்டுச் சொல்லின் உண்மைப்பொருளுணராமல் ஏதோ ஒன்றைச் சொல்லிவிடுவாரும் உளர்; உண்மைப்பொருளுணர்வாரும் உளர். அதனடிப்படையில் சொற்பிறப்பியலை எண்வகையாகப் பிரிப்பர். அவற்றுடன் மேலும் இரு வகைகளை (9, 10) மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் புதிதாகக் கண்டறிந்தார்.

1. உன்னிப்புச் சொற்பிறப்பு (Guessing Etymology)	—	அணில் (அழகு, வரி)
2. அறிவாகுலச் சொற்பிறப்பு (Pedantic Etymology)	—	மண் (மணப்பது)
3. அடிப்படைச் சொற்பிறப்பு (Popular Etymology)	—	நூல் (நூற்கப்படுவது, இழுக்கப் படுவது)
4. குறிக்கோட் சொற்பிறப்பு (Tendentious Etymology)	—	‘ஐயன்’ என்னும் தமிழ்ச்சொல்லை வேண்டுமென்றே ‘ஆர்ய’ என்னும் வட சொல்லிலிருந்து வந்ததாகக் கூறுவது.
5. வழூஉப் பகுப்புச் சொற்பிறப்பு (Malanalytical Etymology)	—	சாப்பாடு (சாதற்கேதுவானது)
6. நகையாட்டுச் சொற்பிறப்பு (Playful Etymology)	—	தோசை [தோ (இரண்டு) + சொய்ங்]
7. ஒலிவொப்புமைச் சொற்பிறப்பு (Sound Etymology)	—	பாராளுமன்றம் (Parliament) [ஒலிப்பில் ஒத்திருத்தல்]
8. பொருந்தப் புகல்வுச் சொற்பிறப்பு (Plausible Etymology) (உண்மையானது போலப் பொருத்திக் கூறுதல்)	—	ஒப்பாரி (ஒப்ப ஆரித்தல் அல்லது ஓவெனப் பாரித்தல்)
9. வேர்மூலச் சொற்பிறப்பு (Root tracing Etymology)	—	புல் → புள் → புழல் → புடல் → புடலை → புடலங்காய் (புழல் = துளையுள்ளது).
10. வடிவமீட்டமைப்புச் சொற்பிறப்பு (Reconstructed Etymology)	—	அங்காடி — அம்மு (விற்றல்) + கடை (இடம்). அம்முகடை → அங்கடை → அங்கடி → அங்காடி.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் தனிக் கூறுகள்

1. சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி ஏனை அகரமுதலிகளைப்போ லன்றிச் சொல்லுக்கு மூலமும் கூறும்.
2. சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியில் இனச்சொற்கள் தவறாது காட்டப்படும்.
3. சொற்பிறப்பியல் நெறியீடுகளைத் தழுவிச் சொல்லின் மூலம் அமைந்திருக்கும்.
4. தெளிவான மூலம் உறுதிப்படாதபோது ஓரளவுக்குச் சரியெனப்பட்ட மூலம் ஒருகா. (ஒருகால்) என்னும் முன்னடையோடு குறிப்பிடப்படும்.
5. தெரியாத மூலமாயின் மூலம் தெரியவில்லை எனச் சுட்டப்படும்.
6. சொல்லின் இலக்கணவகை அல்லது பொருள்விளக்கம் வேறாக அல்லது மாறாகக் கூறப்படவேண்டிவரின் அதுவும் மரபு தழுவியதாக இருக்கும்.
7. ஒருமொழிச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியாயின் அவ்வச் சொல்லுக்கு மூலம் அச் சொல்விளக்கத் தொடக்கத்தில் அல்லது இறுதியில் குறிக்கப்படும். இன மொழிகளுள் பன்மொழிச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியாயின் ஒவ்வோர் அடிச்சொல்லையும் தலைப்புச் சொல்லாகக்கொண்டு அச் சொல்லுக்கு இனமான இனமொழிச் சொல்லும் பொருளும் குறிக்கப்படும். பரோ எமனோவரின் திரவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி இதற்குச் சான்றாகும்.
8. சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் அம் மொழியின் சொற் பிறப்பியல் நெறிமுறை (Principles of Etymology), ஒலிப்பியல் நெறியீடு (Phonetic Law), காலப்போக்கில் சொல்லின் பொருட்பாட்டு மாற்றம் (Semantic change) ஆகியவற்றைத் தெளிவாக வரையறுக்க வேண்டும்.

உலகமொழிகளில் தோன்றியுள்ள சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள்

உலகமொழிகள் பலவற்றுள் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் உருவாக்கப் பட்டுள்ளன. கி.பி. *1662*-ல் கெர்கார்டு சோகன்னசு வொசியசு (Gerhard Johannes Vossius) என்பவர் வெளியிட்ட இலத்தீனச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Etymologicum Linguae Latinae) உலகில் வெளிவந்த முதல் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியாகக் கருதப்படுகிறது.

1671-ல் தீபன் கின்னர் (Stephen Skinner) என்பவர் இலத்தீன் மொழியில் ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியை (Etymologicon Linguae Anglicane) வெளியிட்டார்.

1743-ல் பிரான்சிசு சூனியசு (Francis Junius) என்பவர் ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகர முதலி யொன்றை (Etymologicum Anglicanum) வெளியிட்டார். இந் நூலைச் சாமுவேல் சான்சன் தம் புகழ்பெற்ற ஆங்கில அகரமுதலியை உருவாக்கச் சிறந்த கருவிநூலாகக் கொண்டிருந்தார்.

1803-ல் சான் சன்னிசன் (John Jannieson) என்பவர் காத்தியமொழிக்கு (Scottish Language) ஒரு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி உருவாக்கினார்.

1840-ல் கிரிம் (Grimm) என்பவர் செருமானியமொழிக்கு ஒரு சொற்பிறப்பியல் அகர முதலி (German Etymological Study) உருவாக்கினார். இவர் அம் மொழிக்கு வடித்துத் தந்த சொற்பிறப்பியல் நெறியீடுகள் 'கிரிம் நெறியீடு' (Grimm's Law) என வழங்கப்படுகிறது.

1879-ல் ஆங்கிலத்தில் இன்றும் சிறந்த சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியாக விளங்கும் 'Scientific Etymological Dictionary of the English Language' என்னும் அகரமுதலியைக் கீற்றுப் (W.W. Skeat) பெருமகனார் வெளியிட்டார். இந்த அகரமுதலி ஒரு மடலமாக வெளிவந்தது.

ஆயின், ஆங்கில மொழியின் சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகளை (Principles of English Etymology) இரண்டு மடலங்களாக இவர் 1892-ல் வெளியிட்டார். சொல்லின் காலவரையறை சொற்பிறப்புக்குப் பெரிதும் உதவும் என்றார்.[1]

இவை இரண்டுமட்டுமன்றிப் பின்வரும் மூன்று நூல்களையும் அடுத்தடுத்து இவரே தொகுத்தளித்தார் :

1. *1895*-ல் வெளிவந்த 'Primer of English Etymology'.
2. *1897*-ல் வெளிவந்த 'Concise Etymological Dictionary of the English Language'.
3. *1912*-ல் வெளிவந்த 'Science of English Etymology'.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் துறையில் பெரிதுழைத்து அரிய தொகுப்புகளை வழங்கிய பெருமை கீற்று ஒருவரையே சாரும்.

1931-ல் இரால்பு லில்லி தர்னர் (Ralph Lilley Turner) என்பவர் நேப்பாள மொழிக்கு ஒரு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Comparative and Etymological Dictionary of the Nepali Language) தொகுத்தளித்தார்.

1938-ல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த தவத்திரு ஞானப்பிரகாச அடிகளார் தமிழ்மொழிக்கு **சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதியைத்** தாமே முயன்று அரும்பாடாற்றி இயன்றவரை தொகுத்தளித்தார்.

1946-ல் குல்கர்னி என்பவர் மராத்திச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Marathi Etymological Dictionary) தொகுத்து வெளியிட்டார். இதில் மேலையாரிய மொழிகளிலிருந்தும் இனச்சொல் காட்டியுள்ளார்.

1961-ல் பரோ எமனோவரின் திரவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Dravidian Etymological Dictionary) வெளிவந்தது.

1966-ல் ஆங்கில அகரமுதலி வெளியீட்டில் பெரும்புகழ்பெற்ற எருதந்துறை அகரமுதலிக் (Oxford Dictionary) குழுவினர் சி. தி. ஆனியன் (C. T. Onion) என்னும் அறிஞர் தலைமையில் ஒரு வல்லுநர் குழு அமர்த்தி, ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Oxford Dictionary of English Etymology) வெளியிட்டனர். ஆங்கிலத்தில் இவர்களைப் போன்றே சேம்பர்சு அகரமுதலிக் குழுவினரும் ஒரு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி வெளியிட்டுள்ளனர். கிளெயின் (Klein), வீக்லி (Weakley) ஆகியோரின் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகளும் ஆங்கில மொழிக்கு எழில் சேர்க்கின்றன.

1970-ல் வால்தர் வோன் வார்த்பர்க்கு (Walter Von Wartburg) என்பவர் பிரெஞ்சு மொழிக்கு ஒரு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியை (Franzosisches Etymologisches) தொகுத்தளித்துள்ளார்.

1978-ல் சக்கரதர ராவ் என்பவர் வால்தேர் நகரிலுள்ள ஆந்திரப் பல்கலைக்கழக வாயிலாகத் தெலுங்குச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி பன்மடலங்களுள் முதன்மடலத் தொகுப்பை வெளியிட்டார். இதுவரை எட்டு மடலங்களுள் மூன்று வெளிவந்துள்ளன.

உலகில் இதுகாறும் வெளிவந்துள்ள சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகளுள், செருமானியம், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு ஆகிய மொழிகளில் வெளிவந்துள்ள சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் தரமானவையாகவும் புகழ்பெற்றவையாகவும் உள்ளன.

---

[1] Hence we learn the very necessary lesson that etymology requires scientific treatment and does not consist in giving indolent credence to silly guesses and we atonce establish the value of chronology as a helpful guide to truth.

—W. W. Skeat — Principles of English Etymology, p. 6.

தமிழில் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் — அதற்கான முயற்சிகள்

தமிழ் உள்ளிட்ட திரவிட மொழிகளுக்கு ஒரு சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி வேண்டும் என்று 1856ஆம் ஆண்டிலேயே கால்டுவெல் வலியுறுத்தினார்.

யாழ்ப்பாணத்துப் பெருந்தகை தவத்திரு ஞானப்பிரகாசர், 1938-ல் தமிழ்ச் சொற் பிறப்பியல் அகரமுதலியின் முதல் ஆறு சிறுபகுதிகளை ('அ' முதல் 'உருள்' வரை 364 பக்கங்கள்) வெளியிட்டார். ஒவ்வொன்றும் 1000 பக்கம் கொண்ட இரண்டு மடலங்களாக (20 உட்பகுதிகள்) வெளியிடத் திட்டமிட்டிருந்தார். அது 'A Comparative and Etymological Lexicon of the Tamil Language' என்று வழங்கப்பட்டது.

இவர்தம் நுண்மாண் நுழைபுலத்தாலும் பல்லாண்டு செய்த ஆராய்ச்சியின் விளைவாலும் இந்தைரோப்பிய மொழிகளுக்குத் தமிழே மூலம் என்று கண்டறிந்தார். செருமானிய மொழிக்குக் கிரிம் என்பவரும், ஆங்கிலத்துக்குக் கீற்று என்பவரும் சொற் பிறப்பியல் நெறியீடுகளை அமைத்ததுபோல இவரும் திரவிடச் சொற்பிறப்பியல் நெறியீடு களை (Laws of Dravidian Etymology) அமைத்தார்; ஒலிப்பு நெறிமுறைகளையும் (Phonetic Sound Laws) வகுத்தார்.

மொழியாராய்ச்சிக்கு வழக்கிலுள்ள சொல்லாட்சிகளை விடுத்து இலக்கியச் சொல் லாட்சிகளை மட்டும் கொள்ளலாகாது என்றும், இந்தைரோப்பிய மொழியினர் ஒலிப் பொப்புமை மட்டும் கருதாமல் சொல்லின் வேரும் வரலாறுமாக விரிந்த அடிப்படை உண்மைகளை ஆராய வேண்டும் என்றும் அவர் வலியுறுத்தினார்.

மேலும் ஞானப்பிரகாச அடிகளார், " 'Father, Mother' என்னும் ஆங்கிலச் சொற்களை அதே ஒலிப்பு ஒப்புமையுடைய இலத்தீன கிரேக்க சமற்கிருதச் சொற்களோடு ஒப்பிடும் சொல்லாராய்ச்சியாளர், மேனாட்டுக் குழந்தைகள் அப்பாவைப் 'பப்பா' என்றும் அம்மாவை 'மம்மி' என்றும் அழைக்கும் சொல்வடிவங்கள் தமிழோடு நெருங்கியிருப்பதை ஏன் காண மறந்துவிட்டனர்" என்று வினவுகிறார்.

மாக்சு முல்லரின் பொன்மொழியை 'Sound Etymology has nothing to do with sounds' — எடுத்துக்காட்டி ஒலிப்பு மற்றும் பொருளொப்புமை மட்டும் கருதாது வேர்ச்சொல் இயைபு எம் மொழியில் அமைந்துள்ளது என்று காணவேண்டும் எனத் தெளிவு கொளுத்து கிறார்.

சமற்கிருதவாணர் 'மாத்ரு' (தாய்) என்பது (மா = அளத்தல், வீட்டை மேற்பார்வை செய்தல்) 'மா' என்னும் வேரிலிருந்து பிறந்ததாகக் கூறுவதும், 'பித்ரு' (தந்தை) பாதுகாப்பவன் என்று பொருள்படுவதாகக் கூறுவதும் பொருத்தமற்றவை என்கிறார். 'அம்மா, அப்பா' என்பவையே அவற்றுக்கு மூலம் என்று காட்டுகிறார். அவருடைய முயற்சி முற்றும் நிறைவுறு முன்பே அவர் இயற்கையெய்தியது தமிழின் தவக்குறைவே எனலாம்.

இங்கிலாந்தில் சமற்கிருதப் பேராசிரியராகவுள்ள பரோவும், அமெரிக்கக் கலிபோர்னி யாவில் சமற்கிருதப் பேராசிரியராகவுள்ள எமனோவும் ஐம்பதாண்டுகளாகத் திரவிட மொழிகளை ஆராய்ந்து சொற்றொகுத்து 1982ஆம் ஆண்டில் திரவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் திருந்திய பதிப்பை (Dravidian Etymological Dictionary—Revised) வெளி யிட்டனர். இதில் 5569 சொற்களுள்ளன. இது இன்றைய திரவிடமொழி யாய்வாளர்க்குக் கருவிநூலாகப் பயன்பட்டு வருகிறது.

1959-ல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் திரவிடமொழிச் சொற்களை ஒப்பீட்டு முறையில் தொகுத்துத் திரவிட மொழிகளின் ஒப்பீட்டுச் சொல் அகரவரிசை (The Dravidian Comparative Vocabulary) வெளியிட்டுள்ளது. இஃது சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி யன்றெனினும், இனச்சொல் ஒப்பீட்டுச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் ஒரு கூறாதலின், இதனையும் இவண் குறிப்பிட நேர்ந்தது.

தமிழில், இதுவரை நிகண்டுகளும் அகராதிகளும், வெளிவந்தனவும் வெளிவரா தனவுமாக 300-க்குமேல் இருப்பினும் தரமான சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி தமிழுக்கு இல்லாமலிருப்பது ஒரு பெருங்குறையாக இருந்தது. இக் குறையை நிறைவாக்கும்வகையில் 1974ஆம் ஆண்டு மேத் திங்களில் தமிழக அரசு **செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்டம்** (Tamil Etymological Dictionary Project) ஒன்றை உருவாக்கியது.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவன

அகரமுதலி தொகுக்கும் பணி எளிதன்று. அயராது உழைக்கவேண்டிய அகரமுதலித் தொகுப்பாளரை, 'அப்பாவி உழைப்பாளர்' என்று சான்சன் பெருமகனார்[1] ஒரு முறை குறிப்பிட்டார். அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் அப்பாவித்தனமாக உழைப்பவராக இருக்கலாம். ஆயின், தம் அறியாமையை வெளிக்காட்டுபவராக இருத்தலாகாது. ஒருவர் எல்லாவற்றையும்பற்றிய அறிவு நிரம்பியவராக இருத்தலியலாது. அக் குறையைப் போக்கு வதற்காகத்தான் உலகில் எங்கு நோக்கினும், அகரமுதலித் தொகுப்புப் பணி ஒரு குழுவின் கூட்டுப்பணியாக அமைக்கப்படுகிறது.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி ஒரு சிறப்புவகை அகரமுதலியாதலின், இதன் தொகுப் பாளர், தலைவர் ஆகியோர் தாய்மொழியில் நிகரற்ற புலமையாளராக இருத்தல் வேண்டும். ஆங்கிலம் உள்ளிட்ட பன்மொழியறிவும், மொழிநூற்புலமையும், நடுநிலையோடு ஆயும் நோக்கும் நிரம்பியவராய் இருத்தல் வேண்டும்.

"சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி தொகுப்பவர், எத்துணைப் பெரும்புலவரேனும் மொழியாராய்ச்சித் துறையில் நடுவுநிலைமை, அஞ்சாமை, தன்னலமின்மை, மெய்யறியவா என்னும் நாற்பண்பும் இல்லாதவர் வேர்ச்சொற்களைத் தொகுப்பது, குருடன் கண் மருத்துவமும், செவிடன் இசையாராய்ச்சியும், சப்பாணி தாண்டவப் பயிற்சியும் செய்வ தொத்ததே. 'கல்வி வேறு; ஆராய்ச்சி வேறு' " என்று மொழிநூல் மூதறிஞர் பாவாணர் கூறுகின்றார்.

எனவே, சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்புக்கு இன்றியமையாத முதல் தேவை, அத் துறையில் ஆர்வமும் புலமையும் நெடுங்கால ஆராய்ச்சிப் பட்டறிவும் கொண்ட அறிஞர் குழுவே.

இரண்டாவது தேவை, அக் குழுச் செயற்படவேண்டிய தெளிவான திட்டம். தெளி வான முன்னோக்கத் திட்டமில்லாததால் எத்துணையோ அகரமுதலித் திட்டங்கள் அரை குறையாக, அல்லது முழுமையாக வெளிவரினும் நிறைவில்லாதனவாக அமைந்து விடுகின்றன.

இலத்தீன் மொழிக்குச் சொற்களஞ்சியம் (Thesaurus) தொகுத்த ஐந்து குழுவினர் 100 ஆண்டுகள் உழைத்து மூன்றில் இருபங்குப் பணியைத்தான் முடித்தனர்.

யாழ்ப்பாணம் தவத்திரு ஞானப்பிரகாசர் தமக்குப்பின் தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிப் பணி தொடர ஒரு திட்டமும் செய்யாததால் அவர் மறைவுக்குப்பின் அப் பணி நின்றுவிட்டது.

ஒழுங்கான திட்டத்தின்கீழ் முழுமையாகவும் நிறைவாகவும் வெளிவந்த முதல் அகரமுதலி எருதந்துறை ஆங்கிலப் பேரகரமுதலி (Oxford Dictionary)தான் என்பர். இதில் 400 அறிஞர்கள் 70 ஆண்டுகள் பணியாற்றினர். அவர்கள் தொகுத்த 5 இலக்கம் சொற் களுடன் அகரமுதலி 13 மடலங்களாக வெளிவந்தது. நாட்டுப்புற மக்களிடை வழங்கும் அனைத்துச் சொற்களையும் தொகுக்க ஏடேறாச் சொற்குழு (U.W.C. — Unregistered Words Committee) ஒன்றை அமைத்தனர்.

---

[1] 'Lexicographer is an harmless drudge'—Johnson

பூனாவில் தொகுக்கப்பட்டுவரும் வரலாற்றடிப்படையிலான சமற்கிருதப் பேரகர முதலி 36 ஆண்டுகளாகச் செயற்பட்டுவருகிறது.

திட்டத்தின் தனிக் கூறுகளான பண ஒதுக்கம், தொகுப்பாளர் உழைப்பு, செயற்பாட்டு வகைமை ஆகியவை செம்மையாக அமைந்தால் திட்டம் திட்டமிட்டபடி நிறைவுறும்.

மூன்றாவது தேவை, அகரமுதலித் தொகுப்பாளர்களின் களப்பணித் (field work) திறன். மொழி வழங்கும் எல்லாவிடங்களுக்கும் நேரிற் சென்று சொற்றொகுத்தல் களப்பணி எனப் படும். அவ்விடத்திற்குச் சென்றால்தான் அச் சொல் எப் பொருளில் வழங்குகிறது என்பதை வரையறுக்க முடியும்.

வெபுத்தர் (Webster) ஆங்கில அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் ஆங்கிலமொழி பேசப் படும் 46 நாடுகளுக்கும் நேரிற் சென்று சொற்றொகுத்தனர்.

தரமான ஆங்கில அகரமுதலி தொகுப்பதில் ஆங்கிலேயரிடை ஒருகாலத்தில் ஒரு பெரும் போட்டி நிலவியது. அதனை 'அகராதிப் போர்' (War of Dictionaries) என்றழைத்தனர்.

சங்க அகராதியில் 'தசகூலி' என்னுஞ் சொல்லுக்கு, 'பயிரிடுந் தொழிலிற் கொடுக்கும் பத்துவகைக் கூலி' என்று பொருள் உள்ளதை நோக்கிச் சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதித் தொகுப்பாளரும் அச் சொல்லுக்கு அதே பொருளைக் குறித்தனர்; அச் சொல் எந்த வட்டாரத்தில் வழங்கும் வழக்கு என்று குறிப்பிடவில்லை.

நெல்லையில் வழங்கும் அச் சொல், 'தச்சக்கூலி' என்பதன் இடைக்குறை என்று பாவாணர் தெளிவுபடுத்துகிறார்; 'இந்த ஆண்டு விளைச்சல் தசக்கூலிக்கும் கட்டவில்லை' என்னும் உழவர் வழக்கை எடுத்துக் காட்டுகிறார். நேரிற் சென்று களப்பணி செய்தா லொழியச் சொற்களின் செவ்விய பொருளுணர முடியாது என்பதற்கு இஃதொரு சான்றாகும்.

அகரமுதலித் தொகுப்புக்கு **நான்காவது தேவை**, பன்மொழிப்புலமை நிறைந்த தொகுப்பாளர் குழு. சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்புக்கு இது மிகவும் தேவை.

தெலுங்குச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் எச்சரிக்கை என்னுஞ் சொல்லுக்கு 'எழுச்சி + அறிக்கை' என்பதை மூலமாகக் காட்டியிருப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

'எச்சரிக்கை' என்னுஞ் சொல்லின் மூலம் காண — அதன் கன்னட வடிவம் என்ன என்று காண — அவர்கள் மறந்துவிட்டனர். கன்னடத்தில் இச் சொல் 'எழுதருவிகெ = எழுந்த நிலை' என்றுள்ளது. இதன் பொருள் விழித்த நிலை என்பதாகும்.

தமிழில் இதன் மூலம் 'எழுதருகை' என்றிருந்திருத்தல் வேண்டும்.

'எச்சரிக்கை' என்பதன் மூலம் 'எழுதருகை' (விழிப்புநிலை) என்பதே. இனமொழிப் புலமை நிரம்பாவிடின் அல்லது இனமொழிப் புலமையாளரின் துணை கொள்ளாவிடின் உண்மையான சொற்பிறப்புக் காண்டல் அருமை என்பதற்கு மற்றொரு சொல்லையும் சான்றாகக் காட்டலாம்.

'அங்காடி' என்னும் தமிழ்ச்சொல் திரவிட மொழிகள் அனைத்திலும் வழங்குகிறது. தமிழில் முதன்முதல் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி தொகுத்த தவத்திரு ஞானப்பிரகாசர், 'அங்கு' (வளைதல்) என்னும் வேரிலிருந்து இச் சொல் தோன்றியதாகக் கூறினார்.

மலையாள அகரமுதலித் தொகுப்பில் ஈடுபட்ட சூரநாடு குஞ்ஞன்பிள்ளை (அங்கம் = உடம்பு, ஆடுதல் = கூடுதல்) அங்காடி = உடம்புகள் கூடும் இடம் எனப் பொருள் கொண்டார்.

திரவிட மொழிகளில் பல்லாண்டுகள் ஆராய்ச்சி செய்துவந்த பாவாணர் ஒருவரே தம் நுண்மாண் நுழைபுலத்தால் 'அம்மு' (விற்றல்) என்னும் தெலுங்குச் சொல்லே (குமரி நாட்டுத் தமிழ்ச்சொல்) 'அங்காடி' என்பதன் மூலம் எனக் கண்டறிந்தார்.

ஆதலால், சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்புக்குப் பன்மொழிப் புலமை, அடிப்படைத் திறன்களில் ஒன்று என அறியலாம்.

தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிக்கு **ஐந்தாவது** தேவை, தக்க கருவிநூல்கள்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிக்கு **ஆறாவது தேவை**, சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகள் (Principles of Etymology).

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிக் குழு களப்பணி, ஆயத்தப்பணி ஆகிய இருபணிகளும் முடிந்தவுடன் பதிப்புப் பணியை மேற்கொள்ளுமுன், சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகளை முழுமையாக வகுக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் வேரும் வரலாறும் கண்டு வரைந்த முறை சரியா என்று சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்த பிறகே பதிப்புப் பணியை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

ஒலிப்பு நெறியீடுகள் (Phonetic Laws) முதற்பகுதியாகவும், அந் நூலில் சொற்பிறப் பியல் நெறிமுறை இரண்டாம் பகுதியாகவும், பொருட்பாட்டுப் புடைபெயர்ச்சி (Semantic changes) மூன்றாம் பகுதியாகவும் இடம்பெற வேண்டும்.[1]

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிக்கு **ஏழாவது தேவை**, சொற்பலுக்க (Pronunciation) வரையறை. தமிழைக் கற்க விரும்பும் வேற்றுமொழியாளர்க்கு ஒலிப்புச் சிக்கல் தோன்றாதபடி ஒவ்வொரு தமிழ்ச்சொல்லுக்கும் ஒலிப்பு, ஆங்கிலத்தில் சாய்ப்பு எழுத்து களில் தரப்படுகிறது. எனினும், ஒரே தமிழ்ச்சொல் ஒலிப்பு வேறுபாட்டில் பொருள் வேறு படும் நிலையில் இரு சொற்களாகக் காட்டப்படவேண்டியுள்ளது.

எ.கா:

1.	தொகைச்சொல்லில் 'க'கர ஒலிப்பு வேறுபாடு	செங்கோல் (*šeṅgōl*)	நேர்மையான ஆட்சியின் அடையாளமான கோல்
		செங்கோல் (*šeṅ-kōl*)	சிவப்பு நிறமுள்ள கோல்
2.	இனமெல்லெழுத்தடுத்த 'ச'கர ஒலிப்பு வேறுபாடு	மஞ்சள் (*mañjaḷ*)	'ja' ஒலிப்பு
		அரசஞ்சண்முகன் (*Arašañ-caṇmugaṉ*)	'c' ஒலிப்பு

எனவே, தனிச்சொற்களிலும் கூட்டுச்சொற்களிலும் ஒலிப்பு வரையறை தெளிவாக்கப் பட வேண்டும்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிக்கு **எட்டாவது தேவை**, மூலம் காண்பதிலும் மூலச் சொல்லின் வடிவமீட்டமைப்பிலும் மரபு பிறழாத நடுவுநிலைமையும் புலமை நுட்பமும்.

---

[1] அகராதி தொகுப்போர் சொல்லை மூவகை நிலைகளில் நோக்குவர். அவை:

1. Phonological aspect (word form) — சொல்வடிவம் (ஒலிப்பு)
2. Grammatical aspect (word) — சொல் (இலக்கணவகை)
3. Lexical aspect (lexeme) — சொல்லின் பொருட்பாட்டுநிலை.

— Mathews, 1974, Morphology, Cambridge.

தமிழும் தமிழினச் சொற்களும் சொல்லீற்றில் வல்லின மெய்யீறு கொள்ளாதவை. இது தமிழ்மரபு. இஃதறியாமல் வடிவமீட்டமைப்பின்போது வேர்ச்சொல்லுக்கோ வடிவ மீட்டமைப்புச் சொல்லுக்கோ வல்லின மெய்யீறு காட்டுதல் மரபுக்கு முரணாகும். அஃது எக்காலும் உண்மையாகாது.

தவத்திரு ஞானப்பிரகாசர் 'அஃகுதல்' என்னுஞ் சொல்லிற்கு 'அஃக்' என மெய்யீற்று மூலங்காட்டுதலும், பரோ எமனோவர் 'தந்தை' என்னும் தமிழ்ச்சொல்லுக்கு இனமான பிற திரவிட இனச்சொற்களை யெல்லாம் ஒப்பிட்டு நோக்கித் தெலுங்கர் 'தந்தை'யைத் 'தன்றி' என்பதால் அனைவர்க்கும் பொதுவான மூலமாகத் 'தண்ட்' அல்லது 'தன்ற்' எனக் காட்டுவதும் தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பொறுத்தவரை எவ்வகையிலும் பொருந்தாது. முன் + உ – முந்து, பின் + உ – பிந்து என்றாற்போல் தன் + ஐ – தந்தை ஆகியது. (ஒ.நோ: நும் + ஐ – நுந்தை).

வண்ணனை மொழிநூலார் (Descriptive Linguists) தமிழ்போன்ற தொன் மொழியையும் நேற்றுப் பிறந்த கோண்டு மொழியையும் சமமாக மதித்து, அனைத்து மொழிக்கும் தாயான மொழிக்கு 'முந்துதிரவிடம்' (Proto-Dravidian) எனப் பெயரிட்டு, மூலங்காணும் முயற்சியி லீடுபட்டிருப்பது நன்றன்று.

நீலகிரி மலையிலுள்ள பழங்குடிகளில் ஒரு சாராரான இருளர் 'லைக்கார், றாஅங்கிவா' என்று பேசுவதைக் கேட்கும் வண்ணனை மொழிநூலார், 'லைக்கார்' என்பது 'அழைக் கிறார்' என்பதன் திரிபு என்பதையும், 'றாஅங்கிவா' என்பது 'இறங்கிவா' என்பதன் திரிபு என்பதையும் உணராமல், (லை = கூப்பிடு, றா = வா) 'லை', 'றா' என்பனவற்றையே அச் சொற்களின் முதனிலைகளாகக் கொள்ள முன்வருகின்றனர்.

ஓர் இனமொழியை அதற்குக் காலத்தால் முந்திய தாய்மொழியோடு இணைத்துப் பார்த்துச் சொல் திரிந்த வடிவத்தை உணரும் வரலாற்று அறிவை வண்ணனை மொழிநூல் வழங்குவதில்லை.

வரலாறு மற்றும் ஒப்பீட்டு மொழிநூல் கற்றார் அன்றி வண்ணனை மொழிநூலறிவு மட்டும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்புக்கு அத்துணை உதவாது என்று பாவாணர் கூறுவார்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளரின் பணி, வேரும் வரலாறும் (Origin and derivation) காண்பதோடு முடிவடைவதில்லை.

ஆயிரம் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை ஒவ்வொரு மொழியிலும் ஐந்திலொரு பங்குச் சொற்கள் வழக்கொழிந்துவிடுகின்றன வாதலின், அவ்வாறு வழக்கொழிந்த சொற்களை மீட்டமைத்து, அச் சொற்கள் பிற இனமொழிகளில் எவ்வாறு திரிபுற்று வழங்குகின்றன என்று நாட்டுவதன் வாயிலாக மூலமொழியின் தொன்மையும் தாய்மையும் தலைமையும் நிறுவப்படுவதில்தான் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளரின் திறமை அடங்கியிருக்கிறது.

தெலுங்கில் 'நூன' என்னுஞ் சொல் எண்ணெய் (எள் + நெய்) எனப் பொருள்படு கிறது. 'நூ' என்னுந் தமிழ்ச்சொல்லுக்கு 'எள்' என்று பொருள். நூ + நெய் (எள் + நெய்) என்னுந் தமிழ்ச்சொல்லே தெலுங்கில் 'நூன' எனத் திரிந்துள்ளது. வழக்கொழிந்த 'நூநெய்' என்னுந் தமிழ்ச்சொல் தமிழ் அகரமுதலியில் இடம்பெற்றாலொழியத் திரவிட மொழிகளுக்குத் தமிழே தாய் என்பதை எங்ஙனம் நிறுவ இயலும்?

தெலுங்கில் 'வல்லகாடு' என்னுஞ் சொல் இடுகாட்டைக் குறிக்கிறது. கன்னடத்தில் இது 'பெள்காடு' என வழங்குகிறது. பழந்தமிழில் இதன் வடிவம் 'வெள்காடு' (ஆள் இயங்காக் காடு, இடுகாடு) என மீட்டமைத்தல் இன்றியமையாததன்றோ? இங்ஙனம் மறைந்துபோன தமிழ்ச்சொற்கள் ஆயிரக்கணக்கில் உள்ளன. இவற்றை அகழ்ந்தெடுக்கும் முயற்சியில் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளர் ஈடுபடவேண்டும்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்பாளர்க்குள்ள கடமை பெரிது. உள்ள சொற்களுக்கு மூலங் காணல், புதிய சொற்களைத் தொகுத்தல், கலைச்சொற்களைப் படைத்தல், மறைந்துபோன சொற்களை வடிவமீட்டமைத்தல் ஆகிய நான்கும் பாங்குறச் செயப்படின் அகரமுதலி சிறந்ததாக அமையும்.

ஒரு சொல்லுக்குப் பல வேர்களோ சொற்பிறப்புகளோ காட்டப்படும்போது அவற்றுள் ஒன்றே சரியானதாக இருக்க முடியும். சரியான சொற்பிறப்பை வரையறுப்பதில் தொகுப்பாளரின் தனித்திறமை யடங்கியிருக்கிறது.

மொழிவளர்ச்சிக்கும் ஆய்வுக்கும் எவ்வகையில் துணை ?

போர்வீரனுக்குச் செவ்விய படைக்கலங்கள் வெற்றிக்குத் துணைபுரிவதுபோலப் பல்வேறு துறைகளில் அறிவை வளர்த்துக்கொள்ள விழையும் அம் மொழியினர்க்கும் அம் மொழியில் அவ்வத்துறை தொடர்பான கலைச்சொற்கள் பெரிதும் துணைநிற்கும். தக்க சொல்வளம் தாய்மொழியில் கிட்டாதவிடத்து வேற்றுமொழியையே தம் அறிவு வளர்ச்சிக்குத் துணைகொள்ள நேரும்; தாய்மொழியின்பால் பற்றுக் குறைபடும். நல்ல அகரமுதலி மக்களைச் செவ்விய மொழிப்பாங்குடையவராக மாற்றும்.[1]

தாய்மொழியே கல்வி வாயிலாக அமையும்நிலையில் தாய்மொழியின் வெற்றிக்கும் பற்றுக்கும், தாய்மொழியில் ஊற்றாய்ப் பெருகும் சொல்வளம் மிகவும் இன்றியமையாதது. அத்தகு சொல்வளக் களஞ்சியமாக அகரமுதலிகள் விளங்கும்.

மேலும், புதிய சொற்கள் வேண்டுமிடத்து வேரும் மூலமும் காட்டிப் பல்லாயிரம் புத்தம் புதிய படைப்புச் சொற்களை உருவாக்கச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி வழிகாட்டும். ஆதலால், மொழிவளர்ச்சிக்கு ஏனை அகரமுதலிகளைவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியே ஆணிவேராக அமைகிறது.

செருமானிய மொழிக்குக் கிரிம் என்பவர் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி உருவாக்கித் தந்ததன் விளைவாகச் செருமானிய மொழியின் இலக்கிய வரலாறு எழுத அது மிகவும் பயன்பட்டதாகக் கூறுகின்றனர்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி உருவாக்குவதன் வாயிலாக அம் மொழியின் சொற்பிறப்பியல் நெறிகளை அறியலாம்; ஒரு மொழியின் முன்மை, தொன்மை, தாய்மை, தலைமை ஆகியவற்றையும் அறியலாம். எவ்வெம் மொழியிலிருந்து சொற்கள் எவ்வெம் மொழிக்குச் சென்றுள்ளன என்னும் உண்மைகளையும், எக் காலகட்டத்தில் இம் மாறுதல்கள் தோன்றின, ஏன் தோன்றின என்னும் வரலாற்றுப் பின்னணிகளையும் அறியலாம். இதனாற்றான் சோவியத்துநாட்டு வரலாற்றாசிரியர் கோந்தரதோவ் என்பவர், 'மொழியாய்வாளர்தாம் வரலாற்றாசிரியர்க்கு நிறைந்த செய்திகளைச் சொல்ல முடியும்' என்கிறார்.

அகரமுதலியைச் சொல்லின் பொருளறிய மட்டும் பயன்படுத்துகிறோம். அச் சொல்லின் மூலமென்ன என்று அறிவது மொழியின் பயன்பாட்டுநிலையில் நோக்குவார்க்குத் தேவையற்றது எனச் சிலர் கூறலாம். சொல்லின் மூலமறிந்து பேசுவோர் பொருளாழத்துடன் எழுதவும் இயலும் என்பதை அவர் அறியார் என்க.

சொற்பிறப்பியல் நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றிப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் மறைந்துபோன தமிழ்ச்சொற்களையும், பிறமொழிகளில், திரிந்தும் திரியாமலும் வழங்கித் தமிழில் வழக்கற்றுப்போன சொற்களையும் வடிவமீட்டமைத்து முந்துதிரவிடச் சொற்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இம் முயற்சி, இற்றை உலகின் பல்வேறு தொன்முதுமொழிகளின்

[1] 'Dictionary might bring people closer to the perfect language' — Encyclopaedia Brittanica.

எழுத்துச் சான்றுகளோடு ஒப்பிட்டு, அறப் பழங்காலத்தில் அவற்றுக்கும் தமிழுக்கு மிடையிலான கொள்கொடைகளை நிறுவத் துணைசெய்யும்.

எ-டு: (1) ஆன் = அவ்விடம் ஈன் = இவ்விடம் ஊன் = முன்னிடம், நீ.	பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் மறைந்துபோன தமிழ்ச்சொற்கள்.
(2) அம்முதல் = விற்றல். கம்மவார் = உழவர். (கமக்காரன் — உழவன், யாழ்ப்பாண வழக்கு).	தமிழில் வழக்கற்றுத் தெலுங்கில் வழங்கிவரும் பழந்தமிழ்ச் சொற்கள்.
(3) இயா (இஆ) = தந்தை. (இயவுள் = கடவுள், தலைவன், தந்தை. இயவு (இயா) → இயவுள். ஒ.நோ: நிலவு → நிலா.	பஞ்சாபி மொழியில் வழங்கிவரும் தமிழ்ச் சொல்.
(4) இறைய = தந்தை. புல(ம்) = கண். இளையரு = இளைஞர்	ஆத்திரேலியப் பழங்குடிகளின் மொழியில் வழங்கிவரும் தமிழ்ச்சொற்கள்.

சொல்லின் மூலமறிந்து பொருளுணர்ந்து பேசப்படும் சொற்கள் காலப்போக்கில் திரிபடைவதில்லை.

ஆங்கிலம் உள்ளிட்ட மேலைநாட்டு மொழிகளிலுள்ள சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகளில் சொன்மூலம் காட்டுவார்களேயன்றி அச் சொன்மூலத்திற்கும் மூலச்சொல் காட்டும் வழக்கமில்லை. 'kind, king' என்னும் சொற்களுக்கு 'kin' (family, related by blood) என்பது மூலமாகக் காட்டப்படுகிறது. ஆயின், 'kin' எப்படிப் பிறந்தது, அதன் வேர்ச்சொல் என்ன என்பதை ஆராயும் முயற்சியில் மேனாட்டு வல்லுநர் இன்றுகாறும் இறங்கவில்லை. அம் மொழிகளும் அத்தகு ஆய்வுக்கு இடந்தரா. ஆயின், இத் துறையில் முயன்று முழுமையான வெற்றிபெற்றவர் பாவாணர் ஒருவரே. ஒளிர், ஒளி என்பவற்றுக்கு 'ஒள்' என்பதே வேர்ச் சொல் எனக் கூறும் பாவாணர், உல் (வெப்பம்) → உள் → ஒள் எனத் திரிந்ததாக வேர்ச் சொல்லுக்கும் வேர்ச்சொல் காட்டுகிறார். தமிழிலுள்ள ஆணிவேர்ச்சொற்களே உலகத் தொன்மொழிகளிலும் ஆணிவேர்ச்சொற்களாக இருக்கின்றன என்பது பாவாணரின் கொள்கை.

எ-டு: குல் → குலம் (குடும்பம்). குல் → குன் → **Goth.** kun → **OS.** kunni → **OE.** cynn → **E.** kin (family).

வேர்ச்சொல்லுக்கும் வேர்ச்சொல் கண்டுபிடித்து, எல்லாச் சொற்களுக்கும் அடிவேர்ச் சொற்களைக் (விதைச்சொல் — seed word, முளைச்சொல் — sprout word) கண்டு, ஆணி வேர்ச்சொல், பக்கவேர்ச்சொல், சல்லிவேர்ச்சொல் என வகைப்படுத்திய பாவாணரின் கொள்கைப்படி இந்த அகரமுதலி வெளிவருவது சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சியில் ஒரு வழி காட்டியாக அமையும்.

ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியில் 'glad, glitter, gleam' என்னும் சொற்களுக்கு 'gl' என்பது வேர்ச்சொல்லாகலாம் என உன்னிப்பாக உய்த்துணர்ந்தாலும், இலக்கணவகையில் அதைத் தனித்த வேராகக் காட்ட அம் மொழியில் சான்றில்லை.

ஆனால், தமிழில் 'ஒளிர், ஒளி' போன்ற வினைகளுக்கு 'ஒள்' என்னும் வேர்மூலம் காட்ட முடிகிறது. அதனாற்றான் உலக மொழிகளுள் தமிழில் செவ்விய முழுமையான சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி வெளிவர வாய்ப்புள்ளது.

ஒரு நாட்டின் வரலாற்றைப்போல் சொல்லின் வரலாறும் மிகவும் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். அதுமட்டுமன்றி இஃதோர் **அறிவியற் கலை**யாகவே வளர்ந்துள்ளது.[1]

கால்டுவெலாரின் திரவிட ஒப்பிலக்கண மொழிநூல் திரவிடமொழிகள் சித்திய மொழிகளுடன் உலகளாவிய தொடர்புகொண்டிருப்பதை வெளிப்படுத்தியது. பேராசிரியர்கள் பரோ எமனோவர் வெளியிட்ட திரவிடச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி (Dravidian Etymological Dictionary), பின்னிசு அறிஞர்கள் சிந்துவெளிமொழி திரவிட மொழி என்பதைக் கண்டறியத் துணைபுரிந்தது. அதுமட்டுமன்றிச் சப்பானியமொழி தமிழோடு நெருங்கிய தொடர்புள்ளது என்று கண்டறியவும் அது பெரிதும் உதவியதாகச் சப்பானிய மொழிநூலறிஞர் ஓனோ தெரிவித்திருக்கிறார்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி என்பது தெளிவாக வேர்மூலம் காணக்கூடிய அடிப்படைச் சொற்கள் அனைத்தையும் தொகுத்துத் தருவது என்று உலகனைத்திலுமுள்ள மொழிகளில் ஒரு மரபாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. ஆங்கில மொழியில் ஐந்து பேர் தனித் தனி தொகுத்த ஐந்து சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலிகள் வெளிவந்துள்ளன. ஆங்கில மொழியில் எட்டு இலக்கம் சொற்கள் இருந்தாலும், வேரும் வரலாறும் விளக்கிக்கூறத் தகுந்த 14,286 சொற்களைமட்டும் கொண்ட ஒரே மடலமாக (S.E.D.E.L.) அது வெளிவந்துள்ளது. தமிழில் மட்டும் அவ்வாறு ஒரே மடலமாக வெளியிட்டால் போதுமா? என்னும் வினாக் குறித்துப் பாவாணரை அணுகியபோது அவர் பின்வருமாறு மறுமொழி அளித்தார் :

1) அடிப்படைச் சொற்களுக்குத்தாம் வேரும் வரலாறும் தேவைப்படுகிறது என்பது உண்மையே. ஆயின், மொழிவளர்ச்சியில் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட கூட்டுச்சொற்கள் மரூஉச்சொல்லாகி ஒரே சொல்லாகக் குறுகுவதும், நாளடைவில் ஒரே வினையடியிலிருந்து பல்வேறுவகைத் தனிச்சொற்களும் கூட்டுச்சொற்களும் உருவாவதும் இயல்பு. தமிழ் மொழியிலுள்ள ஒரு கூட்டுச்சொல் வேற்றுமொழியில் தனிச்சொல்லாகத் திரிபுற்று வழங்குவதுபோன்ற பல்வேறு கூட்டுச்சொல் நிலைகளைத் தனிச்சொற்களைமட்டும் கொண்ட அகரமுதலியில் விளக்கி உரைக்க முடியாது.

2) கொச்சைச் சொற்களும், கொடுந்தமிழ்ச் சொற்களும் உலகவழக்கில் தனிச் சொல்லாகவும் கூட்டுச்சொல்லாகவும் பெருக வழங்குவதால் அவற்றின் செந்தமிழ் வடிவம் காட்டினாலன்றி, அச் சொற்களின் சொற்பிறப்பையும் எந்த மூலச் சொல்லிலிருந்து அது திரிந்துள்ளது என்ற விளக்கத்தையும் கண்டறிய முடியாது. ஆதலின், அனைத்துச் சொற்களையும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியில் சேர்க்கவேண்டியிருக்கிறது.

3) ஆங்கிலம் போன்ற மேனாட்டு மொழிகளில் 100-க்கு 90 பங்கு கடன்சொற்கள் உள்ளன. அத்தகு மொழிகளில் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி தொகுப்பது என்பது எளிதான வேலை. ஏனெனில், இந்த ஆங்கிலச்சொல் கிரேக்கச்சொல்லிலிருந்து வந்தது; மற்றொரு ஆங்கிலச்சொல் இலத்தீன்மொழியிலிருந்து வந்தது என்று எளிதாகச் சொன் மூலம் காட்டிவிடலாம். இப்படிச் சொன்மூலம் காட்டுவதையே சொற்பிறப்பியல் அகர முதலி என்று மேனாட்டார் நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த அகரமுதலியில் சொன்மூலம் காட்டுவதோடு சொற்களின் வேர்மூலமும் காட்டுதலால், வேர்ச்சொல்லுக்கும் வேர்ச்சொல் காணவேண்டியிருக்கிறது. ஆதலால், தமிழுக்குச் சொற்பிறப்பியல் உருவாக்கு கின்ற பணி மிகக் கடுமையானது. இத்துணைக் கடும்பணியை மேற்கொண்டபின் அனைத்துச் சொற்களுக்கும் வேர் காணும் முயற்சியில் ஈடுபட்டால்தான் இவ் வாராய்ச்சிப் பணியின் பயன் தமிழ்ச்சொற் களஞ்சியம் முழுவதும் அடக்கியதாக இருக்கும்.

---

[1] The methods now adopted have so entirely changed the aspect of the subject, that what used to be a matter of guess-work or arbitrary suggestion has been largely reduced to law and order. Etymology depends no longer upon barefaced and irresponsible assertion, but has been raised to the dignity of a science.

— Rev. Walter W. Skeat (Sc. Ety., p. 1.)

4) தமிழ் ஞால முதன்மொழி, திரவிடத்திற்குத் தாய், ஆரியத்திற்கு மூலம் என்னும் பாவாணர் கொள்கைப்படி இவ் வகரமுதலி தொகுக்கப்பட்டுள்ளதால் கூட்டுச்சொற்கள், மரபுவினைகள் ஆகிய அனைத்துக்குமே சொற்பிறப்புக் காணுதல் இன்றியமையாதது. சான்றாக, காற்றுக்குத் தடுப்பாக வைக்கப்படும் தடுக்கு, தமிழில் 'வளிமறை' எனப்படுகிறது. இந்தக் கூட்டுச்சொல் தென்னமெரிக்கநாட்டுப் பழங்குடிகளான இன்காக் களின் மொழியில் வளிமறை என்று உள்ளவாறே வழங்குகிறது. எனவே, எந்தக் கூட்டுச் சொல்லையும் விடாமல் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியில் சேர்த்து வேர்மூலம் காட்டினால் தான் உலகமொழிகளில் தமிழ்ச்சொற்கள் கலந்திருப்பதை எளிதாகக் கண்டறியமுடியும். கூட்டுச்சொல்லாயினும், தனிச்சொல்லாயினும் அவற்றின் செவ்விய வடிவமும் முந்துதமிழ் வடிவமும் காட்டாவிடின், சொல் தோன்றி வளரும் நெறிமுறைகள் புலப்படாமல் போய் விடும் என்பதாலும், உலகமொழிகளுக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் உள்ள தொடர்புகளை நிலை நாட்டவேண்டி யிருத்தலாலும், பன்மடலங்களைக்கொண்ட பேரகரமுதலியாகத் தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியைத் தொகுப்பது இன்றியமையாதது.

சொற்பிறப்பியலில் பாவாணர் கொள்கை

உலக முதன்மொழியிலிருந்து பல்வேறு மொழிக்குடும்பங்கள் கிளைத்து வளர்ந்த வரலாற்றை அறியவும் இந்த அகரமுதலி பெரிதும் உதவுதலான், நாட்டு ஒருமைப்பாடேயன்றி உலக ஒருமைப்பாட்டுக்கும் வித்தூன்றுவதாக அமையும் சிறப்புடையது. உலக மக்களனை வரும் ஒரு கொடிவழியினர் என்னும் மாஃசு முல்லர் கொள்கையை இது நிலைநாட்டும். இத்தகு நோக்குடனும் நெறிமுறைகளுடனும் உலகில் இதுவரை எந்தச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியும் தொகுக்கப்பட்டதில்லை. இவ் வுண்மையைக் கீழ்வரும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுப்புத் தொடர்பான மேனாட்டறிஞர் கொள்கைகளுக்கும் பாவாணர் கொள்கைகளுக்கும் இடையிலான நோக்கம் மற்றும் செயற்பாட்டுவகை வேறுபாடுகளால் நன்கு நுனித்தறிய வியலும்.

	பாவாணர் கொள்கை		*மேனாட்டார் கொள்கை*
1.	சொன்மூலம் மட்டுமன்றி வேருக்கு வேர்மூலம் காண்பது.	1.	சொன்மூலம் மட்டும் காண்பது.
2.	பொருட்பாடும் (semantics) சொல்லின் ஏரண முறைப்பட்ட அடிவரவும் நோக்கி முந்துதமிழ (திரவிட) வடிவங்களை மீட்டமைப்பது.	2.	சொல்லின் ஒலியனியலை (phonology) மட்டும் நோக்கி முந்துதிரவிடத்தை மீட்டமைப்பது.
3.	தொல்வரவு நோக்கி எந்தெந்த மொழியிலிருந்து எந்தெந்த மொழி பிறந்தது என்று கணித்து அதற்கான நெறிமுறைகளை வரையறுப்பது.	3.	மொழிகளின் பிறப்பையும் நெறிமுறைகளையும் கணித்து வரையறுப்பதில்லை.
4.	தமிழ் திரவிடத்திற்குத் தாய், ஆரியத்திற்கு மூலம், ஞாலத் தொன்மொழி என்பது.	4.	அக் கருத்துகள் இல்லை.
5.	பல மொழிகளிலோ பல குடும்ப மொழிகளிலோ ஒன்றுபோலவே காணப்படும் சொல்லைக் குறிப்பிட்ட மூல மொழிக்குரிய சொல் என்று வரையறுப்பது. சான்றாக 'அம்மா, அப்பா' என்னும் மூலச்சொல் உலகின் பல மொழிக் குடும்பங்களிலும் உருத்திரிந்தும் திரியாமலும் வழங்கினும் அவை முந்து தமிழிலிருந்தே தோன்றியவை என வரையறுப்பது.	5.	அங்ஙனம் வரையறுப்பதில்லை.

6. மாந்த இனம் ஓரிடத்திலிருந்தே உலக முழுதும் பரவியதால் ஒரே மூல மொழியிலிருந்து உலகமொழிகள் பலவாகப் பிரிந்தன என்பதற்கான உரிய சான்றுகளைத் திரட்டுதல்.

7. சொற்பிறப்பைச் சொற்றிரிபு பொருள் திரிபுகளின் வாயிலாக ஏரண நெறிதழுவி வரலாற்றுவழி நெடுநோக்குடன் தக்க சான்றுகளுடன் கணித்து வரையறுப்பது. சான்று கிட்டாதவற்றுக்கு மரபுநோக்கி வடிவமீட்டமைப்பது.

எ-டு : புத்தகம் என்னும் சொல் முந்து தமிழில் பொத்தகம் என்றே வழங்கியிருக்கவேண்டும் என்று பாவாணர் உன்னித்துக் கணித்தார். கணித்த பிறகு அச் சொல் தெலுங்கு கன்னடமொழியில் பொத்தகம் என்னும் வடிவில் ஏற்கெனவே இருப்பதைக் கண்டு தம் கொள்கை சரியானது என்று பாவாணர் உரங்கொண்டார்.

8. ஒரு சொல் எம் மொழிக்குரியது என்பதை வேர்மூலச் சொற்பிறப்பு மூலம் எளிதில் தாமே கண்டறிவது.

6. அக் கருத்து இல்லை. அங்கங்கு நிலவும் மொழிகளை உள்ளவாறே பதிவு செய்வது நோக்கம்.

7. ஒலியன் வடிவை (சொற்றிரிபு) மட்டும் உன்னித்துக் கணிப்பது. எழுத்துச் சான்றுகள், பேச்சுவழக்குச் சான்றுகள் கிடைத்தாலன்றி மரபும் இலக்கணக் கட்டும் நுனித்துக்காட்டி எடுத்துக் காட்டில்லாவற்றுக்கு மரபுநோக்கி வடிவமீட்டமைப்பதில்லை.

8. பிற நூல்களில் கூறப்பட்டிருந்தாலொழியத் தாமே வரையறுக்கத் துணியாமை.

ஒரு சொல் எம் மொழிக்குரியது ?

இருவேறு குடும்பமொழிகளில் ஒரு சொல் ஒலிப்பிலும் பொருளிலும் ஒத்து வழங்குமாயின், அது இன்ன குடும்பத்தைச் சார்ந்தது என்று வரையறுத்தற்கான வழிமுறைகள் விரிவானவை எனினும் விரிவஞ்சிச் சில சான்றாகக் கீழே காட்டப்படுகின்றன :

1. அச் சொல்லின் வேர்மூலமும் அதனடியாகப் பிறந்த பல்வகைப் பெயர் வினை வடிவுகளும் வினைத்திரிபுகளும் ஏதேனும் ஒரு மொழியில்தான் விரிவாக வழங்கியிருக்கமுடியும். அதுவே அச் சொல்லுக்கு மூலமொழி. அச் சொல்லைக் கடன்கொண்ட மொழியில் அச் சொல்லின் அனைத்து வடிவங்களுக்கான ஆட்சியிருக்கவியலாது.

2. ஒரு சொல் எந்த மூலமொழிக்குரியதோ அம் மொழிக் குடும்பமொழிகள் பெரும்பாலானவற்றில் அச் சொல் இனச்சொல்லாக ஆட்சி பெற்றிருக்கும். கடன்கொண்ட மொழியின் இனமொழிகளனைத்திலும் அதன் இனச்சொற்கள் இரா.

3. ஒரு சொல்லின் சரியான ஒலிப்பு வடிவம் அதன் மூலமொழியில் செம்மையாகவும் அக் குடும்பமொழிகளில் ஓரளவுக்குச் செம்மையாகவும் இருக்கும்; கடன்கொண்ட மொழியில் அதன் ஒலிப்பு வடிவம் உருமாறும் வாய்ப்பு மிகுந்திருக்கும். உருமாறும் ஒலிப்புமுறை, கடன்கொண்ட மொழிக்கே உரிய பலுக்குமுறையைத் தன்வண்ணமாக்கிக்கொள்ளும்.

4. ஒரு மொழியின் நெடுங்கணக்கில் என்றுமில்லாத எழுத்தொலிப்புள்ள சொல் கடன்சொல்லாகக் கருதப்படும்.

5. ஒரு நாட்டில் இல்லாத இயற்கைப் பொருள்களின் பெயர்கள் வேற்றுமொழியில் பெறும் ஒலிப்பு வடிவில் அவை கடன்சொற்கள் என்பதைச் சொல்லால் காட்டத் தவறினும் பொருளால் காட்டிவிடும்.

6. ஒரு சொல் வேர்மூலச் சொற்பிறப்பாலும் வடிவமீட்டமைப்புச் சொற்பிறப்பாலும் மூலங்கண்டறியப்படாததாயின் அது கடன்சொல்லே.

7. ஓரினத்தாரின் வழிவழி வந்த வரலாற்றுப் பண்பாட்டு மரபுகளுக்கொவ்வாத பொருளுடையதாயின் அச் சொல் கடன்சொல்லே.

8. கூட்டுச்சொற்களில் துணைவினையாக வருபவை தாய்மொழிச் சொல்லே யாதலின் செய்தற்பொருளுடைய துணைவினை மிகுதியாகப் பயின்று வரும் பல்வேறு முதற்சொற்கள் அம் மொழிக்கு அயற்சொற்களாக இருக்கும் வாய்ப்புள்ளது. கூட்டுச்சொல்லில் முதற்சொல் பொருள் விளங்கா அயன் மொழிச் சொல்லாய் வரும்போது வினைப்படுத்தற்காகச் 'செய்'யென்னேவல் துணைவினை சேரும். ஆதலின், அத்தகு கூட்டுச்சொல்லின் முதற்சொல் கடன் சொல்லே.

9. எம் மொழியிலும் வினைச்சொற்கள் பெரும்பாலும் கடன் கொள்ளப்படுவதில்லை. இரு வேற்றுக் குடும்பமொழிகள் பெயர்ச்சொற்கள் ஒத்திருந்து ஏதேனும் ஒரு மொழியில் அதன் தனிச்சொல் வினைவடிவம் காணப்படுமாயின், வினைவடிவம் காணப்படும் மொழிக்கே அச் சொல் உரியது.

10. இருவேறு குடும்பமொழிகளில் வினைச்சொல் ஒத்திருப்பின், அவ் வினைச் சொல்லின் வேர்வழி வளர்ந்த சொல்லாட்சிகள் ஏரணமுறை தழுவிய சொற்பிறப்புக்கு எம் மொழியில் இடந்தருகிறதோ அம் மொழிக்கே அச் சொல் உரியது.

ஒரு மொழி எக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தது?

ஒரு மொழி எக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தது என்பதைக் கண்டறியப் பின்பற்றப்படும் நெறிமுறைகளுள் சில இவண் சான்றாகக் காட்டப்படுகின்றன.

1. ஒரு மூலத் தாய்மொழியிலிருந்து பல மொழிகள் கிளைத்துப் பிரியும்போது அங்ஙனம் பிரிந்துசெல்லும் மொழியில் காலப்போக்கில் உரு மாறியும் உரு மாறாமலும் உடன்செல்லும் சொற்கள் **உடன்கொண்ட சொல்வளம்** எனப்படும். பிரிந்துசென்று தனி நிலை பெற்ற பின்னர்ப் பிறமொழித் தாக்கத்தால் கொள்கொடை ஊடாட்டம் பெற்ற சொற்கள் **கடன்கொண்ட சொல்வளம்** எனப்படும். நெட்டிடையிட்ட ஆயிரமாண்டுகளாகப் பிறமொழித் தாக்கமின்றி உடன்கொண்ட சொல்வளமே 80%-க்கும்மேல் காக்கப்பட்டு வரும் மொழிகள் உலக முதல் தாய்மொழியுடன் ஒப்புநோக்கும் தகுதியுடையன; சொற்பிறப்பு நெறிமுறை காணவும் பெரிதும் துணைபுரிவன.

2. உடன்கொண்ட சொல்வளம் 50%-க்குக் குறைவாகவோ, கடன்கொண்ட சொல்வளம் 50%-க்கு அதிகமாகவோ உள்ள மொழிகள் அவ்வாறு திரிந்த அண்டை மொழிகளுடன் கூடி வேற்றுக் குடும்பமொழி யாகிவிடும். உலக மொழிக்குடும்பங்கள் அனைத்திலும் அவற்றின் அடிப்படைச் சொற்களுள் உடன்கொண்ட சொல்வளம் வேர்ச்சொல் அளவிலாவது நிலைபேறு பெற்றிருப்பது உறுதி. எனவே, வேர்ச்சொல்லை அடிப்படையாகக்கொண்ட சொற்பிறப்பியல் ஆய்வு, உலக முதன்மொழிக்கும் இன்றைய உலகமொழிகளுக்கும் உடன்கொண்ட சொல்வளத்தா லான உறவுமுறைகளை உறுதிப்படுத்தவல்லதாதலின், உடன்கொண்ட சொல்வளத்திற்குரிய அடிப்படைச்சொற்களை அனைத்துலக மொழிகளிலிருந்தும் பிரித்தெடுத்து வகைப்படுத்தியபிறகு கடன்கொண்ட சொற்களை மட்டும் கணித்தால் எந்தெந்த நூற்றாண்டுகளில் எந்தெந்தச் சொல் எவ்வெம் மொழிக்குச் சென்றது என்பதை நுனித்தறிந்து நுட்பமாக வரையறுக்கலாம்.

3. காலந்தோறும் நிகழ்ந்த மக்களின் இடப்பெயர்ச்சிகள் மொழித்திரிபுக்கும் மொழிக்கலப்புக்கும் வழிவகுத்துள்ளன. கலப்பில் உருவாகித் தனிநிலை பெற்ற ஒரு மொழி காலச்சக்கரத்தின் ஓட்டத்தால் பழையமொழி யாகிவிடலாம். அதனால், அம் முதுமொழி புதுமொழிகளுக்குத் தாயாகிவிடாது. கலப்புமொழி காலத்தால் பழையதாயினும் செவிலித்

தாயாகும் வளர்ப்பு மொழியே யன்றி, உடன்கொண்ட மூலச் சொல்வளம் ஈனும் நற்றாய் மொழி யாகாது.

பாவாணரின் வேர்ச்சொல்லாராய்ச்சி, குறிப்பாகத் தமிழைக் குறிக்கொண்டதாயினும் சிறப்பாக உலகமொழிகளிலுள்ள உடன்கொண்ட சொல்வளத்தைப் பிரித்தறியவும் நெறி கண்டது.

4. இற்றைநிலையில் நாளுக்குநாள் திரிபுற்றுச்செல்லும் குக்குல மொழிகள் எம் மொழியினுள்ளும் அடக்கவியலாதபடி மட்டற்றவகைகளில் கட்டற்றுக் கிளைக்கின்றன. பன்மொழி மோதலில் துண்டாடிச் சிதறிய சில்லறை மொழிகளை ஓரினப்படுத்துவது உடைந்த சட்டியை ஒட்டிப்பார்க்கும் முயற்சிபோன்றது எனச் சிலர் கருதினும், சொற் பிறப்பியலில் வடிவமீட்டமைப்பு வரலாற்று மீட்டமைப்புக்கே வழிவகுத்தலின் அம் முயற்சி வீணானதன்று என்பார் பாவாணர். கலப்பினத்தைச் சார்ந்த ஒரு மொழி ஒரு குடும்பத்தைச் சார்ந்திருக்கவேண்டும் என எதிர்பார்க்கவியலாது; பல குடும்பங்களையும் சார்ந்திருக்கலாம்.

5. ஆதலால் ஒரு மொழியில் எத்துணை மொழிகளின் தாக்கம் எந்தெந்த அளவீட்டு விழுக்காட்டில் (%) உள்ளது எனத் தெரிந்து வகைப்படுத்திய பின், அதிக விழுக்காட்டு ஒப்புமைக்குரிய முன்மொழியைச் சார்ந்த மொழியாகவே அதனைக் கணிக்கவேண்டும் எனப் பலரும் கருதுவர். அக் கருதுகோள் இடம்பெயராத மக்களின் மொழிக்கு ஒக்கும். இடம் பெயர்ந்த சிறுபான்மை மக்களின் முன்மொழி அல்லது தாய்மொழி குடியேறிய சூழலில் ஒரு விழுக்காடுகூட எச்சமின்றி மறைந்துவிடக்கூடும். அந் நிலையில் அம் மக்கள் இனத்தால் வேற்றவராகவும் மொழியால் குடியேறிய நிலத்துக்கும் மொழிக்கும் உரியவராகவும் மாறி விடுவர். அவர்கள் அங்குள்ள மக்களொடு நெருங்கி ஊடாடாத வகையில் பிரித்து வைக்கப் படின் அங்குள்ள மொழியில் ஒரு கிளைமொழியை உருவாக்கிவிடுவர். ஆகவே, அடிப்படைப் பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் லாட்சிகள் இனச்சொற்கள் ஒன்றுபடும் மொழிக்குடும்பத் தொடு அவ் வியல்புள்ள மொழி சேரும். ஆயின், அம் மொழியினர் அனைவரும் அக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த மரபினர் என்று வரையறுக்க வியலாது.

6. ஒரு மொழியின் கண்டறியத்தக்க தொடக்க காலத்திலேயே அதற்குக் கிளை மொழி வழக்குகள் இல்லையாயின் அது ஒரு கலப்புமொழி அன்று; கலப்பில் பிறந்த புது மொழி என அறியலாம்.

7. கலப்பில் பிறந்த புதுமொழியாளரின் சொற்பலுக்கம் எம் மொழிக்குரியதோ அம் மக்கள் அம் மொழியினத்தராவர். அவர் பேசும் பெரும்பான்மைச் சொற்கள் எம் மொழிக் குரியனவோ அம் மொழிக்குரியவராக அவர்களைக் கருத வியலாது.

8. ஒரு மொழியின் வேற்றுமை உருபுகள், எதிர்மறை இடைநிலைகள், மூவிடப் பெயர்கள், எண்ணுப்பெயர்கள், கால இடைநிலைகள், முன்னொட்டுகள், வியப்பிடைச் சொற்கள், அடிப்படை வினைச்சொற்கள் ஆகியவை எம் மொழியொடு மிகுதொடர்பு உள்ளனவோ அம் மொழிக்கே அவை இனமானவையாகக் கருதப்படும்.

9. உடன்கொண்ட சொல்வளம் இல்லாத மொழி உலகில் ஒன்றுகூட இருத்த லியலாது. பெயர், வினை, இடை ஆகிய முச்சொல் வகைகளும் அவற்றின் வேர்நிலைகளும் உடன்கொண்ட சொல்வளம் ஒரு மொழியில் ஊடாடியிருப்பதைக் காட்டும். ஊடாடிய அடிப்படைச் சொற்களின் காலக் கணிப்பிற்கேற்ப அவ்வம் மொழி அதற்கு முந்தைய மொழியிலிருந்து அல்லது மூலத் தாய்மொழியிலிருந்து பிரிந்த காலத்தைக் கணிக்கலாம்.

10. சொற்கள் மட்டுமன்றி, தொகை தொடரமைப்புகள், பேச்சுவழக்கிலுள்ள விட்டிசை ஒலிப்பழுத்தங்கள் (pause and intonations), தொல்பழங்கால நாகரிகப் பண் பாட்டுப் படிநிலைகளைக் காட்டும் தொடராட்சிகள் ஆகியவை ஒரு மொழி எம் மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தது என்று காட்டிவிடும்.

சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி மேற்கண்ட ஆய்வுகளுக்கு ஊற்றிடமாகவும், புதிய கண்டுபிடிப்புகளின் நிலைக்களமாகவும், வளரும் அறிவுக்குக் கொள்கலமாகவும் விளங்கும்.

லைப்புச்சொற்களின் சரியான பலுக்கும் ஆங்கிலத்தில் தர
ப் பெயர்ப்பன்று; ஒலிபெயர்ப்பு. தமிழ்ச்சொற்களின் வேரும்
பிறப்புப் பகுதி முழுவதும் தமிழிலேயே எழுதப்படுவதால், த
ாழியாளர்க்கும் உதவும்வகையில் கூட்டுச்சொல்லின் செ
ச் சொல்லிலும் காட்டப்படுகிறது.

னைச்சொற்களின் முக்காலப் புடைபெயர்ச்சி ஒலிபெயர்ப்பினு
ர்க்குறுக்கத்தின் முன் எண்ணிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அ
ர்ச்சொல்லின் புடைபெயர்ச்சி வாய்பாட்டுப் பட்டியலில் எ
று காட்டப்பட்டுள்ளது. புதிதாகத் தமிழ் கற்றுக்கொள்பவர்க
பயன்படுத்தி எந்தெந்தச் சொல் முக்காலங்களில் எவ்வாறு
ிந்துகொள்ளலாம்.

றுவ. என்னும் பெயர்க்குறுக்கத்தின்கீழ்த் தரப்பட்டுள்ள
றுபட்டு வரும் மறுவடிவங்கள் என்பதைக் குறிக்கும்.

றிப்பிட்ட சொல் அகரமுதலியில் இல்லையெனில் அது விடுபட்ட
டலத்தில் குறிக்கப்படும். வேரும் வரலாறும் வரையாமல் விடுப
ர்ச்சொற்களை நிறுவுவதற்கு மேலும் சில சான்றுகளை எதிர்
ள்ளன. செடி கொடி முதலிய நிலைத்திணைப் பெயர்கள், சி
கள் ஆகியவற்றுக்கு இவ்வாறு வேர்மூலம் காட்டாமல் பாவாண
அடவியில்திருடி என்னுஞ் சொல் கள்ளிச்செடியைக் குறிக்கு
மருத்துவர்களை அணுகித்தான் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. 'க
ன்' என்பதன் பெண்பாலாக இருந்தும் இது காட்டில் இருக்கும்
நடி' எனக் குழூஉக்குறி யானதை உய்த்துணர்ந்து சொல்லவல்ல
பிலேயே இவற்றிற்கு வேரும் வரலாறும் வரைய இயலாது. ப
ற்கண்டு உரையாடி அரிய செய்திகளைத் தொகுக்கவேண்டியிருத்
விட்டுவைப்பது தவறன்று என்று பாவாணர் கூறியிருக்கி
ாட்டப்படாத சொற்களுக்கு அவற்றின் வேர்மூலமும், பிற
பொருள்களும், மேற்கோள்களும், இனச்சொற்களும் 9ஆம்
.

டுப்பு ஒலிகள் (Voiced stops) : குறில் அல்லது நெடிலைச்
உயிர்மெய்யெழுத்தும் மூன்றாம் உயிர்மெய்யெழுத்தும் எ
ம்.

ா-டு) நாடு *nāḍu*
படகு *paḍagu*

ரெழுத்துச் சொற்களில் இரண்டாவது எழுத்தாக வரும் க, ட,
நுகளும் எடுப்பொலிகளாகும். எல்லாத் தமிழ்ச்சொற்களிலும்
(voiceless) ஒலிக்கும்.

ா-டு) கட, புகை, பாதி, தபு.

ில் இனமெல்லொற்றுகள் வரின் அடுத்துவரும் வல்லெழுத்து
-யின ஒற்றடுத்துவரும் வல்லெழுத்துகளும் எடுப்பொலியாகும்.

ா-டு) பங்கு, நல்கு, அடர்பு.

ட்டுச்சொற்களில் விட்டிசை இருப்பின் அவை தனித்தனி ட
ும். விட்டிசைத்தலைப் பக்கிசைத்தல் என்பார் சேனாவரையர்

ா-டு) சுடுசொல், அடுகளிறு, இடுகடை, மரங்கொல்தச்சர்.

ால்லின் இலக்கணவகைப் புடைபெயர்ச்சி: வினைச்சொற்
பயரும்போது அவ் வினைச்சொல் குறிலடுத்த ணகர ளகர மெ
்று இரட்டித்தே புடைபெயரும்.

ா-டு) எண் — எண்ணு, எண்ணினான், எண்ணுகின்றான், எ
எள் — எள்ளு, எள்ளினான், எள்ளுகின்றான், எள்ளுவா

ரட்டித்து உகர ஈறு பெறுதலைக் காட்டுவதற்காகத் தலை
று மெய் இரட்டித்து உகரம் சேர்ந்த (உயிர்மெய்) மிகை ஈறுபெ
டித்துவந்த உகரம் சேர்ந்த உயிர்மெய்யெழுத்து, பிறைக்கு
. ஏவல்வினையில் எண், எண்ணு என்னும் இருவகை வடிவ
காட்டும்.

(10) வேரும் வரலாறும்: இந்த அகரமுதலியில் தமிழ்ச்சொற்கள் என்று கொள்ளப் பட்டவை தனித்தமிழ்ச் சொற்கள்.

முதற்சொல் தமிழ்ச்சொல்லாகவும் இரண்டாஞ் சொல் வேற்றுமொழிச் சொல் லாகவும் அமைந்த கூட்டுச்சொல்லும் வழக்குநோக்கிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது என்பது முன்னரே விளக்கப்பட்டது. இவையும் முழுமையான தமிழாக்கம் பெற்றுப் படைப்புச் சொற்களாகச் சேர்க்கப்படுகின்றன. தமிழ்ச்சொற்களுக்கு வேரும் வரலாறும் சிறிய வட்டெழுத்தில் (Tamil script type) தரப்பட்டுள்ளன.

(எ-டு) [அவிர் → அவுரி. அவிர்தல் = நிறத்தால் விளங்குதல்.]

வேர்ச்சொல்லின் திரிவு அல்லது வளர்ச்சி அம்புக் குறியிட்டுக் காட்டப்படும். சொல்லின் பொருளுக்குச் சமக்குறியிட்டுக் காட்டப்படும். வேற்றினமொழிச் சொற்களைக் குறிக்க ஆங்கில எழுத்துகள் ஆளப்படும்.

தமிழ்ச்சொற்கள் திரிந்து பிறமொழிக்குச் சென்றதாயின் > இடமுறைத் திரிவுக் கோடும், வேற்றின மொழிகளிலிருந்து சொற்கள் தமிழில் கலந்ததாயின் < வலமுறைத் திரிவுக்கோடும் ஆளப்படும்.

(11) பொருள் எண்: ஒரு தலைப்புச்சொல்லிற்குப் பல பொருள் எண்ணிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கும். அத் தலைப்புச்சொல் குறிப்பிட்ட பொருளில் எவ்வாறு ஆளப்படு கிறது என்பதைக் காட்ட வேரும் வரலாறும் பகுதியில் அத் தலைப்புச்சொல்லின் பக்கத்தில் பொருள் எண்ணும் தரப்பட்டுள்ளது. சான்றாக, நகர் என்னும் சொல்லுக்கு வெண்மை என்பது மூன்றாவது பொருளாக இருப்பின், நகர் 3 என்னும் பொருள் எண்ணில் அப் பொருளில் அச் சொல்லாட்சிக்குரிய வேர்ச்சொல் வளர்ச்சி காட்டப்பட்டிருக்கும்.

(12) இனச்சொற்கள்: தலைப்புச்சொற்களுக்கும் சார்புசொற்களுக்கும் இன மொழிகளிலிருந்தும் ஏனை உலகமொழிகளிலிருந்தும் இனச்சொற்களும் இணைச்சொற் களும் காட்டப்படும். திருந்திய திரவிட மொழிகளிலிருந்தும் திருந்தாத் திரவிடமொழிகளி லிருந்தும் பொருத்தமான இனச்சொற்கள் காட்டப்படும். அவற்றின் திருத்தமான ஒலிப்பைச் சரியாகக் காட்டுவதற்காக ஆங்கில எழுத்துகளைப் பயன்படுத்தாமல் தமிழ் எழுத்துகளிலேயே தக்க மாற்றம் செய்து, திரவிட மொழிகளுக்கு ஒலிப்புக் குறியீட்டு எழுத்துகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தமிழ் எழுத்துகளிலேயே உலகமொழிச் சொற் களில் ஒலிப்புகளை வடித்துக்காட்ட இம் முறை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

ka க்	kha க்̤	ga க்̱	gha க்͡	ஸ ஃ̱
ca ச்	cha ச்̤	ja ச்̱	jha ச்͡	ஷ ழ்̣
ṭa ட்	ṭha ட்̤	ḍa ட்̱	ḍha ட்͡	ஹ க்̣
ta த்	tha த்̤	da த்̱	dha த்͡	f வ்̣
pa ப்	pha ப்̤	ba ப்̱	bha ப்͡	z ழ்̱

(எ-டு) தெ. இச்சுட் (iccuṭa) = தருதல், ஈதல்.
க. க்ாலு (hālu) = பால்

வடமொழி தவிர்ந்த வடஇந்திய மொழிகள் பல இந்தைரோப்பிய மொழியினத்தைச் சார்ந்தவையாகக் கருதப்படினும் அவற்றிலிருந்து காட்டப்படும் இனச் சொற்கள் ஐயமறத் தமிழ் வேரிலிருந்தே பிறந்தன என்பது தெளிவாக இருக்கும் இடங்களில் வடஇந்திய மொழிச்சொற்க்ள் ஆங்கில எழுத்துகளில் ஒலிபெயர்க்கப்படாமல் தமிழ் எழுத்துகளிலேயே ஒலிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கும். தரப்படும் பொருள்விளக்கத்திற் கேற்பத் திரவிடமல்லாத ஏனை உலகமொழிச் சொற்களின் பலுக்கமும் ஏனை மொழிகளின் பெயர்க் குறுக்கங்களும் கூடத் தமிழிலேயே தரப்பட்டுள்ளன.

(13) நிறுத்த எண் : வேரும் வரலாறும் பகுதி பகர அடைப்புக்குறியிட்டுக் காட்டப் படும். சொல்லுக்குப் பொருள் தரும்போது முதலில் தமிழ்ப்பொருளும் இரண்டாவதாக ஆங்கிலப் பொருளும் தரப்படும். தலைப்புச்சொல்வேர்ப்பொருள் அல்லது ஏரணமுறைப்படி இயைந்த பொருள்களைக் குறிக்கும்போது ஒரே தலைப்பாகவும், தொடர்பற்ற வெவ்வேறு பொருள்களைக் குறிக்குங்கால் வெவ்வேறு தனித் தலைப்புச்சொற்களாகவும் காட்டப்படும். அப்பொழுது அச் சொற்களின் கோடியில் மேற்பாதியில் 1, 2, 3 என்று நிறுத்த எண்ணிட்டுக் காட்டப்படும். சான்றாக, **அஞ்சல்** என்னும் தலைப்புச்சொல் மூவேறுபட்ட பொருள்களைக் குறிக்குங்கால் **அஞ்சல்**[1], **அஞ்சல்**[2], **அஞ்சல்**[3] என்று மூன்று தலைப்புச்சொற்களாகக் காட்டப் படும்.

ஆங்கில ஒலிபெயர்ப்பில் தொழிற்பெயர் ஈற்றின் பலுக்கம் தராமல் ஏவல்வினை வடிவின் பலுக்கமே தரப்படும். சான்றாக, **அடி-த்தல்**; *adi-*. என்று காட்டப்படும். வினைச் சொற்கள் செயப்படுபொருள் குன்றியவினை, செயப்படுபொருள் குன்றாவினை என்று காட்டப்படுவதுடன் அவற்றின் வினை புடைபெயர்ச்சி வகைகள் வரிசை எண்ணிட்டுக் காட்டப்படும். சான்றாக, 4 செ.கு.வி. (v.i), 7 செ.குன்றாவி. (v.t.) என்று காட்டப்படும். சில கூட்டுவினைச் சொற்றொடர்களும், மரபுவினைச் சொற்றொடர்களும் அவற்றின் ஈற்றுச்சொல் குன்றாவினையாக இருந்தாலும் கூட்டுச் செயப்படுபொருளில் செயப்படு பொருள் குன்றியவினையாகக் கருதப்படுவதுண்டு. அத்தகைய இடங்களில் அதனை (4) செ.குன்றாவி. என வரிசை எண்ணுக்குப் பிறைக்கோடிட்டால் அவ் வினைவகைமையின் எதிரான செ.கு.வி. வகைமையில் அதே வரிசை எண்ணுக்குரிய புடைபெயர்ச்சியை ஏற்கும்.

(14) தமிழில் புதுக்கப்படும் படைப்புச்சொற்களுக்கு † இக் குறியிட்டுக் காட்டுவ தோடு படைத்தவர் பெயரும் குறிப்பிடப்படும்.

(எ-டு) † **அகரமுதலி** — படைத். பாவாணர்.

(15) உலகமொழிகளும் அவற்றின் உட்கிளைமொழிகளும் மூவாயிரத்துக்குமே லுள்ளன எனக் கூறப்படினும் தனிநிலை மொழிகளாக அறியப்பட்டவை சற்றொப்ப 600 மொழிகளே. உலக மொழிக்குடும்பங்கள் ஒன்பதாகவும் எக் குடும்பத்திலும் சேராத தனிநிலை மொழிகள் பத்தாம் பிரிவாகவும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. திரவிட மொழிக்குடும்பம் முதலாவதாகவும் அதனொடு நேரே அடுத்தடுத்த உறவுமுறை கருதி ஏனைக் குடும்பமொழி களும் எண்ணுமுறை பெற்றுள்ளன. சற்றொப்ப 600 உலக மொழிகளின் பெயர்கள் குறுக்க விளக்கத்தில் தலைப்புக் கோடியில் நிறுத்த எண்ணுடன் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. **ஒலாப்பு**[5] என்பது ஐந்தாம் மொழிக் குடும்பமாகிய ஆப்பிரிக்க மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்த மொழி களில் ஒலாப்பு (Wolof) மொழியும் ஒன்று என்னும் குறிப்பினது. எக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தது என்று கண்டறியப்படாத தனிநிலை மொழிகளுள் திரவிடக் குடும்பத்தைச் சார்ந்ததாக அறியப்படுமாயின் அம் மொழியின் தலைப்புக் கோடியில் நிறுத்த எண்ணின்மேல் திரவிட மொழிக்குரிய எண் ஒன்று (10)[1] எனக் குறிக்கப்படும். இத்தகைய குறியீடு ஏனைக் குடும்ப மொழிகளுக்கும் ஒக்கும்.

(16) வடிவமீட்டமைத்த முந்துதமிழச் (முந்துதிரவிடம் — proto Dravidian) சொற் களுக்கு உடுக் குறியிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

(எ-டு) ***அரசியம்**

உலக மொழிக்குடும்பங்கள்

1. திரவிடக் குடும்பம்

தென்னிந்தியாவில் முழுமையாகவும், வடஇந்தியா, பாகித்தானம், இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய இடங்களில் ஆங்காங்கும் வழங்கப்படுகிறது.

பேசுவோர் தொகை : சற்றொப்ப 15 கோடி.

2. இந்தைரோப்பிய மொழிக்குடும்பம்

ஐரோப்பா, தென்மேற்கு ஆசியா, ஐரோப்பிய குடியேற்றங்களுக்குள்ளான ஆத்திரேலியா, நியூசிலாந்து, தாசுமேனியா, தென்னாப்பிரிக்கா, இந்தியா, தென்கிழக்கு ஆசியா, பசுபிக்குத் தீவுகள் ஆகிய இடங்களில் வழக்கூன்றியதும் உலக மொத்த மக்கள் தொகையில் சற்றொப்பச் சரிபாதி மக்கள்தொகையினரால் பேசப்படுவதும் ஆகிய பெரு மொழிக் குடும்பம்.

பேசுவோர் தொகை : 187.5 கோடி

3. சப்பானிய-கொரியன் குடும்பம்

சப்பான் நாட்டில் சப்பானிய மொழி வழங்கிவருகிறது. கொரியாவிலும், சீனம், சப்பான், உருசியாவின் சில பகுதிகளிலும் கொரிய மொழி வழங்கிவருகிறது. இம் மொழிகள் திரவிடச் சார்புடையவை என்பதற்கான ஆய்வுப்பணி அரும்பியுள்ளது.

பேசுவோர் தொகை : 1. சப்பானியம் — 10 கோடி.

2. கொரியன் — வடகொரியாவிலும் தென்கொரியாவிலும் 5 கோடி.

4. மலேயப் பாலினேசியன் அல்லது ஆத்திரேலிய ஆசியக் குடும்பம்

மலேயா, கிழக்கிந்தியத் தீவுகள், பிலிப்பைன்சு, மடகாசுகர், நியூசிலாந்து, சமோவா, அவாய், தாகித்தி தீவுகள், பசுபிக் தீவுகள் ஆகிய இடங்களில் வழங்கும் மொழிகள் இக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவை.

பேசுவோர் தொகை : 17.5 கோடி.

5. ஆப்பிரிக்க நீக்கிரோக் குடும்பம்

சகாராவின் தெற்கிலும் எதியோப்பியாவின் மேற்கிலும் உள்ள பகுதிகள், ஆப்பிரிக்கா ஆகிய இடங்களில் இக் குடும்பமொழிகள் வழங்கிவருகின்றன.

பேசுவோர் தொகை : 21.1 கோடி.

6. ஊரல் அல்தாயிக் குடும்பம்

பின்லாந்து, கரேலியா, எசுதோனியா, வடக்கு நார்வே, சுவீடன், அங்கேரி, கிழக்கு ஐரோப்பா, உருசியா, துருக்கி, சோவியத்து ஆசியா, மங்கோலியா, சீன துருக்கித்தானம், மஞ்சுகுவோ ஆகிய இடங்களில் இக் குடும்பமொழிகள் வழங்கிவருகின்றன.

பேசுவோர் தொகை : 10 கோடி.

7. அமெரிக்க இந்தியக் குடும்பம்

அமெரிக்கப் பழங்குடியினரின் மொழிகள் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்டவை. அமெரிக்க ஒன்றிய நாடுகளிலும் கனடாவிலும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளும், மெக்சிகோ

நடுவண் அமெரிக்காவில் முந்நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளும், தென்அமெரிக்காவில் சற்றொப்ப ஆயிரம் மொழிகளும் பேசப்படுகின்றன. அவற்றுள் பெரும்பாலானவை சில ஆயிரம் பேரால் மட்டும் பேசப்படுபவை.

வட அமெரிக்காவில் உள்ள எசுகிமோக்கள், அலங்கோன்குவியன்கள், இரோக்குவாய்கள், உத்தே அச்தெக்குகள், நடுவண் அமெரிக்காவில் உள்ள மாயர்கள், மிச்தெக்குகள், சப்போதெக்குகள், தென்அமெரிக்காவிலுள்ள அரவர்க்குகள், அரவ்கானியன்கள், காரிபுகள், சிப்சாக்கள், குவெச்சுவாக்கள், துப்பிகுவாரானிகள் ஆகியோரின் மொழிகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

பேசுவோர் தொகை : 2 கோடி.

8. ஆப்பிரிக்க ஆசியன் அல்லது செமித்திய எமித்திக் குடும்பம்

அரேபியா, ஈராக்கு, பாலத்தீனம், சிரியா ஆகிய நாடுகளிலும், வடக்கு ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள எகிப்து, லிபியா, அல்சீரியா, தூனிசியா, மொராக்கோ, எத்தியோப்பியா, எரித்திரியா, சோமாலிலாந்து, சான்சிபார், மடகாசுகர் ஆகிய பகுதிகளிலும் இக் குடும்ப மொழிகள் வழங்கிவருகின்றன.

பேசுவோர் தொகை : 17.5 கோடி.

9. சீனத் திபெத்தியக் குடும்பம்

சீனா, பர்மா, இந்தியா, நேப்பாளம் ஆகிய இடங்களில் இம் மொழி வழங்கிவருகிறது. உலக மொழிகளில் ஒரே இனத்தாரால் பெருவாரியாகப் பேசப்படும் மொழி இஃதொன்றே.

பேசுவோர் தொகை : 90 கோடி.

10. தனிநிலை மொழிகள்

வெள்ளையினத்தார்க்குரியதென்று கருதப்படும் வடக்குச் சப்பானில் பேசப்படும் ஐனு மொழி, வடகிழக்குச் சைபீரியாவில் பேசப்படும் ஐப்பர்போரியன்மொழி, உருசியநாட்டுக் காக்கேசியமொழிகள், தென்கிழக்கு ஆசியாவில் வழங்கும் மாண்குமேர், அன்னாமி, முண்டா மொழிகள், ஆத்திரேலியா மற்றும் நியூகினியாவில் வழங்கும் பழங்குடி மொழிகள், இசுபெயின் நாட்டின் வடகிழக்கிலும் பிரஞ்சு நாட்டின் தென்மேற்கிலும் வழங்கும் பாசுக்கு மொழி ஆகியவை தனிநிலை மொழிகளாகக் கருதப்பட்டன. இவற்றுள் பாசுக்கும் ஆத்திரேலியப் பழங்குடி மொழிகளும் திரவிடச் சார்பினவாக அறியப்பட்டுள்ளன.

திரவிட மொழிகள்

வரிசை எண் (1)	மொழி (2)		பேசப்படும் மாநிலம் (3)	பேசுவோர் எண்ணிக்கை 1961-ல் (4)	1971-ல் (5)
			தென்திரவிடம் (South Dravidian Group)		
1.	தமிழ்	Tamil	தமிழ்நாடு கருநாடகம் கேரளம்	30,465,442	37,690,106
2.	மலையாளம்	Malayalam	கேரளம் தமிழ்நாடு கருநாடகம்	16,994,919	21,938,760
3.	கன்னடம்	Kannada	கருநாடகம் தமிழ்நாடு மராட்டியம்	17,305,629	21,710,649
4.	தெலுங்கு	Telugu	ஆந்திரம் தமிழ்நாடு கருநாடகம்	37,642,439	44,756,923
5.	இருளம்	Irula/Irulinga	தமிழ்நாடு	4,124	5,300
6.	எருகலர்	Yerukala / Yerkula	ஆந்திரம்	73,975	67,552
7.	எரவம்	Yerava	கருநாடகம்	14,927	10,867
8.	குடகு	Coorgi / Kudagu	கருநாடகம்	79,172	72,085
9.	குரும்பர்	Kurumba / Kurumbar	கருநாடகம் தமிழ்நாடு மராட்டியம்	8,798	7,903
10.	குறவர்	Korava	கருநாடகம் ஆந்திரம்	5,792	...
11.	கைக்கடி	Kaikadi	மராட்டியம்	8,456	11,846
12.	கொரகர்	Koraga	கருநாடகம்	192	...
$ 13.	கொரச்சர்	Koracha	கருநாடகம்	3,467	...
14.	கோதம்	Kota	தமிழ்நாடு	862	...
$ 15.	சதப்பு	Jatapu	ஆந்திரம்	19,467	...
16.	துடவம்	Toda	தமிழ்நாடு	765	...
17.	துளுவம்	Tulu	கருநாடகம் கேரளம்	934,849	1,158,419
18.	படகம்	Badaga	தமிழ்நாடு	85,463	104,919
★19.	பெலாரி	Belari	...	...	...
$ 20.	வடாரி	Vadari	மராட்டியம் கருநாடகம் ஆந்திரம்	20,654	35,900

வரிசை எண் (1)	மொழி (2)		பேசப்படும் மாநிலம் (3)	பேசுவோர் எண்ணிக்கை 1961-ல் (4)	1971-ல் (5)
	நடுவண் திரவிடம் (Central Dravidian Group)				
21.	கோண்டி	Gondi	மத்தியப்பிரதேசம் மராட்டியம் ஒரிசா	1,383,321	1,688,284
$ 22.	கந்தம்	Khond / Kondh	ஒரிசா ஆந்திரம்	168,027	196,316
$ 23.	கிசன்	Kisan	ஒரிசா அசாம்	50,378	73,847
24.	கூய்	Kui	ஒரிசா	310,907	351,017
25.	குவி	Kuvi			
26.	கொண்டா	Konda	ஒரிசா மத்தியப்பிரதேசம்	12,298	33,720
27.	கொலாமி -நாய்கி	Kolami Naiki	மராட்டியம், மேற்கு வங்காளம்	46,065	66,868
$ 28.	கோயா	Koya	ஆந்திரம், ஒரிசா	140,776	211,877
$ 29.	துருவா	Dhurwa	மத்தியப்பிரதேசம்	24,641	29,376
$ 30.	தோர்லி	Dorli	மத்தியப்பிரதேசம்	35,455	24,320
$ 31.	மரியா	Maria	மராட்டியம் மத்தியப்பிரதேசம் அசாம்	65,371	78,495
32.	பர்சி	Parji	ஒரிசா	84,607	73,912
$ 33.	பர்சி-கோண்டி	Parsi-Gondi	மத்தியப்பிரதேசம்	14,990	15,463
34.	பெங்கோ	Pengo	ஒரிசா	1,254	...
★ 35.	மண்டா	Manda	...	...	...
	வட திரவிடம் (North Dravidian Group)				
36.	குருக்கம் (ஒராவான்)	Kurukh (Oraon)	பீகார் மேற்கு வங்காளம்	1,132,931	1,235,665
$ 37.	தங்கரி	Dhangri	மத்தியப்பிரதேசம் மேற்கு வங்காளம் உத்திரப்பிரதேசம்	4,377	5,492
$ 38.	நகேசியம்	Nagesia	மேற்கு வங்காளம்	1,484	...
39.	மாலத்தம்	Malto (Rajmahal)	பீகார்	88,645	...
40.	பிராகுவி	Brahui	பாகித்தானம்	48,589 (1901, குடி மதிப்பின்படி)	

$ இக் குறி இடப்பட்டவை இந்தியக் குடிமதிப்பு (Census) அறிக்கையில் திரவிடமொழிகளாகக் குறிக்கப்பட்டவை. ஒரிருவர் முதல் சின்னூற்றுவர் வரைப்பட்ட மிகச் சிறுபான்மையர் பேசும் பல்வேறு திரவிடக் குக்கிளைகளடங்க இந்தியக் குடிமதிப்புக் கணக்கில் தரப்பட்டுள்ள 101 திரவிடக் கிளை மொழிகளும் இவண் கொள்ளப்பட்டில.

★ தி.சொ.பி. (D.E.D.) அகரமுதலியில் திரவிடமொழிகளாகக் குறிக்கப்பட்டவை.

LANGUAGE ABBREVIATIONS

Abaz.	—	Abazinian[10]
Abk.	—	Abkhazian[10]
Ach.	—	Achinese[4]
Acho.	—	Acholi[5]
Ada.	—	**Adamawa**[5]
Ady.	—	Adygei[10]
AF.	—	Anglo-French[2]
Afar	—	Afar[8]
Afrik.	—	**Afrikaans**[2]
Agni	—	Agni[5]
A.Ind.	—	Anglo-Indian[2]
Ainu	—	Ainu[10]
Akkad.	—	Akkadian[8]
Akkan	—	Akkan[5]
AL.	—	Anglo Latin[2]
Alb.	—	**Albanian**[2]
Aleut	—	Aleut[10]
Algo.	—	**Algonkian**[7]
Altai	—	Altai[6]
Altaic	—	**Altaic**[6]
Alur	—	Alur[5]
Am.	—	American[2]
Ambo	—	Ambo[5]
Amh.	—	Amharic[8]
Annam.	—	Annamese[10]
Apa.	—	Apache[7]
Ar.	—	Arabic[8]
Aram.	—	Aramaic[8]
Arap.	—	Arapaho[7]
Arm.	—	**Armenian**[2]
Aru.	—	Arunta[10] (Aranda)
AS.	—	Anglo-Saxon[2]
Ass.	—	**Assamese**[2]
Assy.	—	Assyrian[8]
Atha.	—	**Athapascan**[7]
Att.	—	Attic[2]
Aust.	—	**Australian**[10]
Avar	—	Avar[10]
Azar.	—	Azarbaijani[6]
Aztec.	—	Aztec-Tanoan Phylum[7]
Bab.	—	Babylonian[8]
Bah.	—	Bahanar[10]
Bain.	—	Baining[10]
Bal.	—	**Baluchi**[2]
Bala.	—	Balante[5]
Bali.	—	Balinese[4]
Balk.	—	Balkar[6]
Balt.	—	Baltic[2]
Balt. Slav.	—	Balto Slavic[2]
Bam.	—	Bambara[5]
Banda	—	Banda[5]
Bantu	—	**Bantu**[5]
Bar.	—	Bargandi[1]
Bargu	—	Bargu[5]
Bari	—	Bari[5]
Bariba	—	Bariba[5]
Bash.	—	**Bashkir**[6]
Basq.	—	Basque[10]
Bassa	—	Bassa[5]
Batak	—	Batak[4]
Baule	—	Baule[5]
Bdg.	—	Badaga[1]
Be.Russ.	—	**Belo-Russian**[2]
Beja	—	Beja[8]
Bel.	—	Belari[1]
Bem.	—	Bemba[5]
Beng.	—	**Bengali**[2]
Berb.	—	**Berber**[8]
Bhili	—	Bhili[2]
Bih.	—	**Bihari**[2]
Bik.	—	Bikol[4]
Bl.	—	Blackfoot[7]
Bodo	—	Bodo[9]
Br.	—	Brahui[1]
Bret.	—	Breton[2]
Bubi	—	Bubi[5]
Bug.	—	Buginese[4]
Bulg.	—	**Bulgarian**[2]
Bulu	—	Bulu[5]
Burm.	—	**Burmese**[9]
Buru.	—	Burushaski[10]
Buryat	—	Buryat[6]
Bush.	—	Bushman[5]
Cad.	—	**Caddoan**[7]
Cana.	—	Canaanitic[8]
Can.F.	—	Canadian French[2]
Catal.	—	Catalan[2]
Cau.	—	**Caucasian**[10]
Celt.	—	Celtic[2]
Chadic	—	**Chadic**[8]
Chag.	—	Chagya[5]
Cham	—	Cham[4]

Chamo.	—	Chamorro[4]
Chechen	—	Chechen[10]
Che.	—	**Cheremis**[6]
Cher.	—	Cherokee[7]
Chey.	—	Cheyenne[7]
Chiga	—	Chiga[5]
Chin	—	Chin[9]
Chin.	—	**Chinese**[9]
Chim.	—	Chimakuan[7]
Chipp.	—	Chippewa[7] (Ojibwa)
Chok.	—	Chokwe[5]
Chuang	—	Chuang[9]
Chukchi	—	Chukchi[10]
Chuv.	—	**Chuvash**[6]
Cir.	—	Circassian[10]
Copt.	—	Coptic[8]
Cor.	—	Cornish[2]
Cree	—	Cree[7]
Cush.	—	**Cushitic**[8]
Cz.	—	**Czechoslovakian**[2]
Dag.	—	Dagomba[5]
Dages.	—	**Dagestan**[10]
Dagur	—	Dagur[6]
Dak.	—	Dakota[7]
Dan.	—	**Danish**[2]
Dar.	—	Dargin[10]
Dela.	—	Delaware[7]
Dha.	—	Dhangri[1]
Dhu.	—	Dhurwa[1]
Din.	—	Dinka[5]
Dje.	—	Djerma[5]
Do.	—	Dorli[1]
Du.	—	Dutch[2]
Dua.	—	Duala[5]
Dyo.	—	Dyola[8]
Dyu.	—	Dyula[5]
E.	—	**English**[2]
Edo	—	Edo[5]
Efik	—	Efik[5]
Egypt.	—	**Egyptian**[8]
Enets	—	Enets[6]
Enga	—	Enga[10]
Er.	—	Erava[1] (Yerava)
Esk.	—	**Eskimo**[10]
Est.	—	**Estonian**[6]
Ethiop.	—	Ethiopian[8]
Ewe	—	Ewe[5]
F.	—	**French**[2]
Fan.	—	Fanti[5]
Fang	—	Fang[5]
Faro.	—	Faroese[2]
Fij.	—	Fijian[4]
Fin.	—	**Finnish**[6]
Flat.	—	Flathead[7]
Flem.	—	**Flemish**[2]
Fon	—	Fon[5]
Fox	—	Fox[7]
Fris.	—	Frisian[2]
Ful.	—	Fulani[5]
Fur	—	Fur[5]
G.	—	**German**[2]
Ga.	—	Gadaba[1]
Ga Adan.	—	Ga Adangme[5]
Gael.	—	Gaelic[2]
Galla	—	Galla[8]
Gan.	—	Ganda[5]
Garo	—	Garo[9]
Gaul.	—	Gaulish[2]
Gaul.L.	—	Gaulish Latin[2]
Gba.	—	Gbaya[5]
Geez	—	Geez[8]
Geo.	—	**Georgian**[10]
Gil.	—	Gilbertese[4]
Gilyak	—	Gilyak[10]
Gisu	—	Gisu[5]
Gk.	—	**Greek**[2]
Go.	—	Gondi[1]
Gola	—	Gola[5]
Gold	—	Gold[6] (Nanai)
Goth.	—	Gothic[2]
Grebo	—	Grebo[5]
Guj.	—	**Gujarathi**[2]
Gur	—	**Gur**[5]
Gurage	—	Gurage[8]
Gurma	—	Gurma[5]
H.	—	**Hindi**[2]
Hai.	—	Haida[7]
Har.	—	Harari[8]
Hat.	—	Hatsa[5]
Hau.	—	Hausa[8]
Haw.	—	Hawaiian[4]
Heb.	—	Hebrew[8]
Hehe	—	Hehe[5]
Her.	—	Herero[5]
HG.	—	High German[2]
Hitt.	—	Hittite[2]
Ho	—	Ho[10]
Hott.	—	Hottentot[5]
Hung.	—	**Hungarian**[6]
Ibi.	—	Ibibio[5]

Ibo	—	Ibo[5]
Icel.	—	**Icelandic**[2]
Id.	—	Idoma[5]
I.E.	—	**Indo-European**[2]
Igo.	—	Igorot[4]
Ijo	—	Ijo[5]
Ilo.	—	Ilocano[4]
Indon.	—	**Indonesian**[4]
Ing.	—	Ingush[10]
Ion.	—	Ionic[2]
Iran.	—	Iranian[2]
Ir. (Gael.)	—	**Irish**[2] **(Gaelic)**
Iroq.	—	**Iroquoian**[7]
Iru.	—	Irula[1]
It.	—	**Italian**[2]
Itel.	—	Itelmen[10]
Jap.	—	Japanese[3]
Jarai	—	Jarai[4]
Jav.	—	**Javanese**[4]
Jonk.	—	Jonkha[9]
Ka.	—	**Kannada**[1]
Kab.	—	Kabardian[10]
Kabre	—	Kabre[5]
Kaby.	—	Kabyle[8]
Kac.	—	Kachin[9]
Kad.	—	Kadar[1]
Kai.	—	Kaikadi[1]
Kal.	—	Kalmyk[6]
Ka.Ka.	—	Kara Kalpak[6]
Kam.	—	Kamba[5]
Kan.	—	Kanuri[5]
Kara.	—	Karachai[6]
Karam.	—	Karamojong[5]
Karel.	—	Karelian[6]
Karen	—	Karen[9]
Kas.	—	**Kashmiri**[2]
Kashu.	—	Kashubian[2]
Kâte	—	Kâte[10]
Kaz.	—	**Kazakh**[6]
Keresan	—	**Keresan**[7]
Ket	—	Ket[10]
Kh.	—	Khond[1], Khand
Khak.	—	Khakass[6]
Khasi	—	Khasi[10]
Khoi.	—	**Khoisan**[5]
Ki.	—	Kisan[1]
Kiku.	—	Kikuyu[5]
Kiowa	—	Kiowa[7]
Kir.	—	**Kirgiz**[6]
Kis.	—	Kissi[5]
Kiwai	—	Kiwai[10]
Ko.	—	Koya[1]
Kol.	—	Kolami[1]
Komi	—	**Komi**[6]
Koṅ.	—	Konguni[2]
Koṇ.	—	Konda[1]
Kongo	—	Kongo[5]
Kor.	—	Koracha[1]
Kora.	—	Korava[1]
Korag.	—	Koraga[1]
Kore.	—	**Korean**[3]
Korku	—	Korku[10]
Kory.	—	Koryak[10]
Kot.	—	Kota[1]
Kpe.	—	Kpelle[5]
Kru	—	Kru[5]
Ku.	—	Kuvi[1]
Kud.	—	Kudagu[1] (Kodagu)
Kui	—	Kui[1]
Kum.	—	Kumyk[6]
Kur.	—	Kurukh[1]
Kurd.	—	**Kurdish**[2]
Kurm.	—	Kurumba[1]
Kwa	—	**Kwa**[5]
Kwak.	—	Kwakiutl[7]
L.	—	**Latin**[2]
Lag.	—	Lagoon[5]
Lahu	—	Lahu[9]
Lak	—	Lak[10]
Lamut	—	Lamut[6] (Even)
Lang.	—	Langobardic[2]
Lango	—	Lango[5]
Lao	—	**Lao**[9]
Lap.	—	Lappish[6]
L.Du.	—	Low Dutch[2]
Lep.	—	Lepcha[9]
Lett.	—	**Lettish**[2] **(Latvian)**
Lez.	—	Lezgin[10]
LG.	—	Low German[2]
Lill.	—	Lillooet[7]
Ling.	—	Lingala[5]
Lisu	—	Lisu[9]
Lith.	—	**Lithuanian**[2]
Liv.	—	Livonian[6]
L.L.	—	Late Latin[2]
Lo.Da.	—	Lobi Dagan[5]
Lóma	—	Loma[5]
Lot.	—	Lotuko[5]
Lozi	—	Lozi[5]
Luba	—	Luba[5]

Lug. — Lugbara[5]
Lunda — Lunda[5]
Luo — Luo[5]
Lus. — Lusatian[2]
Lush. — Lushei[9]
Luxem. — Luxembourgian[2]
Lwena — Lwena[5]
Ma. — **Malayalam**[1]
Maba — Maba[5]
Mac. — **Macedonian**[2]
Mad. — **Madurese**[4]
Madi — Madi[5]
Magyar — Magyar[6]
Mai. — Maidu[7]
Mak. — Makonde[5]
Makua — Makua[5]
Mal. — **Malayan**[4]
Malag. — **Malagasy**[4]
Mald. — Maldivian[2]
Mali. — Malinke[5]
Malt. — Maltese[8]
Malto — Malto[1]
Man. — **Manchu**[6]
Mande — **Mande**[5]
Mang. — Mangbetu[5]
Mani. — Manipuri[9]
Manx — Manx[2]
Mao. — Maori[4]
Mar. — **Marathi**[2]
Mara. — Maranao[4]
Mari. — Maria[1]
Marind — Marind[10]
Marq. — Marquesan[4]
Marsh. — Marshallese[4]
Masai — Masai[5]
Mayan — **Mayan**[7]
Maz. — Mazatec[7]
Mbum — Mbum[5]
Mbu. — Mbundu[5]
ME. — Middle English[2]
Mei. — Meithei[9]
Mela. — **Melanesian**[4]
Mende — Mende[5]
Mess. — Messapian[2]
M.F. — Middle French[2]
M.Gk. — Middle Greek[2]
M.Heb. — Middle Hebrew[8]
M.H.G. — Middle High German[2]
Miao — Miao[9]
Miao-Yao — **Miao-Yao**[9]
Micm. — Micmac[7]
Micro. — **Micronesian**[4]
Min. — Minangkabau[4]
M.Ir. — Middle Irish[2]
M.L. — Medieval Latin[2]
M.L.G. — Middle Low German[2]
Mod.E. — Modern English[2]
Mod.F. — Modern French[2]
Mod.Heb. — Modern Hebrew[8]
Mod.L. — Modern Latin[2]
Mod.Norw. — Modern Norwegian[2]
Mod.Pers. — Modern Persian[2]
Mod.Port. — Modern Portuguese[2]
Mod.Provenc. — Modern Provencal[2]
Mod.W. — Modern Welsh[2]
Mog. — Mogul[6]
Moh. — Mohawk[7]
Mold. — Moldavian[2]
Mon — Mon[10]
Mong. — **Mongolian**[6]
Mongo — Mongo[5]
Mongour — Mongour[6]
Mon.Khm. — **Mon-Khmer**[10]
Mord. — **Mordvin**[6]
Mossi — Mossi[5]
Motu — Motu[4]
Mu. — **Munda**[10]
Muong — Muong[10]
Murmi — Murmi[9]
Murn. — Murngin[10]
Musk. — **Muskogean**[7]
Na.De. — Na Dene Phylum[7]
Nag. — Nagesia[1]
Nah. — Nahuatl[7]
Nai. — Naikiri[1]
Nak. — Nakhi[9]
Nan. — Nandi[5]
Nask. — Naskapi[7]
Nau. — Nauruan[4]
Nav. — Navajo[7]
Nep. — **Nepali**[2]
New. — Newari[9]
Nga. — Nganasan[6]
Nico. — Nicobarese[10]
Nil. — **Nilotic**[5]
Nim. — Nimboran[10]
Niu. — Niuean[4]
Nk. — Naiki[1] (Chanda)
Nkole — Nkole[5]
No. — Nogai[6]

Nootka — Nootka[7]
Norw. — **Norwegian**[2]
Nub. — **Nubian**[5]
Nuer — Nuer[5]
Nung — Nung[9]
Nupe — Nupe[5]
Nyam. — Nyamwezi[5]
Nyan. — Nyanja[5]
Nyoro — Nyoro[5]
O.Bulg. — Old Bulgarian[2]
O.Celt. — Old Celtic[2]
O.Dan. — Old Danish[2]
O.E. — Old English[2]
O.F. — Old French[2]
O.Franc. — Old Franconian[2]
O.Fris. — Old Frisian[2]
O.G. — Old German[2]
O.H.G. — Old High German[2]
O.Ir. — Old Irish[2]
Oka. — Okanagan[7]
O.L. — Old Latin[2]
Ole. — Olenet[6]
O.L.G. — Old Low German[2]
O.Lith. — Old Lithuanian[2]
Oma. — Omaha[7]
O.N. — Old Norse[2]
O.N.F. — Old Northern French[2]
O.Pers. — Old Persian[2]
O.Pruss. — Old Prussian[2]
Ori. — **Oriya**[2]
Oro. — Orokolo[10]
O.S. — Old Saxon[2]
O.Scand. — Old Scandinavian[2]
O.Slav. — Old Slavonic[2]
O.Sp. — Old Spanish[2]
Osset. — **Ossetian**[2]
Ost. — Ostyak[6]
O.Sw. — Old Swedish[2]
Oto-Man. — **Oto-Manguean**[7]
Otomi — Otomi[7]
O.Turk. — Osmarli Turkish[6]
O.W. — Old Welsh[2]
Pa. — Paniyar[1]
Pal. — Palaung[10]
Palau — Palau[4]
Pali — Pali[2]
Pam. — Pampangan[4]
Pang. — Pangasinan[4]
Pap. — **Papuan**[10]
Par. — Parji[1]
Par.G. — Parsi Gondi[1]
Pash. — **Pashto**[2]
Pass. — Passamaquoddy[7]
Pedi — Pedi[5]
Pengo — Pengo[1]
Penu. — **Penutian**[7]
Per. — Permian[6]
Persn. — **Persian**[2]
Pkt. — Prakrit[2]
Pol. — **Polish**[2]
Poly. — **Polynesian**[4]
Pona. — Ponapean[4]
Port. — **Portuguese**[2]
Port.Cr. — Portuguese Creole[10]
Pro. — Provencal[2]
Punj. — **Punjabi**[2]
Puyi — Puyi[9]
Qui. — Quileute[7]
Raj. — **Rajasthani**[2]
Raro. — Rarotongan[4]
Rhade — Rhade[4]
Rha.Ro. — Rhaeto-Romanic[2]
Riff. — Riffian[8]
Rom. — Roman[2]
Romany — Romany[2]
Ruanda — Ruanda[5]
Rum. — **Rumanian**[2]
Rundi — Rundi[5]
Russ. — **Russian**[2]
Saho — Saho[8]
Sal. — Salar[6]
Sali. — **Salishan**[7]
Sam. — **Samoyed**[6]
Samo — Samoan[4]
San. — Santhali[10]
Sand. — Sandawe[5]
Sango — Sango[5]
Sara — Sara[5]
Sard. — Sardinian[2]
Sat. — Satem[2]
Sav. — Savara[10]
Scand. — Scandinavian[2]
Scot.(Gael.) — **Scottish[2] (Gaelic)**
Scy. — Scythian[6]
Sed. — Sedang[10]
Sel. — Selkup[6]
Sem. — **Semitic**[8]
Sen. — Seneca[7]
Senu. — Senufo[5]
Ser.Croa. — **Serbo-Croatian**[2]

Serer — Serer[5]
Shan — Shan[9]
Shaw. — Shawia[8]
Shil. — Shilluk[5]
Shluh — Shluh[8]
Sho. — Shona[5]
Shus. — Shuswap[7]
Sibo — Sibo[6]
Sid. — Sidamo[8]
Sind. — **Sindhi**[2]
Sinh. — **Sinhalese**[2]
Sio. — **Siouan**[7]
Skt. — **Sanskrit**[2]
Slav. — Slavonic[2]
Slo. — **Slovak**[2]
Slov. — **Slovanian**[2]
So. — Sotho[5]
Som. — Somali[8]
Son. — Soninke[5]
Song. — Songhai[5]
Sp. — **Spanish**[2]
Suk — Suk[5] (Pokot)
Suku. — Sukuma[5]
Sum. — Sumerian[8]
Sum.Oce. — Sumero-Oceanic[8]
Sund. — **Sundanese**[4]
Susu — Susu[5]
Swa. — Swahili[5]
Swazi — Swazi[5]
Swed. — **Swedish**[2]
Syr. — Syriac[8]
T. — **Tamil**[1]
Taba. — Tabasaran[10]
Tad. — **Tadzhik**[2]
Tag. — **Tagalog**[4]
Tahit. — Tahitian[4]
Tan. — **Tanoan**[7]
Tar. — Tarasco[7]
Tatar — **Tatar**[6]
Te. — **Telugu**[1]
Teda — Teda[5] (Tibbu)
Tem — Tem[5]
Temne — Temne[5]
Teso — Teso[5]
Teut. — Teutonic[2]
Thom. — Thompson[7]
Thon. — Thonga[5] (Tsonga)
Tib. — **Tibetan**[9]
Tig. — Tigre[8]
Tigri. — Tigrinya[8]
Tiv — Tiv[5]
Tli. — Tlingit[7]
To. — Toda[1] (Tuda)
Togo — Togo[5]
Tonga — Tonga[5]
Tongan — Tongan[4]
Tonk. — Tonkawa[7]
Toro — Toro[5]
Tru. — Trukese[4]
Tsim. — Tsimshian[7]
Tswa. — Tswana[5]
Tu. — Tulu[1]
Tuam. — Tuamotu[4]
Tuar. — Tuareg[8]
Tum. — Tumbuka[5]
Tun. — Tunica[7]
Tung — Tung[9]
Tungu. — **Tungusian**[6]
Turk. — **Turkish**[6]
Turka. — Turkana[5]
Turko. — **Turkoman**[6]
Tuvi. — Tuvinian[6]
Twi — Twi[5]
U. — **Urdu**[2]
Ug. — Ugric[6]
Uig. — **Uiger**[6]
Ukr. — **Ukarainian**[2]
Urh. — Urhobo[5]
Uto.Az. — **Uto-Aztecan**[7]
Uv. — Uvea[4]
Uz. — **Uzbek**[6]
Vad. — Vadari[1]
Vai — Vai[5]
Ven. — Venda[5]
Veps — Veps[6]
Viet. — **Vietnamese**[10]
Vis. — **Visayan**[4]
Vog. — Vogul[6]
Vot. — **Votyak**[6]
Vote — Vote[6]
W. — **Welsh**[2]
Wa — **Wa**[10]
Waka. — **Wakashan**[7]
Wol. — Wolof[5]
Xh. — Xhosa[5]
Yab. — Yabim[4]
Yak. — **Yakut**[6]
Yakima — Yakima[7]
Yao — Yao[9]
Yap. — Yapese[4]

Yaun.	—	Yaunde[5]
Yer.	—	Yerukala[1]
Yi	—	Yi[9] (Lolo)
Yid.	—	**Yiddish**[2]
Yor.	—	Yoruba[5]
Yor.Edo	—	Yoruba Edo[5]
Yu.	—	Yuchi[7]
Yuk.	—	Yukagir[10]
Yum.	—	**Yuman**[7]
Yur.	—	Yurak[6] (Nenets)
Zande	—	Zande[5]
Zap.	—	Zapotec[7]
Zoq.	—	**Zoquean**[7]
Zulu	—	Zulu[5]
Zuni	—	**Zuni**[7]
Zyr.	—	Zyryene[6]

GRAMMATICAL ABBREVIATIONS IN ENGLISH

abl. — ablative
abst.n. — abstract noun
acc. — accusative
act.v. — active verb
act.vo. — active voice
adj. — adjective
adv. — adverb
affirm. — affirmative
ap. — appellative
attrib. — attributive
aug. — augmentative
aux.v. — auxilary verb
c. — case
caus. — causative
com. — common
comp. — compound
compl. — complement
conj. — conjunction
conj. — conjunctive
cons. — consonant
dat. — dative
def. — definite
demons.pron. — demonstrative pronoun
dim. — diminutive
en. — enunciative
epi. — epicene
excl. — exclamation
exp. — explicit
expl. — expletive
fem. — feminine
fin.v. — finite verb
fut. — future
gen. — genitive
ger. — gerund
Gram. — Grammar
hon. — honorific
hon.pl. — honorific plural
imp. — imperative
imper. — impersonal
impf. — imperfect
impl. -- implicit
ind. — indeclinables
indef. — indefinite
inf. — infinitive
instr. — instrumental
int. — interjection
inter. — interrogative
irr. — irregular
iter. — iterative
loc. — locative
masc. — masculine
Metath. — Metathesis
met. — metonymy
N. — name
n. — noun
neg. — negative
neg.v. — negative verb
neut. — neutral
nom. — nominative
obj. — object
opt. — optative
p. — past
part. — particle
parti. — participle
pass.vo. — passive voice
pers. — person
pf. — perfect
phr. — phrase
pl. — plural
posit. — positive
poss. — possessive
pref. — prefix
prep. — prepositions
pres. — present
pr.n. — proper noun
pron. — pronoun
Pros. — Prosody
refl. — reflexive
rel. — relative
rem.demons.pron. — remote demonstrative pronoun
Rhet. — Rhetoric
sing. — singular
subj. — subject, subjunctive
suff. — suffix
subord.cl. — subordinate clause
superl. — superlative
t. — tense
term. — termination
v. — verb
vbl.n. — verbal noun
v.i. — verb intransitive
v.t. — verb transitive
voc. — vocative
w.f. — wrong form

GENERAL ABBREVIATIONS

A.D.	—	anno Domini
abbrev.	—	abbreviation
abs.	—	absolutely
acc. to	—	according to
ad. (in Etymol.)	—	adaptation of
Adi.	—	Adi Dravidar usage
Agap.	—	Agapporul
Anat.	—	Anatomy
Andh.	—	Andhra usage
Antiq.	—	Antiquities
app.	—	apparently
Arch.	—	Archaic
Archaeol.	—	Archaeology
Arith.	—	Arithmetic
assoc.	—	association
Astrol.	—	Astrology
Astron.	—	Astronomy
B.C.	—	before Christ
bar.	—	barbarism
bef.	—	before
Biol.	—	Biology
Bot.	—	Botany
Brāh. or Brāhm.	—	Brahmin usage
Build.	—	Building
C.	—	Century
C.N.	—	Chettinadu
ca.u.	—	caste usage
Cey.	—	Ceylon or Sri Lanka
Cf., Cp., cp.	—	Confer, compare
Cg.	—	Chengalpattu district
Chem.	—	Chemistry
Chr.	—	Christian usage
cl.	—	climber
Cm.	—	Coimbatore district
cogn.w.	—	cognate with
coin.	—	coined word
collect.	—	collectively
colloq.	—	colloquial, -ly
Com.u.	—	Common usage
comb.	—	combined, -ing
comm.u.	—	community usage
concr.	—	concretely
corr.	—	corruption
cr.	—	creeper
Dan.	—	Dance
deriv.	—	derivative, -ation
dial. var.	—	dialectal variant
Dict.	—	Dictionary
dist.f.	—	distinct from
Dp.	—	Dharmapuri district
Eccl.	—	Ecclesiastical usage
e.g.	—	for example
ellip.	—	elliptical, -ly
Engin.	—	Engineering
erron.	—	erroneous, -ly
esp.	—	especially
etc.	—	*et cetera*
ety.	—	etymology
euphem.	—	euphemistically
exc.	—	except
expr.	—	expression
f., fr.	—	from
fig.	—	figurative, -ly
Fisher.	—	Fishermen usage
freq.	—	frequently
ft.	—	feet, foot
Ft.	—	Foot-note
genlly.	—	generally
Geol.	—	Geology
Geom.	—	Geometry
i.e.	—	*id est* (that is)
id.	—	*idem* (same)
Insc.	—	Inscriptions
J.	—	Jaffna
J.N.	—	Jaffna Notes
Jaina	—	Jaina Philosophy
Kadar	—	Kadar usage
Kaḷ.	—	Kaḷḷar usage
Kar.	—	Karnataka
Ker.	—	Kerala
Km.	—	Kanyakumari district
lang.	—	language
l. & l.cl.	—	large & large climber
l.sh. & l.tr.	—	large shrub & large tree
lit.	—	literal, -ly
Lit.com.u.	—	Literate common usage
Loc.	—	Local usage
Log.	—	Logic
m.	—	medium
m.cl.	—	medium climber
m.sh.	—	medium shrub
m.tr.	—	medium tree

masc.	— masculine
Madr.	— Madras usage
Madu.	— Madurai district
Math.	— Mathematics
Mech.	— Mechanics
Med.	— Medicine
Med.u.	— Medical usage
Medl.	— Medical
Mercant.	— Mercantile usage
Metaph.	— Metaphysics
Mil.	— Military usage
Min.	— Mineralogy
Mod.	— Modern usage
mod.	— modern
Ms.	— Manuscripts
Mus.	— Music
Myth.	— Mythology
N.A.	— North Arcot district
N.T.	— New Testament
Nāñ.	— Nāñjil Nadu
Naut, naut.	— Nautical usage
Nl.	— Nilgiri district
Nurs.	— Nursery usage
obs.	— obsolete
occas.	— occasional, -ly
Onom.	— Onomatopoeic
opp.	— opposite to
Ornith.	— Ornithology
orig.	— original, -ly
O.T.	— Old Testament
p.	— page
Paḷ.	— Paḷḷar usage
Palaeont.	— in Palaeontology
Palm.	— Palmistry
Para.	— Paravar usage
Path.	— Pathology
perh.	— perhaps
Phil.	— Philosophy
Philol.	— Philology
phonet.	— phonetically
Phr.	— phrase
physiol.	— physiology
poet.	— poetic
Poṇḍ.	— Poṇḍicherry
pop.	— popular, -ly
pop.u.	— popular usage
Pr.	— Periyar district
prec.	— preceding
pro. Dr.	— proto Dravidian
prob.	— probably
pronunc.	— pronunciation
prop.	— properly
prov.	— provincial usage
Psych.	— Psychology
Pudu.	— Pudukottai district
Purap.	— Purapporul
R.C.	— Roman Catholic usage
r.u.	— rare usage
recon.	— reconstructed word
ref.	— reference
reg.	— regular
repr.	— representative
resp.	— respectively
Rmd.	— Ramanathapuram district
S.	— South
s.	— small
s.cl.	— small climber
s.sh.	— small shrub
s.tr.	— small tree
S.A.	— South Arcot district
Šaiva.	— Šaivism
Šaiva Phil.	— Šaiva Philosophy
sb.	— substantive
slang	— slang usage
Sm.	— Salem district
spec.	— specifically
subseq.	— subsequently
subst.	— substantively
syn.	— synonym
techn.	— technical, -ly
Theol.	— Theology
Tj.	— Thanjavur district
Tn.	— Thirunelveli district
Tp.	— Thiruchirappalli district
tr.	— translation of
Tu.	— Tulu nadu
ult.	— ultimately
unkn.	— unknown
usu.	— usually
Vaiṣṇ.	— Vaiṣṇava usage
(Vaiṣṇ.)	— Vaiṣṇava Philosophy
viz.	— *videlict* (namely)
vul.	— vulgar usage
yd.	— yard
Zool.	— Zoology

இலக்கணக் குறுக்கங்கள்

அஃ.ஒ.பெ. — அஃறிணை ஒருமைப் பெயர்
அ.சு. — அண்மைச்சுட்டு
அணி. — அணியிலக்கணம்
அ.தொ. — அடுக்குத்தொடர்
ஆகு. — ஆகுபெயர்
ஆ.பா. — ஆண்பால்
ஆ.பா.பெ. — ஆண்பாற் பெயர்
ஆ.பா.வி.மு. — ஆண்பால் வினைமுற்று
இ.கா. — இறந்த காலம்
இ.கா.இ.நி. — இறந்தகால இடைநிலை
இ.கா.பெ.எ. — இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்
இ.கா.வி.மு. — இறந்தகால வினைமுற்று
இ.கா.வி.எ. — இறந்தகால வினையெச்சம்
இ.கி. — இரட்டைக் கிளவி
இடை. — இடைச்சொல்
இரட்.பெ.பா. — இரட்டைப் பெண்பால்
இலக். — இலக்கணம்
ஈ.கெ.எ.ம.பெ.எ. — ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்
உ.ஆகு. — உவமையாகு பெயர்
உ.பன். — உயர்வுப்பன்மை
உ.தி.ப.பா. — உயர்திணைப் பலர்பால்
உரி. — உரிச்சொல்
எ.கா. — எதிர்காலம்
எ.கா.இ.நி. — எதிர்கால இடைநிலை
எ.கா.பெ.எ. — எதிர்காலப் பெயரெச்சம்
எ.கா.வி.மு. — எதிர்கால வினைமுற்று
எது.மரபி. — எதுகை மரபிணை மொழி
எ.ம.இ., எ.ம.இ.நி. — எதிர்மறை இடைநிலை
எ.ம.ஏ.ஒ. — எதிர்மறை ஏவல் ஒருமை
எ.ம.கு.வி.எ. — எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்சம்
எ.ம.கு.வி.மு. — எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைமுற்று
எ.ம.பெ.எ. — எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்
எ.ம. முன். — எதிர்மறை முன்னொட்டு
எ.ம.வி.இ.நி. — எதிர்மறை வினை இடைநிலை
எ.ம.வியங். — எதிர்மறை வியங்கோள்
எ.ம.வினையா.பெ. — எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்
ஏ.து.வி. — ஏவல் துணைவினை
ஒ. — ஒருமை
ஒன்.பா. — ஒன்றன்பால்
ஒன்.பா.பெ. — ஒன்றன்பாற் பெயர்
கரு.ஆகு. — கருவியாகுபெயர்
கருத்.ஆகு. — கருத்தா ஆகுபெயர்
கு.பெ.எ. — குறிப்புப் பெயரெச்சம்
கு.வி.எ. — குறிப்பு வினையெச்சம்
கு.வி.எ.தொ. — குறிப்பு வினையெச்சத் தொடர்
கு.வி.மு. — குறிப்பு வினைமுற்று
குறு.பின். — குறுமைப் பின்னொட்டு
கு.பொ.பின்., குறு.பொ.பின். — குறுமைப் பொருள் பின்னொட்டு
கு.பொ.முன்., குறு.பொ.முன். — குறுமைப் பொருள் முன்னொட்டு
சி.பொ.பின்., சிறு.பொ.பின். — சிறுமைப் பொருள் பின்னொட்டு
சி.பொ.மு.; சிறு.பொ.முன். — சிறுமைப் பொருள் முன்னொட்டு
சு.கு.வி.எ. — சுட்டுக் குறிப்பு வினையெச்சம்
சு.பெ. — சுட்டுப்பெயர்
சு.பெ.எ. — சுட்டுப் பெயரெச்சம்
சு.வி.எ. — சுட்டு வினையெச்சம்
செ.கு.வி. — செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை
செ.குன்றாவி. — செயப்படுபொருள் குன்றா வினை
செ.பெ. — செயற்பெயர் (gerund)
செய்வி. — செய்வினை
செயப்.பொ.து.வி. — செயப்பாட்டுப் பொருள் துணைவினை
செயப்.வி. — செயப்பாட்டு வினை
செயப்.வி.மு. — செயப்பாட்டு வினைமுற்று
சே.சு. — சேய்மைச் சுட்டு
சே.சு.பெ. — சேய்மைச் சுட்டுப்பெயர்
சே.சு.பெ.எ. — சேய்மைச் சுட்டுப் பெயரெச்சம்
த.ஒ. — தன்மை ஒருமை
த.ஒ.வி.மு. — தன்மை ஒருமை வினைமுற்று
த.பன். — தன்மைப் பன்மை
த.வி. — தன்வினை
த.வி.தொ.பெ. — தன்வினைத் தொழிற்பெயர்
து.வி. — துணைவினை
தெரி.வி. — தெரிநிலை வினை
தொ.ஆகு. — தொழிலாகுபெயர்
தொ.பெ. — தொழிற்பெயர்
நி.கா. — நிகழ்காலம்
நி.கா.எ. — நிகழ்கால எச்சம்

நி.கா.பெ.எ.	—	நிகழ்காலப் பெயரெச்சம்
நி.கா.வி.எ.	—	நிகழ்கால வினையெச்சம்
நி.கா.வி.மு.	—	நிகழ்கால வினைமுற்று
ப.பா.	—	பலர்பால்
பண்.பெ.	—	பண்புப் பெயர்
பல.பா.	—	பலவின்பால்
பல.பா.பெ.	—	பலவின்பாற் பெயர்
பல.பா.வி.மு.	—	பலவின்பால் வினைமுற்று
பன்.	—	பன்மை
பி.வி.	—	பிறவினை
பி.வி.தொ.பெ.	—	பிறவினைத்தொழிற் பெயர்
பெ.	—	பெயர்
பெ.எ.	—	பெயரெச்சம்
பெ.கு.வி.எ.	—	பெயர்க் குறிப்புவினை யெச்சம்
பெ.பா.	—	பெண்பால்
பெ பொ. பின்., பெரு. பொ. பின்.		பெருமைப் பொருள் பின்னொட்டு
பெ.பொ.முன்., பெரு.பொ. முன்.		பெருமைப் பொருள் முன்னொட்டு
பொ.பா.	—	பொதுவின் பால்
பொ.வி.	—	பொதுவினை
முத.இரட். தொ.பெ.	—	முதனிலை இரட்டித்த தொழிற்பெயர்
முத.தி.தொ. பெ.	—	முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர்
முத.தொ.ஆகு	—	முதனிலைத் தொழிலாகு பெயர்
முத.தொ.பெ.	—	முதனிலைத் தொழிற் பெயர்
வி.	—	வினை
வி.எ.	—	வினையெச்சம்
வி.மு.	—	வினைமுற்று
வி.முத.	—	வினைமுதல்
வியங்.	—	வியங்கோள்
வியப்.	—	வியப்பிடைச்சொல்
விளி.	—	விளிச்சொல்
விளியி.	—	விளியிடைச்சொல்
விளியு.	—	விளியுருபு
விளிவேற்.	—	விளிவேற்றுமை
வினையா.பெ.	—	வினையாலணையும் பெயர்
வே.உ.	—	வேற்றுமை உருபு
வே.தொகை	—	வேற்றுமைத் தொகை

பொதுக் குறுக்கங்கள்

அகப். — அகப்பொருள்
அங். — அங்கேரியம்
அதி. — அதிகாரம்
அரு.வ. — அருகிய வழக்கு
ஆசித். — ஆசித்தியன்
ஆசு.துரு. — ஆசுமன்லி துருக்கி
ஆதிதி. — ஆதிதிராவிடர் வழக்கு
ஆந். — ஆந்திரநாட்டு வழக்கு
இ.பி. — இருபிறப்பி
இ.வ. — இட வழக்கு
இக்.வ. — இக்கால வழக்கு
இடைக்.வ. — இடைக்கால வழக்கு
இந். — இந்தி
இராம. — இராமநாதபுரம் மாவட்டம்
இரு. — இருளம்
இலத். — இலத்தீனம்
இலாப். — இலாப்பிசு
இழிவ. — இழிவழக்கு
இழிசி.வ. — இழிசினர் வழக்கு
இ-ள். (இ-ள்.) — இதன் பொருள்
ஈழநா. — ஈழநாட்டு வழக்கு
உயி. — உயிரியல்
உ.வ. — உலகவழக்கு
உகி. — உகிரியம்
உடல். — உடலியல்
உய். — உய்கர்
உரு. — உருது
உரைமேற். — உரை மேற்கோள்
உரோ.கத். — உரோமன் கத்தோலிக்கர்
எ-டு. — எடுத்துக்காட்டு
எ-று. — என்றவாறு
எர. — எரவம்
ஏர. — ஏரணம் (logic)
ஒ.நோ. — ஒப்புநோக்கு
ஒரி. — ஒரியா
ஒருகா. — ஒருகால்
க. — கன்னடம்
கட. — கடபா
கடவுள் வா. — கடவுள் வாழ்த்து
கடுங்கொ. — கடுங்கொச்சை
கணி. — கணியம்
கப். — கப்பலியல்
கருநா. — கருநாடக வழக்கு
கா. — காடர்
கி.பி. — கிறித்துவுக்குப் பின்
கி.மு. — கிறித்துவுக்கு முன்
கிறித். — கிறித்தவ வழக்கு
கீழ்வா.க. — கீழ்வாய்க்கணக்கு
குச். — குச்சரம்
குட. — குடகு
குமரி — குமரி மாவட்டம்
குரு. — குருக்கம் (ஒராவான்)
குரும். — குரும்பர்
குல வ. — குலவழக்கு
குவி — குவி
குற. — குறவர் (எருகலம்)
கூ. — கூய்
கை. — கைக்கடி
கை. — கையெழுத்துப்படி
கைவ. — கைவரை (இரேகை சாத்திரம்)
கொ.வ. — கொச்சை வழக்கு
கொங். — கொங்கணி
கொண். — கொண்டா
கொண்.க. — கொண்டு களையப்பட்ட சொல்
கொர. — கொரகர்
கொலா. — கொலாமி
கோண். — கோண்டி
கோத. — கோதம்
கோவை — கோவை மாவட்டம்
சப். — சப்பான்
சமண. (சைன.) — சமணம் (சைனம்)
சிங். — சிங்களம்
சிந். — சிந்து
சிவ. — சிவனியம்
சிவக். — சிவக்கொண்முடிபு
செங்கை — செங்கற்பட்டு மாவட்டம்
செட்.நா. — செட்டிநாட்டு வழக்கு
செப். — செப்பேடு
செய். — செய்யுள்
செவிலி — செவிலி வழக்கு
சென்னை — சென்னை வழக்கு
சேரநா. — சேரநாட்டு வழக்கு
சேலம் — சேலம் மாவட்டம்
த. — தமிழ்
த.வா. — தமிழ் வாழ்த்து
தங். — தங்கரி
தஞ்சை — தஞ்சாவூர் மாவட்டம்
தரும. — தருமபுரி மாவட்டம்
தி.பி. — திருவள்ளுவருக்குப் பின்
திசைச். — திசைச்சொல்
திபெ. — திபெத்தம்
திருச்சி — திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்
து. — துளுவம்

துங். — துங்கூசியம்
துட. — துடவம்
துரு. — துருக்கி
தெ. — தெலுங்கு
தெ.ஆ. — தென்னார்க்காடு மாவட்டம்
தெற்கு — தென்தமிழ்நாடு
தொன். — தொன்மம் (புராணம்)
தோரா. — தோராயமாக
நகை. — நகையாட்டு
நடம் — நடனம்
நா. — நாய்கிரி
நா. (ச) — நாய்கி (சந்தா)
நா.பா. — நாட்டுப்பாடல்
நாஞ். — நாஞ்சில் நாடு
நிலைத் — நிலைத்திணையியல் (botony)
நீல. — நீலகிரி மாவ்ட்டம்
நெல்லை — நெல்லை மாவட்டம்
பக். — பக்கம்
பட். — பட்டயம்
பட. — படகம்
படித்.உ.வ. — படித்தவர் உலகவழக்கு
படைத். — படைத்தவர்
படைப். — படைப்புச்சொல்
பணி. — பணியர்
பர். — பர்சி
பர்க. — பர்கண்டி
பர. — பரவர் வழக்கு
பழ. — பழமொழி
ப.வ., பழை.வ. } பழையவழக்கு
பள். — பள்ளர்வழக்கு
பா. — பாலி
பா.வே. — பாட வேறுபாடு
பாட். — பாட்டு
பாயி. — பாயிரம்
பிரா. — பிராகுவி
பிராகி. — பிராகிருதம்
பிராம. — பிராமண வழக்கு
பின். — பின்லாந்து
புத்த. — புத்தம்
புதுக். — புதுக்கோட்டை மாவட்டம்
புதுவை — புதுச்சேரி மாநிலம்
புறப். — புறப்பொருள்
பெங். — பெங்கோ
பெரி. — பெரியார் மாவட்டம்
பெரு.வ. — பெருவழக்கு
பேரா. — பேராசிரியர்
பொறி. — பொறியியல்
ம. — மலையாளம்
மங். — மங்கோலியம்
மங்.வ. — மங்கலவழக்கு
மண். — மண்டா
மணிபு. — மணிபுரி
மதுரை — மதுரை மாவட்டம்
மரா. — மராத்தி
மருத். — மருத்துவவியல்
மறுவ. — மறுவடிவம்
மா. — மாலத்தம்
மார். — மார்டுவின்
மாலி., வைணவ., திருமா. } மாலியம், வைணவம், திருமாலியம்
மிகைப். — மிகைப்பாடல்
மீனவ. — மீனவர்வழக்கு
முந்து. — முந்து தமிழம் [முந்து திரவிடம் **(Proto-Dravidian)**]
மெய்ப். — மெய்ப்பொருள்
மேற். — மேற்கோள்
யாப்பு. — யாப்பிலக்கணம்
யாழ்ப். — யாழ்ப்பாண வழக்கு
வ. — வடமொழி (சமற்கிருதம்)
வ.ஆ. — வடஆர்க்காடு மாவட்டம்
வகு.வ. — வகுப்பு வழக்கு (Caste dialect)
வங். — வங்காளம்
வடக்கு — வட தமிழ்நாடு
வடிவமீ. — வடிவமீட்டமைப்பு (reconstructed)
வ-று. — வருமாறு
வழக். — வழக்கொழிந்த சொல் (obsolete).
வான. — வானநூல்
வி-ம். — விளக்கம்
வெட். — வெட்டெழுத்து (கல்வெட்டு)
வேதி. — வேதியியல்

குறியீடுகள்
(Symbols)

> வலமுறைத் திரிவுக் குறி : இவ்வாறு திரிந்தது.
is to be read as 'produced' or 'becomes' or 'is the original form of', or 'is an earlier form than' (compare its usual algebraical meaning of 'is greater than').

< இடமுறைத் திரிவுக் குறி : இதிலிருந்து திரிந்தது.
is to be read as 'is derived from' or 'is a later form than' (compare its ordinary algebraical meaning of 'is less than').

+ புணர்க்குறி : additional or plus.

= சமக்குறி : denotes 'equivalent with', 'the same as', 'equal to'.

× எதிர்க்குறி : denotes the opposite of.

† படைப்புச் சொல்லைக் காட்டும் சொற்புதுக்கற்குறி : denotes new coinage.

‡ வழக்கொழிந்த சொல்லைக் காட்டும் மறைவுக்குறி : denotes obsolete form.

* முந்துதமிழ (திரவிட)க் குறி : denotes the proto-Dravidian form.

- இடைவைப்புக்குறி : hyphen.

— இடைநிறுத்தற்குறி : dash.

... விடுபாட்டுக்குறி : denotes the gap in a passage.

(¯) நெடிற்குறி : ஆங்கில உயிரெழுத்துகளின் நெடிலோசையைக் காட்டுவது.
the mark called macron is placed over a vowel in English transliteration to show that is long.

~ சொற்சேர்ப்பைக் குறிக்கும் நெளிகோடு : swung dash.

→ வளர்குறி : சொற்றிரிவு வழிமுறையைக் காட்டுவது.
indicates an etymological relation or line of development between the words mentioned.

( ) பிறைக்குறி : குறிப்புகள் மற்றும் குறுக்கங்களை உள்ளடக்கியவை.
between these parenthesis stand all remarks upon meanings and abbreviations.

[ ] பகர அடைப்புக்குறி :
between these brackets stand all remarks with the root.

{} இரட்டையடைப்புக்குறி : double brackets.

? மூலம் தெரியவில்லை எனக்காட்டும் வினாக்குறி : origin unknown.

பிற குறிகள் இடம்நோக்கி எளிதில் உய்த்துணரலாம்.
the meaning of all other symbols may easily be inferred from the context.

நூல்களை மேற்கோள் ஆண்ட முறை

1.	நூல், பெரும்பிரிவு, உட்பிரிவு முதற்குறிப்பு, பாடல் எண் அல்லது நூற்பா எண்	கந்தபு. உற்பத். திருக்கல். 31. கம்பரா. சுந்தர. பிணிவீட். 22. தொல். பொருள். மெய்ப். 8.
2.	நூல், பெரும்பிரிவு எண், உட்பிரிவு எண், பாடல் எண்	அருட்பா. 6, பிள்ளைப்பெரு. 5
3.	நூல், உட்பிரிவு எண், பாடல் எண் அல்லது வரி எண்	திருவாச. 5 : 49. சிலப். 3 : 14.
4.	நூல், திருமுறை எண், பதிக எண், பாடல் எண்	தேவா. 6.16 : 5.
5.	நூல், உட்பிரிவு, பாடல் எண் அல்லது நூற்பா எண்	அரிச்சந். விவாக. 23. நேமி. எழுத்து. 11.
6.	நூல், நூற்பா எண், பக்க எண்	இறை. 28, பக். 169.
7.	நூல், உட்பிரிவின் முதற்குறிப்பு, பக்க எண்	இராமநா. ஆரணிய. பக். 187.
8.	நூல், பிரிவு, பத்தின் எண், பதிக எண், பாடல் எண்	திவ். திருவாய். 1 . 2 : 3. ஈடு, 5 . 5 : 4.
9.	நூற்பெயர் முதற்குறிப்பு	அக.நி. சா.அக.
10.	நூல், வரி எண்	திருமுருகு. 122.
11.	நூல், பாடல் எண் அல்லது நூற்பா எண்	குறள், 196. நன். 132.
12.	நூல், கண்ணி எண்	ஏகாம். உலா, 211.
13.	நூல், பாடல் எண், வரி எண்	அகநா. 96 : 12.
14.	நூல், பக்க எண்	சி.செ. பக். 74.
15.	நூல், தொகுதி எண், பக்க எண், பாடல் எண்	தனிப்பா. தி. 2, 4 : 7.
16.	நூல், தொகுதி எண், பக்க எண்	கலைமகள், 56 : 189. S.I.I. i, 29.
17.	நூல், பிரிவின் முதற்குறிப்பு, அதிகார எண், பொருளெண்	விவிலியம், மத். 3 : 4 . 5.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலியில் ஆளப்பட்ட நூல்களும் அவற்றின் குறியீடு, பதிப்பு முதலிய விளத்தங்களும்

(Abbreviations of Other Particulars of Works Quoted in the Tamil Etymological Dictionary)

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
அக.நி.	அகராதி நிகண்டு	சிதம்பர ரேவண சித்தர்	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1921.	9
அகநா.	அகநானூறு	சங்கப் புலவர்கள்	பாகனேரி, காசிவிசுவ நாதன் செட்டியார்.	13
அசுவசா.	அசுவசாத்திரம்	நகுலசகதேவர்	சென்னை, ஜீவகாருணிய விலாச அச்சியந்திர சாலை, 1911.	14
அணியி.	அணியிலக்கணம்	விசாகப்பெருமாளையர்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1976.	14
அபி.சிந்.	அபிதான சிந்தாமணி	சிங்காரவேலு முதலியார், ஆ.	ஸி. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ், 1934.	9
அரிச்சந்.	அரிச்சந்திர புராணம்	ஆசுகவிராஜர்	வித்தியாரத்நாகர அச்சுக் கூடம், 1913.	5
அரிசமய.	அரிசமயதீபம்	சடகோபதாசர்	சென்னை, செங்கல்வராய நாயகர் ஆர்பனேஜ் அச்சுக்கூடம், 1903.	5
அரு.நி.	அரும்பெயர் விளக்க நிகண்டு	அருமருந்தைய தேசிகர்	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1931.	9
அருங்கலச்.	அருங்கலச்செப்பு	சமண முனிவர்	மர்ரே எஸ். ராஜம், 1959.	11
அருட்பா	திருவருட்பா	இராமலிங்க சுவாமிகள்	ஊரன் அடிகள்	2
அருணாசலபு.	அருணாசலபுராணம்	எல்லப்ப நாவலர்	சென்னை, சூளை, பி. வே. நமசிவாய முதலியார், 1926.	5
அவிரோத.	அவிரோதவுந்தியார்	சாந்தலிங்க சுவாமிகள்	தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் திருமடம், பேரூர், கோவை, 1965.	11
அழகர் அந்தாதி	அஷ்டப்பிரபந்தம் : அழகர் அந்தாதி	பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார்	வை. மு. கோபாலகிருஷ்ண மாசாரியார் & கம்பெனி, சென்னை, 1966.	11
அழகர் கலம்.	அழகர் கலம்பகம் (மூலமும் உரையும்)	சாமி கவிகாளருத்திரர்	சென்னை, சுந்தரம் அச்சுக் கூடம், 1928.	11

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
அஷ்டப்.	அஷ்டப்பிரபந்தம்	பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார்	வை. மு. கோபாலகிருஷ்ண மாசாரியார் & கம்பெனி, சென்னை, *1966*.	11
அஷ்டப்பிரக.	அஷ்டப்பிரகரணம்	கிருஷ்ண சாஸ்திரி	சிவாகம சித்தாந்த பரிபாலன சங்கம், *1925*.	14
அஷ்டாதச.	அஷ்டாதச ரகஸ்யம்	பிள்ளைலோகாசாரியார்	ஆனந்த அச்சுக்கூடம், *1911*.	5
ஆ.சூ.	ஆத்திசூடி	ஔவையார்	மர்ரே எஸ். ராஜம், *1959*.	11
ஆ.நி.	ஆசிரிய நிகண்டு	ஆண்டிப்புலவர்	கையெழுத்துப் படி	9
ஆசாரக்.	ஆசாரக்கோவை	பெருவாயின் முள்ளியார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, *1971*.	11
ஆதியூரவதானி.	ஆதியூரவதானி சரித்திரம்	சேஷையங்கார்	T. 5048	9
இங்.வை.	இங்கிலீஷ் வைத்திய சங்கிரகம்	ஜகநாதம் நாயுடு, மஞ்.	The Guardian Press, Madras, 1909.	9
இந்துபாக.	இந்துபாக சாஸ்திரம்	இராமச்சந்திர ராயர்	The Guardian Press, Madras, 1912.	9
இரகு.	இரகுவமிசம்	அரசகேசரி	யாழ்ப்பாணம், வித்தியானுபாலன யந்திர சாலை, *1887*.	5
இராசவைத்.	இராசவைத்திய மகுடம்	தேரையர்	சென்னை, ஹக்கீம் பா. முகம்மது அப்துல்லா சாயபு, கலாநிதி அச்சுக்கூடம், *1901*.	11
இராட்.	இராட்டிலர் அகராதி			9
இராமநா.	இராம நாடகம்	அருணாசலக் கவிராயர்	சென்னை, பூமகள் விலாச அச்சுக்கூடம், *1911*.	7
இலக்.வி.	இலக்கண விளக்கம்	வைத்தியநாத தேசிகர்	தஞ்சாவூர், சரசுவதி மகால் நூல்நிலையம்.	11
இறை.	இறையனாரகப் பொருள் (மூலமும் உரையும்)	கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார்	பவானந்தர் கழகம், வேப்பேரி, சென்னை.	6
ஈடு	ஈடு, முப்பத்தாறாயிரப்படி (முதற் பத்து)	நம்பிள்ளை	திருவல்லிக்கேணி, நோபிள் அச்சுக்கூடம், *1925*.	8
ஈடு	ஈடு, ,, (இரண்டாம் பத்து)	,,	சென்னை, கணேச அச்சுக்கூடம், *1925*.	8

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
ஈடு	ஈடு, முப்பத்தாறாயிரப்படி (மூன்றாம் பத்து)	நம்பிள்ளை	திருவல்லிக்கேணி, நோபிள் அச்சுக்கூடம், 1924.	8
ஈடு	ஈடு, ,, (நான்காம் பத்து)	,,	சென்னை, கணேச அச்சுக்கூடம், 1924.	8
ஈடு	ஈடு, ,, (ஐந்தாம் பத்து)	,,	திருவல்லிக்கேணி, நோபிள் அச்சுக்கூடம், 1926.	8
ஈடு	ஈடு, ,, (ஆறாம் பத்து)	,,	,, 1927.	8
ஈடு	ஈடு, ,, (ஏழாம் பத்து)	,,	,, 1928.	8
ஈடு	ஈடு, ,, (எட்டாம் பத்து)	,,	,, 1929.	8
ஈடு	ஈடு, ,, (ஒன்பதாம் பத்து)	,,	,, 1929.	8
ஈடு	ஈடு, ,, (பத்தாம் பத்து)	,,	,, 1930.	8
ஈடு, ஆறா.	திருவாய்மொழி வியாக்யானம்: ஆறாயிரப்படி	சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்		8
ஈடு, ஒன்ப.	ஈடு, ஒன்பதாயிரப்படி			8
ஈடு, பன்னீ.	ஈடு, பன்னீராயிரப்படி			8
ஈடு, ஜீ (அ) ஈடு, அரும்.	ஈடு, ஜீயரரும்பதம்			8
உண்மைநெறி.	மெய்கண்ட சாத்திரம்: உண்மைநெறி விளக்கம்	உமாபதி சிவாசாரியார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1974.	11
உத்தரரா.	உத்தர காண்டம் (ராமாயணம்)	ஒட்டக்கூத்தர்	சென்னை, குயப்பேட்டை, வித்தியா ரத்நாகர அச்சியந்திரசாலை, 1911.	5
உபதேசகா.	உபதேச காண்டம்	குகனேரியப்ப நாவலர்	சென்னை, கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடம்.	5
உபதேசரத்.	உபதேச ரத்தின மாலை	மணவாள மாமுனிகள்	சென்னை, கணேச அச்சுக்கூடம், 1920.	14

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
உரி.நி.	உரிச்சொல் நிகண்டு	காங்கேயர்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1971.	9
எங்.ஊர்	எங்களூர்	கோவிந்தசாமிராஜு	கார்டியன் பிரஸ், 1925.	14
ஏகாம்.உலா	இரட்டையர் பிரபந்தங்கள் : ஏகாம்பர நாதருலா	இரட்டைப் புலவர்	திருவாவடுதுறை ஆதீனம், 1953.	12
ஏரெழு.	ஏரெழுபது	கம்பர்	வை. மு. கோபாலகிருஷ்ண மாசாரியார் & கம்பெனி, சென்னை.	9
ஏலாதி	ஏலாதி	கணிமேதையார்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1968.	11
ஐங்குறு.	ஐங்குறுநூறு (மூலமும் பழைய உரையும்)	சங்கப் புலவர்கள்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	11
ஐந்திணை ஐம்.	ஐந்திணை ஐம்பது	மாறன் பொறையனார்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
ஒழிவி.	ஒழிவிலொடுக்கம்	கண்ணுடைய வள்ளல்	சென்னை, பிரின்ஸ் ஆப் வேல்ஸ் அச்சுக்கூடம், 1906.	5
க.அக.	கதிரைவேற் பிள்ளையின் தமிழ்மொழியகராதி	கதிரைவேற் பிள்ளை	காஞ்சி நாகலிங்க முதலியார் பதிப்பு.	9
கச்சி.வண்டு.	கச்சி ஆனந்த ருத்திரேசர் வண்டுவிடு தூது	கச்சியப்ப முனிவர்	சென்னை, கேஸரி அச்சுக்கூடம், 1931.	12
கடம்ப.பு.	கடம்பவன புராணம்	வீமநாத பண்டிதர்	சென்னை, வித்தியாவர்த்தினி அச்சுக்கூடம்.	5
கணக்.பதி.	கணக்குப் பதிவுநூல்	நடேசையர்	தஞ்சாவூர், லாலி எலக்டிரிக் அச்சுக்கூடம், 1914.	14
கந்தபு.	கந்தபுராணம்	கச்சியப்ப சிவாசாரியார்	ஸ்ரீ காசிமடம், திருப்பனந்தாள், 1952.	1
கந்தபு.சுருக்.	கந்தபுராணச் சுருக்கம்	சம்பந்த சரணாலய சுவாமிகள்	சென்னபட்டணம், வித்தியாநுபாலன யந்திர சாலை.	11
கந்தரந்.	கந்தரந்தாதி	அருணகிரிநாதர்	மதராஸ், ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1915.	11

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
கம்பரா.	கம்பராமாயணம்	கம்பர்	கம்பன் கழகம், சென்னை, 1976.	1
கரு. அக.	கருப்பொருளகராதி			9
கருவூ. குருநூல்	கருவூரார் குருநூல்			9
கல்லா.	கல்லாடம்	கல்லாடனார்	மர்ரே எஸ். ராஜம், 1957.	5
கலிங்.	கலிங்கத்துப்பரணி (மூலமும் உரையும்)	செயங்கொண்டார்	ஆ. வி. கன்னைய நாயுடு, சென்னை, 1949.	14
கலித்.	கலித்தொகை (மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும்)	சங்கப் புலவர்கள்	பாகனேரி. காசிவிசுவநாதன் செட்டியார், 1949.	13
கலைசைச்.	கலைசைச் சிலேடை வெண்பா	தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய முனிவர்	தஞ்சாவூர், கல்யாணசுந்தரம் முத்திராசாலை, 1908.	11
கலைமகள்	கலைமகள்		எம். எல். ஜே. பிரஸ், மயிலாப்பூர், சென்னை.	16
கவிகுஞ்.	கவிகுஞ்சர பாரதி பதம்	கவிகுஞ்சர பாரதி		14
கள்ளர் சரித்.	கள்ளர் சரித்திரம்	ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டார்	டாட்ஸன் பிரஸ், தெப்பக்குளம், திருச்சி, 1923.	14
களவழி.	களவழி நாற்பது	பொய்கையார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
களவியற்.	களவியற் காரிகை		,,	9
காசிகாண்.	காசிகாண்டம்	அதிவீரராம பாண்டியர்	சென்னை, ஸ்டார் ஆப் இந்தியா பிரஸ், 1895.	5
காஞ்சிப்பு.	காஞ்சிப்புராணம் (முதற் காண்டம்)	சிவஞான சுவாமிகள்	மெய்கண்டார் கழகம், காஞ்சிபுரம், 1937.	5
காஞ்சிப்பு.	காஞ்சிப்புராணம் (இரண்டாம் காண்டம்)	கச்சியப்ப முனிவர்	திருவள்ளுவர் செந்தமிழ்ப் பாடசாலை வெளியீடு, 1953.	5
கால்.வி.	கால்நடை வியாதிகள்	சுப்பிரமணிய முதலியார், வி.	சென்னை, நேசனல் அச்சுக்கூடம், 1904.	14
குமரேச.சத.	குமரேச சதகம்	குருபாத தாசர்	மதறாஸ், ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1905.	11
குருகூர்ப்.	குருகூர்ப் பள்ளு	சடகோபப் புலவர்	The Madras Law Journal Press, Madras, 1932.	11

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
குருபரம்.	குருபரம்பரா ப்ரபாவம் (ஆறாயிரப்படி)	பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயர்	சென்னை, கணேச அச்சுக் கூடம்.	14
குருபரம்.	குருபரம்பரா ப்ரபாவம் (பன்னீராயிரப்படி)	பூர்வாசாரியார்கள்	கோமளேசுவரன்பேட்டை சச்சிதானந்த அச்சியந்திரசாலை, 1909.	14
குற்றா.தல.	திருக்குற்றாலத் தல புராணம்	திருகூடராசப்பக் கவிராயர்	திருக்குற்றால தேவஸ்தான வெளியீடு.	5
குறள், பரிமே. உரை	திருக்குறள் — பரிமேலழகர் உரை		வை. மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியார் & கம்பெனி, சென்னை, 1965.	11
குறள், மணக். உரை	திருக்குறள் — மணக்குடவர் உரை		கோ. வடிவேல் செட்டியார், நோபிள் அச்சியந்திரசாலை, 1925.	11
குறிஞ்சிப்.	பத்துப்பாட்டு : குறிஞ்சிப்பாட்டு	கபிலர்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, 1918.	10
குறுந்.	குறுந்தொகை	சங்கப் புலவர்கள்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, 1962.	11
கூர்மபு.	கூர்ம புராணம்	அதிவீரராம பாண்டியர்	தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூல்நிலையம்.	5
கூளப்ப.காதல்	கூளப்பநாயக்கன் காதல்	சுப்பிரதீபக் கவிராயர்	ராய. சொக்கலிங்கன், சவுத் இந்தியா பிரஸ், காரைக்குடி, 1949.	12
கைவல்.	கைவல்ய நவநீதம் (மூலமும் உரையும்)	தாண்டவராய சுவாமிகள்	சென்னை, கமர்ஷியல் அண்டு ஆர்ட் பிரிண்டர்ஸ் லிமிடெட், 1941.	5
கொ.வே.	கொன்றைவேந்தன்	ஔவையார்	மர்ரே எஸ். ராஜம், 1959.	11
கொக்கோ.	கொக்கோகம்	அதிவீரராம பாண்டியர்	ஹேவிளம்பி வருடம், 1898.	9
கொங்க.வாத காவியம்	கொங்கணர்வாத காவியம்			9
கோடீச்சுரக்.	சிவக்கொழுந்து தேசிகன் பிரபந்தத் திரட்டு : கோடீச்சுரக்கோவை	கொட்டையூர் சிவக் கொழுந்து தேசிகர்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	11
கோயிலொ.	கோயிலொழுகு		சென்னை, ஆனந்த முத்திராட்சரசாலை, 1909.	14
கோயிற்பு.	கோயிற்புராணம்	உமாபதி சிவாசாரியார்	சென்னபட்டணம், வித்தியாநுலபான யந்திரசாலை.	5

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
ச.ச.ச.கீர்த்.	சர்வ சமய சமரசக் கீர்த்தனை	வேதநாயகம் பிள்ளை	சென்னை, வாணிவிலாச அச்சுக்கூடம், 1892.	9
சங்.அக.	சங்கத்தகராதி	கதிரைவேற்பிள்ளை	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை.	9
சடகோபரந்.	சடகோபரந்தாதி	கம்பர்	வை.மு. கோபாலகிருஷ்ண மாசாரியார் & கம்பெனி, சென்னை.	11
சது.	சதுரகராதி	வீரமாமுனிவர்	Madras, The Public Instruction Press, 1860.	9
சம்.அக.	சம்பிரதாயவகராதி		ஸ்ரீவைஷ்ணவ கிரந்த முத்ராபக ஸபை, சென்னை.	9
சம்.அக.கை.	சம்பிரதாயவகராதி கையேடு			9
சரசுவதியந்.	சரசுவதியந்தாதி	கம்பர்	வை.மு. கோபாலகிருஷ்ண மாசாரியார் & கம்பெனி, சென்னை.	11
சரவண. பணவிடு.	பணவிடுதூது	இராமநாதபுரம் சரவணப் பெருமாள் கவிராயர்	சென்னை, இராயப்பேட்டை, சாது அச்சுக்கூடம், 1934.	12
சா.அக.	சாம்பசிவம் பிள்ளை அகராதி	சாம்பசிவம் பிள்ளை	The Research Institute of Siddha's Science, Madras, 1931.	9
சாஸனத்.	சாஸனத் தமிழ்க்கவி சரிதம்	மு. இராகவையங்கார்	மு. இராகவையங்கார், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை, 1936.	11
சாதகசிந்.	சாதக சிந்தாமணி	தில்லை விநாயகன்	சென்னை, சிற்றம்பல விலாசம் பிரஸ், 1901.	11
சி.சி.	மெய்கண்ட சாத்திரம்: சிவஞான சித்தியார்	அருணந்தி சிவாசாரியார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1974.	2
சி.சி.சுபக்.	மெய்கண்ட சாத்திரம்: சிவஞான சித்தியார்-சுபக்கம்	,,	,,	3
சி.சி.பர.	மெய்கண்ட சாத்திரம்: சிவஞான சித்தியார்-பரபக்கம்	,,	,,	3
சி.செ.	சிற்பச் செந்நூல்	வை. கணபதி ஸ்தபதி	தொழில்நுட்பக் கல்வி இயக்ககம், தமிழ்நாடு, சென்னை-25, 1978.	14

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
சி.போ.	மெய்கண்ட சாத்திரம்: சிவஞான போதம்	மெய்கண்ட தேவ நாயனார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1974.	11
சி.போ.சிற்.	சிவஞான போதம் - சிற்றுரை	சிவஞான முனிவர்	ஔவை. சு. துரைசாமிப் பிள்ளை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், 1968.	2
சி.போ.பா.	மெய்கண்ட சாத்திரம்: சிவஞான போத பாடியம்	மாதவச் சிவஞான யோகிகள்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1936.	7
சிகிச்சா.	சிகிச்சாசார சங்கிரகம்	ஸ்ரீயூகி முனிவர்	இலக்கணக் களஞ்சிய அச்சுக்கூடம், நவம்பர், 1886.	14
சித்.அக.	சித்தவைத்திய அகராதி	இராம. குருசாமிக் கோன்	ஸ்ரீராமச்சந்திர விலாசம் பிரஸ், மதுரை, 1933.	9
சிதம்பரப்.	சிதம்பரப் பாட்டியல்			11
சிந்தா.நி.	சிந்தாமணி நிகண்டு	க. வயித்தியலிங்கர்	சென்னை, இலட்சுமி விலாச அச்சுக்கூடம், தாது வருடம், சித்திரை மாதம்.	9 (அ) 14
சிலப்.	சிலப்பதிகாரம் (மூலமும் அரும்பத உரையும் அடியார்க்குநல்லாருரையும்)	இளங்கோவடிகள்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, 1955.	3
சிவக்.பிரபந்.	சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பிரபந்தத் திரட்டு	கொட்டையூர் சிவக் கொழுந்து தேசிகர்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, 1932.	12
சிவதரு.	சிவதருமோத்தரம்	மறைஞான சம்பந்தர்	சென்னை, மீனாட்சியம்மை கலாநிதி அச்சுக் கூடம், 1888.	5
சிவப்.கட்.	சிவப்பிரகாசக் கட்டளை		மனோன்மணி விலாசம் பிரஸ், மதுரை, 1903.	9
சிவப்பிர.	மெய்கண்ட சாத்திரம்: சிவப்பிரகாசம்	உமாபதி சிவாசாரியார்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1974.	11
சிறுபாண்.	பத்துப்பாட்டு: சிறுபாணாற்றுப்படை	இடைகழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, 1918.	10
சினேந்.	சினேந்திரமாலை	சைனமா முனிவர்	சென்னை, சூளை, பெரிய நாயகியம்மன் அச்சுக் கூடம், 1938.	11

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்டமுறையைக் காட்டும் எண்
சீகாழித்.	சீகாழித்தலபுராணம்	அருணாசலக் கவிராயர்	சென்னை, ஜீவரக்ஷாமிர்த அச்சுக்கூடம், விஜய வருடம், மாசி மாதம்.	5
சீவக.	சீவகசிந்தாமணி	திருத்தக்கதேவர்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, *1969*.	11
சீவரட்.	சீவரட்சாமிர்தம்	சுப்பிரமணிய பண்டிதர்	சென்னை, மனோன்மணி விலாச அச்சுக்கூடம், கலியுகாதி 4995, ஜய வருடம்.	14
சு.வை.ர.	சுதேச வைத்திய ரத்தினம்	சந்திரசேகர், எஸ்.	சென்னை, கார்டியன் அச்சுக்கூடம், *1916*.	14
சுக்கிரநீதி	சுக்கிரநீதி	பண்டிதமணி மு. கதிரேசச் செட்டியார்	Part at Madras: The Indian Printing Works and Part at Triplicane: The Noble Press, 1926.	14
சூடா.	சூடாமணி நிகண்டு	மண்டலபுருடன்	சென்னபட்டணம், வித்தியாநுபாலன யந்திர சாலை.	9 (அ) 13
சூடா.உள்.	சூடாமணி உள்ளமுடையான்	திருக்கோட்டியூர் நம்பி	S. P. V. Press, Madras, 1910.	11
சூத.	சூதசங்கிதை	தேவராஜ பிள்ளை	மதராஸ், ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, மன்மத வருடம், பங்குனி மாதம்.	2
சூளா.	சூளாமணி	தோலாமொழித்தேவர்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	5
செங்கழு.விநா.பிள்.	செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்	சிவஞான சுவாமிகள்	சென்னை, இந்து தியாலாஜிகல் யந்திரசாலை.	5
செந்.	செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை			16
சேக்கிழார்.பு.	சேக்கிழார் நாயனார் புராணம்	உமாபதி சிவாசாரியார்	ஸ்ரீகாசிமடம், திருப்பனந்தாள், *1964*.	11
சேதுபு.	சேதுபுராணம்	நிரம்பவழகிய தேசிகர்	சென்னபட்டணம், வித்தியாநுபாலன யந்திர சாலை.	5
சைவச.	சைவசமய நெறி	மறைஞான சம்பந்த நாயனார்	,,	5
செ.அக.	சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தமிழ் அகராதி		சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், *1982*.	9
சொக்க.உலா.	மதுரைச் சொக்கநாதருலா	புராணத் திருமலைநாதர்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, *1931*.	12

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
சோதிட.அக.	சோதிடப்பேரகராதி	எஸ். கூடலிங்கம் பிள்ளை	மீனலோசனி பிரஸ், 1924.	9
சோதிட.சிந்.	சோதிட கிரக சிந்தாமணி	இராமலிங்கக் குருக்கள்	ஆர். ஜி. பதி கம்பெனி, சென்னை-1, 1964.	14
சோழவமி.	சோழவமிச சரித்திரச் சுருக்கம்	கோபிநாதராவ், து. அ.	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1925.	14
சௌந்.	சௌந்தரியலகரி	கவிராச பண்டிதர்	உள்ளொளி பதிப்பகம், சென்னை-1, 1967.	11
ஞானஸாரம்	நித்தியாநுசந்தானம் ஞானஸாரம்	சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்	வைஷ்ணவ சம்பிரதாய புத்தகசாலை, சென்னை.	11
ஞானவா.	ஞானவாசிட்டம்	வசிட்டர்	ஸ்ரீ வீர சுப்பைய சுவாமிகள் மடம், சென்னை, 1928.	5
ஞானா.	ஞானாமிர்தம்	வாகீச முனிவர்	அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1954.	3
த.நி.போ.	தத்துவ நிசானுபோக சாரம்	தத்துவலிங்க தேவர்		11
தக்கயாகப்.	தக்கயாகப் பரணி	ஒட்டக்கூத்தர்	உ. வே. சாமிநாதையர் நூலகம், அடையாறு, சென்னை, 1960.	11
தஞ்.சரசு.	தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் புத்தக அட்டவணை	பண்டித L. உலகநாத பிள்ளை	ஸ்ரீ வாணி விலாஸ் பிரஸ்.	16
தஞ்சைவா.	தஞ்சைவாணன் கோவை (மூலமும் உரையும்)	பொய்யாமொழிப் புலவர்	யாழ்ப்பாணம் சைவ பரிபாலன சபை, சைவப் பிரகாச யந்திரசாலை, யாழ்ப்பாணம், 1936.	11
தண்டலை.	தண்டலையார் சதகம்	படிக்காசுப் புலவர்	பி. இரத்தினநாயகர் சன்ஸ், சென்னை.	11
தண்டிகை.பள்.	தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு	மாவை சின்னக் குட்டிப் புலவர்	சாது அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1932.	11
தண்டி.	தண்டியலங்காரம்	தண்டியாசிரியர்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	5
தணிகைப்பு.	தணிகைப் புராணம்	கச்சியப்ப முனிவர்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1965.	5

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
தத்துவப்.	தத்துவப் பிரகாசம்	தத்துவப் பிரகாச சுவாமிகள்	யாழ்ப்பாணம், சோதிடப் பிரகாச யந்திரசாலை, நந்தன வருடம், மாசி மாதம்.	11
தமிழ்நாவ.	தமிழ்நாவலர் சரிதை		சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1949.	11
தருக்கசங்.	தருக்க சங்கிரகம்	சிவஞான சுவாமிகள்	சென்னபட்டணம், வித்தியாநுபாலன யந்திர சாலை.	14
தனிப்பா.தி. 1	தனிப்பாடற்றிரட்டு (உரையுடன்)முதற் பாகம்	உரை : காஞ்சிபுரம் மகாவித்வான் இராமசாமி நாயுடு	இட்டா பார்த்தசாரதி நாயுடு குமாரன் கோவிந்தராஜு லு நாயுடு, 1932.	15
தனிப்பா.தி. 2	தனிப்பாடற்றிரட்டு (உரையுடன்) இரண்டாம் பாகம்	,,	வித்யாரத்நாகர அச்சுக் கூடம், சென்னை, 1933.	15
தாசில்தார் நா.	தாசில்தார் நாடகம்	காசிவிசுவநாதன் முதலியார்		14
தாயு.	தாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடற்றிரட்டு (மூலமும் உரையும்)	தாயுமானசுவாமிகள்	பி. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ், சென்னை, 1930.	5
திணைமாலை.	திணைமாலை நூற் றைம்பது	கணிமேதாவியார்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
திரிகடு.	திரிகடுகம்	நல்லாதனார்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
திருக்களிற்றுப்.	மெய்கண்ட சாத்திரம் : திருக்களிற் றுப் படியார்	உய்யவந்த தேவ நாயனார்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
திருக்காளத்.பு.	திருக்காளத்திப் புரா ணம்	ஆனந்தக்கூத்தர்	சென்னை, வைஜயந்தி அச்சுக்கூடம், 1912.	3 (அ) 5
திருக்கோ.	திருக்கோவையார் (பேராசிரியர் உரை யும் பழைய உரை யும்)	மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்	ஸ்ரீகாசிமடம், திருப்பனந் தாள், 1972.	11
திருச்செந்தி னிரோட்ட.	சிவப்பிரகாசர் பிர பந்தத் திரட்டு: திருச்செந்தி னிரோட்டக யமக வந்தாதி	சிவப்பிரகாச சுவாமி கள்	பாகனேரி, காசிவிசுவ நாதன் செட்டியார், 1941.	11

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் கொண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
திருநூற்.	திருநூற்றந்தாதி	அவிரோதியாழ்வார்	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1905.	11
திருநெல். பு.	திருநெல்வேலித் தல புராணம்	நெல்லையப்பக் கவி ராயர்		5
திருப்பு.	திருப்புகழ்	அருணகிரிநாதர்	திருப்புகழமிர்தம் காரியா லயம், சென்னை-2, பார்க்கர் அச்சகம், சென்னை-1, 1961.	11
திருமந்.	திருமந்திரம்	திருமூலநாயனார்	ஸ்ரீகாசிமடம், திருப்பனந் தாள்.	11
திருமுருகு.	பத்துப்பாட்டு: திரு முருகாற்றுப்படை	நக்கீரர்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	10
திருவரங். கலம்.	அஷ்டப்பிரபந்தம்: திருவரங்கக் கலம் பகம்	பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார்	வை.மு. கோபாலகிருஷ்ண மாசாரியார் &கம்பெனி, சென்னை, 1966.	11
திருவரங்கத் தந்.	அஷ்டப்பிரபந்தம்: திருவரங்கத்தந் தாதி	,,	,,	11
திருவருட்.	மெய்கண்ட சாத்தி ரம்: திருவருட் பயன்	உமாபதி சிவாசாரி யார்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
திருவள்ளுவ மா.	திருவள்ளுவமாலை	சங்கப் புலவர்கள்	வை.மு. கோபாலகிருஷ்ண மாசாரியார் &கம்பெனி, சென்னை.	11
திருவாச.	திருவாசகம்	மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்	தருமபுர ஆதீனம், ஞான சம்பந்தம் அச்சகம், தருமபுரம், 1966.	3
திருவாத.	திருவாதவூரடிகள் புராணம்	கடவுள் மாமுனிவர்	யாழ்ப்பாணம், வித்தியாநு பாலன யந்திரசாலை.	5
திருவாய். நூற்.	திருவாய்மொழி நூற் றந்தாதி	மணவாள மாமுனி கள்	சென்னை, கணேச அச்சுக் கூடம், 1920.	11
திருவாலவா.	திருவாலவாயுடை யார் திருவிளை யாடற் புராணம்	பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பி	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, 1972.	3
திருவானைக்.	திருவானைக்காப் புராணம்	கச்சியப்ப சுவாமிகள்	சென்னை, ஸ்ரீபத்மநாப விலாச அச்சுக்கூடம், 1903.	5
திருவிளை.	திருவிளையாடற் புராணம்	பரஞ்சோதி முனிவர்	சென்னை, வித்தியா ரத்நாகர அச்சுக்கூடம், 1928.	5

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
திருவேங்.சத.	திருவேங்கட சதகம்	நாராயண பாரதியார்	பி. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ், சென்னை, **1948.**	11
திவ். பெரியாழ்.	நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்: பெரியாழ்வார் திருமொழி	பெரியாழ்வார்	திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம், சென்னை, **1973.**	8
திருப்பல்.	திருப்பல்லாண்டு	,,	,,	8
திருப்பா.	திருப்பாவை	ஆண்டாள்	,,	8
நாய்ச்.	நாய்ச்சியார் திருமொழி	,,	,,	8
பெருமாள்தி.	பெருமாள் திருமொழி	குலசேகரப்பெருமாள்	,,	8
திருச்சந்த.	திருச்சந்த விருத்தம்	திருமழிசைப்பிரான்	,,	8
திருமாலை	திருமாலை	தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்	,,	8
திருப்பள்ளி.	திருப்பள்ளி யெழுச்சி	,,	,,	8
அமலனாதி.	அமலனாதிப் பிரான்	திருப்பாணாழ்வார்	,,	8
கண்ணிநுண்.	கண்ணிநுண்சிறுத் தாம்பு	மதுரகவியாழ்வார்	,,	8
பெரியதி.	பெரிய திருமொழி	திருமங்கையாழ்வார்	,,	8
திருக்குறுந்.	திருக்குறுந்தாண்டகம்	,,	,,	8
திருநெடுந்.	திருநெடுந்தாண்டகம்	,,	,,	8
திருவாய்.	திருவாய்மொழி	நம்மாழ்வார்	,,	8
திவ். இயற். முதல் திருவந்.	திவ். இயற்பா: முதல் திருவந்தாதி	பொய்கையாழ்வார்	,,	8
இரண்டாந் திருவந்.	இரண்டாந் திருவந்தாதி	பூதத்தாழ்வார்	,,	8
மூன்றாந் திருவந்.	மூன்றாந் திருவந்தாதி	பேயாழ்வார்	,,	8
நான்முகன்	நான்முகன் திருவந்தாதி	திருமழிசையாழ்வார்	,,	8
திருவிருத்.	திருவிருத்தம்	நம்மாழ்வார்	,,	8

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
திவ். இயற். திருவாசி.	திவ். இயற்பா: திருவாசிரியம்	நம்மாழ்வார்	திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம், சென்னை, 1973.	8
பெரிய திருவந்.	பெரிய திருவந்தாதி	,,	,,	8
திருவெழுகூ.	திருவெழுகூற்றிருக்கை	திருமங்கையாழ்வார்	,,	8
சிறிய திரும.	சிறிய திருமடல்	,,	,,	8
பெரிய திரும.	பெரிய திருமடல்	,,	,,	8
இராமானுச.	இராமானுச நூற்றந்தாதி	திருவரங்கத்தமுதனார்	,,	8
திவா.	சேந்தன் திவாகரம்	சேந்தனார்	சென்னை, மனோன்மணி விலாச அச்சுக்கூடம், 1904.	9
தெய்வச். விறலி.	தெய்வச்சிலையார் விறலிவிடுதூது	குமாரசுவாமி அவதானி	பி. என். பிரஸ், 1936.	12
தென்னாலிரா.	தென்னாலி ராமன் கதைகள்			9
தேசிகப்.	தேசிகப் பிரபந்தம்	வேதாந்த தேசிகர்	சென்னை, ஸ்ரீவைஷ்ணவ முத்ராலயம், 1928.	3
தேவா.	தேவாரம்: திருமுறை 1, 2, 3	திருஞானசம்பந்த மூர்த்திகள்	தருமபுர ஆதீனம்.	4
தேவா.	தேவாரம்: திருமுறை 4, 5, 6	திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்	,,	4
தேவா.	தேவாரம்: திருமுறை 7	சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்	,,	4
தைலவ.	தைலவருக்கச் சுருக்கம்	தேரையர்	சென்னை, எம்பிரஸ் ஆப் இண்டியா அச்சுக்கூடம், ஹேவிளம்பி வருடம், பங்குனி மாதம்.	5
தொல்.எழுத்து. இளம்.	தொல்காப்பியம்: எழுத்ததிகாரம், இளம்பூரணருரை	இளம்பூரணர்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	1
தொல்.எழுத்து. நச்.	தொல்காப்பியம்: எழுத்ததிகாரம், நச்சினார்க்கினியருரை	நச்சினார்க்கினியர்	,,	1
தொல்.சொல். இளம்.	தொல்காப்பியம்: சொல்லதிகாரம் இளம்பூரணருரை	இளம்பூரணர்	,,	1

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
தொல்.சொல். சேனா.	தொல்காப்பியம்: சொல்லதிகாரம், சேனாவரையருரை	சேனாவரையர்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	1
தொல்.சொல். தெய்வச்.	தொல்காப்பியம்: சொல்லதிகாரம், தெய்வச்சிலையாருரை	தெய்வச்சிலையார்	,,	1
தொல்.சொல். நச்.	தொல்காப்பியம்: சொல்லதிகாரம், நச்சினார்க்கினியருரை	நச்சினார்க்கினியர்	,,	1
தொல். பொருள். இளம்.	தொல்காப்பியம்: பொருளதிகாரம், இளம்பூரணருரை	இளம்பூரணர்	,,	1
தொல். பொருள்.நச்.	தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், நச்சினார்க்கினியருரை	நச்சினார்க்கினியர்	,,	1
தொல். பொருள். பேரா.	தொல்காப்பியம்: பொருளதிகாரம், பேராசிரியருரை	பேராசிரியர்	,,	1
தொன்.வி.	தொன்னூல் விளக்கம்	வீரமாமுனிவர்	கனம் ஜி. மெக்கன்ஜி காபன் அய்யர், அர்ச். சூசையப்பர் அச்சுக் கூடம், பாபம்ஸ் சாலை, சென்னை, 1891.	3
நம்பியகப்.	அகப்பொருள் விளக்கம்	நாற்கவிராச நம்பி	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1947.	11
நல்.பாரதம்	நல்லாப்பிள்ளை பாரதம்	நல்லாப்பிள்ளை	சென்னை, வித்தியா ரத்நாகர அச்சுக்கூடம், 1911.	1
நல்வழி	நல்வழி	ஔவையார்	மர்ரே எஸ். ராஜம், சென்னை, 1959.	11
நவநீதப்.	நவநீதப் பாட்டியல் (மூலமும் உரையும்)	நவநீதநடனார்	உ. வே. சா. நூல்நிலைய வெளியீடு, 1961.	11
நள.	நளவெண்பா	புகழேந்திப்புலவர்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	5

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
நற்.	நற்றிணை	சங்கப் புலவர்கள்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
நன்.	நன்னூல்	பவணந்தி முனிவர்	,,	11
நன்.இராமா.	நன்னூல்: இராமானுசக் கவிராயர் உரை	இராமானுசக் கவிராயர்	இ.மா.கோபாலகிருஷ்ணக் கோனார், மதுரை, 1940.	11
நன்.காண். உரை.	நன்னூல்: சே. கிருஷ்ணமாசாரியார் காண்டிகையுரை	சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்	வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணமாசாரியார் & கம்பெனி, சென்னை.	11
நன்.சங்கர நமச்.	நன்னூல்: சங்கர நமச்சிவாயர் விருத்தியுரை	சங்கரநமச்சிவாயர்	,,	11
நன்.நாவலர்.	நன்னூல்: ஆறுமுக நாவலர் காண்டிகை யுரை	ஆறுமுகநாவலர்	சைவ வித்யாநுபாலன யந்திரசாலை, சென்னை.	11
நன்.மயிலை.	நன்னூல்: மயிலை நாதருரை	மயிலைநாதர்	ஸ்ரீ தியாகராச விலாச வெளியீடு, சென்னை, 1953.	11
நன்.விருத்தி.	நன்னூல்: சிவஞான முனிவர் விருத்தி யுரை	சிவஞானமுனிவர்	திருவாவடுதுறை ஆதீனம், திருவாவடுதுறை, 1957.	11
நன்னெறி	நன்னெறி	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	மர்ரே எஸ். ராஜம், சென்னை, 1959.	11
நாநார்த்த.	நாநார்த்த தீபிகை	முத்துசாமிப்பிள்ளை	கையெழுத்துப் படி	9
நாமதீப.	நாமதீப நிகண்டு	சிவசுப்பிரமணியக் கவிராயர்	The B. N. Press, Madras, 1930.	9
நாலடி.	நாலடியார்	சமண முனிவர்கள்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
நான்மணிக்.	நான்மணிக்கடிகை	விளம்பிநாகனார்	,,	11
நீதிநெறி.	நீதிநெறிவிளக்கம்	குமரகுருபர சுவாமிகள்	மர்ரே எஸ். ராஜம், சென்னை.	11
நீதிவெண்.	நீதிவெண்பா		சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
நீர்நிறக்.	நீர்நிறக்குறி சாத்திரம்	தேரையர்	எம்பிரஸ் ஆப் இந்தியா, அச்சுக்கூடம், சென்னை, கலி 4998, ஏவிளம்பி பங்குனி.	14

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
நீலகேசி	நீலகேசி		சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
நூற்றெட்டுத். திருப்பு.	நூற்றெட்டுத் திருப் பதித் திருப்புகழ்	குரவை இராமாநுஜ தாசர்	மதராஸ், ரிப்பன் அச் சியந்திரசாலை, 1917.	11
நெடுநல்.	பத்துப்பாட்டு: நெடுநல்வாடை	நக்கீரர்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	10
நெல்விடு.	நெல்விடுதூது		சென்னை, சாது அச்சுக் கூடம், 1933.	12
நேமி.	நேமிநாதம்	குணவீரபண்டிதர்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1973.	5
நைடத.	நைடதம்	அதிவீரராம பாண்டி யர்	பி. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ், சென்னை, 1928.	5
பச்.மூ.	பச்சிலை மூலிகை அக ராதி			9
பஞ்ச.திருமுக.	திருமுக விலாசம்	வில்லியப்ப பிள்ளை	ஸ்ரீராமச்சந்திர விலாசம் பிரஸ், மதுரை, 1932.	14
பட்டினத்.	பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பிரபந்தத்திரட்டு	பட்டினத்துப் பிள்ளை	S. R. மாணிக்கமுதலியார், 1918.	5
பட்டினப்.	பத்துப்பாட்டு: பட்டினப்பாலை	உருத்திரங்கண்ண னார்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	10
பணவிடு.	பணவிடுதூது (மாதைத் திரு வேங்கடநாதர் பேரில்)		மதராஸ், ரிப்பன் அச் சியந்திரசாலை, 1908.	12
பதார்த்த.	பதார்த்த குண சிந்தாமணி	பதினெண் சித்தர்	பி. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ், சென்னை, 1965.	11
பதிற்றுப்.	பதிற்றுப்பத்து	சங்கப் புலவர்கள்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	3
பதினொ.	பதினொராந் திரு முறை	திருவாலவாயுடை யார், காரைக் காலம்மையார், ஐயடிகள் காட வர் கோன் நாய னார், சேரமான் பெருமாள் நாய னார், நக்கீர தேவ நாயனார், கல்லாட தேவ நாயனார்,	ஸ்ரீகாசிமடம், திருப்பனந் தாள்.	5

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
		கபிலதேவ நாயனார், பரணதேவ நாயனார், இளம் பெருமானடிகள், அதிராவடிகள், பட்டினத்துப் பிள்ளையார், நம்பியாண்டார் நம்பி.		
பரத.	பரத சாத்திரம்	அரபத்த நாவலர்	சென்னை, தண்டையார் பேட்டை, இலட்சுமி விலாச அச்சுக்கூடம், 1876.	5
பரராசசே.	பரராசசேகரம்	ஐ. பொன்னையபிள்ளை	யாழ்ப்பாணம், சைவப் பிரகாச யந்திரசாலை, 1928.	11
பரி.அக.	பரிபாஷை அகராதி			9
பரிபா.	பரிபாடல் (மூலமும் பரிமேலழகர் உரையும்)	சங்கப் புலவர்கள்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	3
பழமொழி	பழமொழி நானூறு	முன்றுறையரையனார்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1974.	11
பறாளை. பள்ளு	பறாளை விநாயகர் பள்ளு	சம்புலிங்கம், சி. வி.	சென்னை.	11
பன்.பாட்.	பன்னிருபாட்டியல்	பொய்கையார் முதலிய சங்கத்துச் சான்றோர்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1978.	11
பாகவத.	செவ்வைச்சூடுவார் பாகவதம்	செவ்வைச்சூடுவார்	திருமலை — திருப்பதி தேவஸ்தான வெளியீடு, 1949.	5
பாப்பா.	பாப்பாவினம்		மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1932.	11
பாரத.	மகாபாரதம்	வில்லிபுத்தூரார்	மர்ரே எஸ். ராஜம், சென்னை.	5
பாரத வசனம்	பாரத வசனம்	இராமானுஜாசாரியார், எம். வி.	மதராஸ், எஸ். ஏ. எம். பிரஸ், 1923.	14
பாலவா.	பாலவாகடத்திரட்டு	பதினெண் சித்தர்	இட்டா பார்த்தசாரதி நாயுடு சன்ஸ், சென்னை.	11
பிங்.	பிங்கல நிகண்டு	பிங்கல முனிவர்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1968.	9 (அ) 13

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
பிர.விவே.	பிரயோக விவேகம்	குருகூர்ச் சுப்பிரமணிய தீக்ஷிதர்	வித்தியாநுபாலன அச்சியந்திரசாலை, சென்னபட்டணம், 1952.	11
பிரபுலிங்க.	பிரபுலிங்க லீலை	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	5
பிரபோத.	பிரபோத சந்திரோதயம்	மாதைத் திருவேங்கடநாதர்	பெரியகுளம், ஸ்ரீமீனாம்பிகை அச்சியந்திரசாலை.	3
பிரமோத்.	பிரமோத்தர காண்டம்	வரதுங்கராம பாண்டியர்	சென்னை, ஸ்ரீபத்மநாப விலாச அச்சியந்திரசாலை, 1907.	3
பு.வெ.	புறப்பொருள் வெண்பாமாலை	ஐயனாரிதனார்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	3
புதுக்.கல்.	புதுக்கோட்டைக் கல்வெட்டுகள்		ஸ்ரீபிரஹதாம்பா ஸ்டேட் பிரஸ், புதுக்கோட்டை, 1929.	14
புலியூரந்.	புலியூரந்தாதி	மயில்வாகனப்புலவர்	பருத்தித்துறை, கலாநிதி யந்திரசாலை, 1906.	11
புறநா.	புறநானூறு	சங்கப் புலவர்கள்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	13
பெண்மதி மாலை	பெண்மதிமாலை	எஸ். வேதநாயகம் பிள்ளை	வி. ஜி. ஆரோக்கியசாமி அண்டு பிரதர்ஸ், மாயவரம், 1927.	14
பெத்லகேம் குறவஞ்சி	பெத்லகேம்குறவஞ்சி	வேதநாயக சாஸ்திரி	தஞ்சை, ஈ. வேதபோதகம் பிள்ளை, 1938.	5
பெரியபு.	பெரியபுராணம்	சேக்கிழார்	ஸ்ரீகாசிமடம், திருப்பனந்தாள்.	5
பெரிய மாட்.	பெரிய மாட்டு வாகடம்	பதினெண் சித்தர்	சென்னை, எஸ். ஏ. எம். பிரஸ், 1923.	14
பெருங்.	பெருங்கதை	கொங்குவேளிர்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, 1953.	1
பெருந்தொ.	பெருந்தொகை	இராகவையங்கார், மு.	தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை, 1935-36.	11
பெரும்பாண்.	பத்துப்பாட்டு : பெரும்பாணாற்றுப் படை	உருத்திரங்கண்ணனார்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	10
பேரகத்.	பேரகத்தியத் திரட்டு	அகத்தியர்	பவானந்தர் கழகம், வேப்பேரி, சென்னை.	11

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
பொதி.நி.	பொதிகை நிகண்டு	சாமிநாத கவிராயர்	The B. N. Press, Madras, 1934.	9
பொருந.	பத்துப்பாட்டு: பொருநராற்றுப் படை	முடத்தாமக்கண்ணியார்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	10
மகாராஜா துறவு	மகாராஜா துறவு (மூலமும் உரையும்)	குமாரதேவர்	எம். நடனசுந்தரம் பிரதர்ஸ், புதுமண்டபம், மதுரை, 1935.	11
மச்சபு.	மச்சபுராணம்	வடமலையப்ப பிள்ளையன்	சென்னை, மினர்வா அச்சியந்திரசாலை, 1900.	5
மஞ்சிகை நி.	மஞ்சிகை நிகண்டு			9
மணிமே.	மணிமேகலை (மூலமும் அரும்பதவுரையும்)	சாத்தனார்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, 1965.	3
மதி.களஞ்.	மதிமோசக் களஞ்சியம்	பெ. சு. பாலராஜ பாஸ்கரர்	ஷண்முகானந்தா புத்தக சாலை, 1925.	16
மதுரைக்.	பத்துப்பாட்டு: மதுரைக்காஞ்சி	மாங்குடி மருதனார்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	10
மதுரைக்கலம்.	குமரகுருபரசுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு: மதுரைக் கலம்பகம்	குமரகுருபர சுவாமிகள்	,,	11
மதுரைப் பதிற்றுப்.	மதுரைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி		சென்னை, கலாரத்நாகரம் பிரஸ், 1891.	11
மருதூரந்.	மருதூரந்தாதி	தலைமலைகண்ட தேவர்	சென்னை, வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை.	11
மலை.	வைத்திய மலையகராதி	பதினெண் சித்தர்	சென்னை, ஸ்ரீபத்மநாப விலாச அச்சுக்கூடம், 1908.	9
மலைபடு.	பத்துப்பாட்டு: மலைபடுகடாம்	பெருங்கௌசிகனார்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	10
மறை.அக.	மறைபொருள் வெளிப்பொருள் விளக்க அகராதி			9
மறைசை.	மறைசையந்தாதி	சின்னத்தம்பிப் புலவர்	மதராஸ், ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1912.	11
மனையடி.	மனையடி சாத்திரம்	மயன்	சென்னை, வாணிவிலாசம் அச்சுக்கூடம், 1929.	14

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
மனோன்.	மனோன்மணீயம்	சுந்தரம் பிள்ளை	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	10
மாட்டுவை.சிந்.	மாட்டு வைத்திய சிந்தாமணி			14
மாற.	மாறனலங்காரம்	திருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயர்	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு, 1929.	11
மான்விடு.	மான்விடுதூது	குழந்தைக் கவிராயர்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	12
மிருதிசந்.	மிருதிசந்திரிகா			11
மீனாட்சிசுந். சரித்.	மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம்	சாமிநாதையர், உ. வே.	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு.	16
மீனாட். பிள்ளைத்.	குமரகுருபரசுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு: மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ்	குமரகுருபர சுவாமிகள்	,,	5
முத்துவீ.	முத்துவீரியம்	உறையூர் வித்வான் முத்துவீர உபாத்தியாயர்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	5
முத்தொள்.	முத்தொள்ளாயிரம்		,,	11
முல்லைப்.	பத்துப்பாட்டு: முல்லைப்பாட்டு	நப்பூதனார்	டாக்டர் உ. வே. சா. பதிப்பு, 1918.	10
முல்லையந்.	திருமுல்லைவாயிலந்தாதி	சிவஞான முனிவர்	சென்னை, இந்து தியாலாஜிகல் யந்திரசாலை, நந்தன ௵, சிங்க மதி.	11
மூ.அ.	வைத்திய மூலிகை விரிவகராதி	பதினெண் சித்தர்	சென்னை, வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடம், 1902.	9
மூதுரை	மூதுரை என்னும் வாக்குண்டாம்	ஔவையார்	மர்ரே எஸ். ராஜம், சென்னை.	11
மேருமந்.	மேருமந்தர புராணம்	வாமன முனிவர்	சென்னை, சாது அச்சுக்கூடம், 1923.	3
யசோதர.	யசோதர காவியம்	ஜைன முனிவர்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	3

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
யா.கா.	யாப்பருங்கலக் காரிகை	அமிதசாகரர்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
யாப்.வி.	யாப்பருங்கலம் விருத்தியுரை	அமிதசாகரர்	பவானந்தர் கழகம், வேப்பேரி, சென்னை.	6
யாழ்.அக.	யாழ்ப்பாணத்து மானிப்பாய் அகராதி	சந்திரசேகரப் புலவர்	அமெரிக்கன் மிஷன் பிரஸ், யாழ்ப்பாணம், 1842.	9
ரகஸ்ய.	ரகஸ்யத்ரய ஸாரம்	ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹா தேசிகன்	ஸ்ரீ மாலோல முத்ராலயம், திருவள்ளூர், 1954.	14
வ.நூ.வ.	வடமொழி நூல் வரலாறு	பி. எஸ். சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி	அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,	14
வாக்குண்.	வாக்குண்டாம்	ஔவையார்	மர்ரே எஸ். ராஜம், சென்னை.	11
விசாரசா.	ஸ்ரீ விசாரசாகரம்	சிவராயர், ஆ.	சென்னை, ரிப்பன் பிரஸ், 1914.	14
விதான.	விதானமாலை	நாராயணசுவாமிகள்	மதராஸ், ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை, 1900.	5
விநா.அகவல்	விநாயகர் அகவல்	ஔவையார்	சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	11
விநாயகபு.	விநாயக புராணம்	கச்சியப்ப முனிவர்	சென்னை, கணேச அச்சியந்திரசாலை, 1910.	3
விருத்தாசல.	விருத்தாசல புராணம்	ஞானக்கூத்தர்	சென்னை, புரசை, நற்றமிழ் விலாச அச்சியந்திரசாலை, 1908.	5
விவசா.	விவசாய நூல்	எஸ். பி. நரசிம்மலு நாயுடு	Crescent Press, Coimbatore, 1908.	14
விவிலியம்.	விவிலிய நூல்		The Diocesan Press, Madras, 1923.	17
விறலிவிடு.	விறலிவிடுதூது	சுப்பிரதீபக் கவிராயர்	லட்சுமி விலாச புத்தக சாலை, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை, 1928.	12
வின்.	வின்சுலோ அகராதி		Asian Educational Service, New Delhi.	9
வீரசோ.	வீரசோழியம்	புத்தமித்திரனார்	பவானந்தர் கழகம், வேப்பேரி, சென்னை, 1942.	5

நூலின் முதற் குறிப்பு	நூல்	ஆக்கியோர்/ தொகுத்தோர்	பதிப்பித்தோர்/ பதிப்பித்த இடமும் காலமும்	மேற்கோள் ஆண்ட முறையைக் காட்டும் எண்
வெங்கைக்கலம்.	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு: வெங்கைக் கலம்பகம்	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	பாகனேரி, காசிவிசுவநாதன் செட்டியார்.	11
வெங்கைக்கோ.	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு: வெங்கைக்கோவை	,,	,,	11
வெண்பாப்.	வெண்பாப் பாட்டியல்	குணவீர பண்டிதர்	சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1908.	5
வேதா.சூ.	வேதாந்த சூளாமணி	சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	கோ. வடிவேலு செட்டியார் பதிப்பு, சென்னை, 1928.	11
வேதாரணியபு.	வேதாரணிய புராணம்	அகோரமுனிவர்	ஸ்ரீ லலிதா அச்சியந்திரசாலை, சென்னை, 1898.	5
வேதாரணியபு. பரஞ்.	வேதாரணிய புராணம்	பரஞ்சோதி முனிவர்	தாம்ஸன் கம்பெனி, சென்னை.	5
வை.மூ.	வைத்திய மூலிகை அகராதி			9
வைத்.சங்.	வைத்திய சார சங்கிரகம்	முத்துக்கருப்ப பிள்ளை	மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை.	14
வைராக்.சத.	வைராக்கிய சதகம்	சாந்தலிங்க சுவாமிகள்	சென்னபட்டணம், வித்தியாநுபாலன யந்திரசாலை.	11
வைராக்.தீப.	வைராக்கிய தீபம்	,,	,,	11
ஜாலத்.	ஜாலத்திரட்டு	பீதாம்பரையர்	B. V. B. Press, Choolai, Madras.	14
ஸ்ரீவசன.	ஸ்ரீ வசனபூஷணம்	பிள்ளை லோகாசாரியார்	தி. கி. நாராயணசாமி நாயுடு, கடலூர், 1970.	14

AUTHORITIES CITED IN THE ETYMOLOGICAL DICTIONARY

Abbreviation (1)	Name of the Book (2)	Author (3)	Place and date of Publication (4)
(A.)	Quinze Cents Plantes dans L'inde	Achart, A. Dj.	Imprimerie Des Missions Etrangeres, Pondicherry, 1905.
(A.M.)	The English - English - Tamil Dictionary	Mootootamby Pillai, A.	The Navalar Press, Jaffna, 1911, 2nd Edition.
(Anc. Dec.)	Ancient Deccan	K. G. Subrahmanya Aiyar	
(B.)	Some Madras Trees	Butterworth, A.	The Methodist Publishing House, Madras, 1911.
(B.E.T.D.)	English-Telugu Dictionary	Charles Philip Brown	Asian Educational Services, New Delhi, 1980.
(B.T.E.D.)	Bhat's Tulu-English Dictionary	M. Mariappa Bhat	Madras University, 1961.
(C.B.E.D.)	Carey's Bengali - English Dictionary	W. Carey	Asian Educational Services, New Delhi, 1981.
(C.C.G.D.F.L.) or (C.G.D.F.L.)	Caldwell's Comparative Grammar of the Dravidian Family of Languages	Rt. Rev. Robert Caldwell	Originally published in 1913 by Kegan Paul, Trench, Trubner & Co., Ltd., London.
(C.D.)	Chambers Twentieth Century Dictionary	Edited by A. M. MacDonald	Allied Publishers, Private, 1975, Reprint.
(C.E.D.)	Chinese-English Dictionary		1979.
(C.E.M.)	Terms from the College of Engineering Manual		Manuscript.
(C.E.P.)	Civil Engineering Papers		The Higginbothams Ltd., Madras, 1869.
(C.G.)	Classified Glossary	Sivaramaiya, C.	The Progressive Press, 1908.
(C.G.E.D.)	Collins' Greek - English Dictionary	Harry T. Hionides	Collins Sons & Co., Ltd., 1977.
(C.H.I.)	The Cultural Heritage of India in 5 Volumes	Ramakrishna Mission	Calcutta, 1975.

Abbreviation (1)	Name of the Book (2)	Author (3)	Place and date of Publication (4)
(C.L.D.)	Cassell's Latin Dictionary	D. P. Simpson	Macmillan Publishing Co., 1968.
(C.O.D.)	Concise Oxford Dictionary of Current English	H. W. Fowler & F. G. Fowler	Oxford University Press, 1972, Reprint.
(C.S.E.D.)	Cassell's Spanish-English Dictionary	Revised by Anthony Gooch & Angel Garcia de Paredes	Macmillan Publishing Co., Revised Edition 1980.
(D.)	The Useful Plants of India	Drury, H.	William H. Allen & Co. London, 1873, 2nd Edition.
(D.E.D.)	A Dravidian Etymological Dictionary	T. Burrow & M. B. Emeneau	Clarendon Press, Oxford, 1961.
(D.S.A.)	Dictionary of Slang & Its Analogues	John S. Farmer & W. E. Henley	University Books, New York, 1966.
(E.C.)	Epigraphica Carnatika	The Mysore Government Publication	Government Press, Madras.
(E.C.L.)	Etymological and Comparative Lexicon of Sinhala and Tamil	Edited by Rev. Fr. H. S. Daaviid	1974.
(E.D.S.H.P.)	Encyclopaedic Dictionary of Sanskrit on Historical Principles	A. M. Ghatage	Deccan College, Poona, 1976-78.
(E.I.)	Epigraphica India	Government of India Publication	Government Press, Madras.
(E.M.D.)	Twentieth Century English-Marathi Dictionary—Vol. I & II	N. B. Ranade	Sharad Gogate, Poona, 1977.
(E.S.D.)	English-Sindhi Dictionary	Parmanand Mewaram	Published by Sahitya Akademi, 1981.
(E.T.)	Castes and Tribes of South India	Edgar Thurston	The Government Press, Madras, 1909.
(E.T.D.)	English-Tamil Dictionary	Madras University, Chief Editor, A. Chidambaranatha Chettiar	University of Madras, 1965.
(F.) or (F.B.)	A Malabar and English Dictionary	Johann Philip Fabricius and John Christian Breithaupt.	Vepery, Madras, 1809.

Abbreviation (1)	Name of the Book (2)	Author (3)	Place and date of Publication (4)
(F.E.D.)	French Etymological Dictionary	Albert Dauzat, Jean Dubois, Henri Mitterand	Librairie Larousse, 1971.
(F.L.) or (F.Mad.)	List of Vernacular names of Fishes of the Madras Presidency	Madras Government Publication	Government Press, Madras.
(F.N.)	List of names of Fishes	Sir Frederick Nicholson	Manuscript.
(G......D.)	Gazetteer......District	Madras Government Publications	Government Press, Madras.
(G.E.E.D.)	Gujarathi-English Etymological Dictionary	M. B. Belsare	Published by J. Jetley for Asian Educational Services, 1981.
(H.C.M.)	Hindu Caste Marks and Ornaments of the Madras	W. Rae Sheriffs	Madras Christian College, Magazine, September, 1913.
(H.J.)	Hobson Jobson—A Glossary of Colloquial Anglo-Indian Words and Phrases and of Kindred Terms.	Yule C. H. and Burnell, A. C.	Edited by William Crooke, B. A., and Published by John Murray, Albemarle Street, London, 1903.
(I.A.M.D.)	Illustrated Ardha-Magadhi Dictionary in 5 Volumes	Shatavadhani The Jaina Muni Shri Ratnachandraji	Published by Kesarichand Bhandari for The S. S. Jaina Conference.
(I.M.P.)	Inscriptions of the Madras Presidency	Madras Government Publication	Government Press, Madras, 1919.
(Insc. Pudu. St.) or (Pudu. Insc.)	Inscriptions of Pudukkottai State	Published by the Pudukkottai State	Sri Brhadamba State Press, Pudukkottai, 1929.
(I.P.)	Five Hundred Indian Plants and Their Use in Medicine and the Arts	Pfleiderer, I.	Basel Mission Book and Tract Depository, Mangalore, 1908 2nd Edition.
(J.N.)	Jaffna Notes		
(K.C.E.D.E.L.)	Klein's Comprehensive Etymological Dictionary of the English Language	Dr. Ernest Klein	Elsevier Scientific Publishing Company, Amsterdam, 1971.
(K.K.E.D.)	Kittel's Kannada-English Dictionary	Revised and enlarged by Prof. M. Mariappa Bhat	University of Madras, 1968.

Abbreviation (1)	Name of the Book (2)	Author (3)	Place and date of Publication (4)
(K.M.E.D.)	Kulkarni's Marathi-English Dictionary	K. P. Kulkarni	Srhi Lekan Wachan Bhandar, Poona, 1964.
(K.N.)	Kannada Nighantu — 4 Volumes	G. Venkatasubbiah	Kannada Sahitya Parishad, 1970.
(K.R.)	A Manual of Elementary Botany for India	K. Rangachari	The Government Press, Madras, 1916.
(L.)	Vernacular list of Trees, Shrubs and Woody Climbers in the Madras Presidency	Lushington, A. W.	The Government Press, Madras, 1915.
(L.W.)	Languages of the World	Kenneth Katzner	Routledge & Kegan Paul Ltd., 1977.
(M......D.)	Manual......District	Madras Government Publications	Government Press, Madras.
(M.E.D.)	Malayalam-English Dictionary	Rev. H. Gundert	Asian Educational Services, New Delhi, 1982.
(M.E.R.)	Madras Epigraphical Reports	Madras Government Publications	Government Press, Madras.
(M.Lex.)	Malayalam Lexicon	Editor, Suranad Kunjan Pillai	Government Press, Trivandrum, 1965.
(M.L.)	List of Medical Terms	Surgeon - General, Madras.	Manuscript.
(M.M.)	Manual of the Administration of the Madras Presidency	Madras Government Publication	Government Press, Madras, 1893.
(M.M.E.D.)	Molesworth's Marathi - English Dictionary	J. M. Molesworth	Sharad Gogate & Avinash Ogale, Poona, 1975.
(M.Navi.)	Manual of Navigation	P. Mortimer Kulasekaram	St. Joseph's Industrial School Press, Colombogam, Jaffna, 1917.
(M.R.)	Mirasi Rights	Ellis	
(M.S.E.D.)	Monier Williams' Sanskrit Etymological Dictionary	Sir Monier Williams	Motilal Banarsidass, Reprint, 1981.
(M.T.E.D.)	Manner's Tulu - English Dictionary	Rev. A. Manner	Asian Educational Services, New Delhi, 1983.

Abbreviation (1)	Name of the Book (2)	Author (3)	Place and date of Publication (4)
(Mus. of Ind.)	Music of India	H. A. Popley	Association Press, Calcutta, 1921.
(N.E.D.)	A Comparative and Etymological Dictionary of the Nepali Language	Ralph Lilley Turner	Allied Publishers Private Ltd., 1980, Reprint.
(Nels.)	Madura Manual	Nelson	Government Press, Madras, 1893.
(N.E.R.D.)	New English-Russian Dictionary	Edited by Professor I. R. Galperin	Moscow Russian Language, 1979.
(O.D.E.E.)	Oxford Dictionary of English Etymology	C. T. Onions	Clarendon Press, 1969 Edition.
(O.E.D.)	Oxford English Dictionary	Edited by James, A.H. Murray, Henry Bradley, W.A. Craigie, C. T. Onions.	Clarendon Press, Oxford, Reprint, 1970.
(Or. Mss. Cat.)	Catalogue of the Government Oriental Manuscripts Library		Government Press, Madras, 1893.
(P.)	A Handbook of the Ordinary Dialect of the Tamil Language	Pope, G. U.	The Clarendon Press, Oxford, 1905, 7th Edition.
(P.E.D.)	Pali-English Dictionary	T. W. Rhys Davids & William Stede.	Oriental Books Reprint Corporation, 1975.
(P.E.S.)	Principles of English Etymology—(2 Volumes)	Rev. Walter W. Skeat	The Clarandon Press, Oxford, 1892.
(Per. E.D.)	Persian-English Dictionary	F. Steingass	Oriental, Reprint, 1981.
(Pd.M.)	Pudukottai Manual	Published by the Pudukkottai Press	Sri Brhadamba State Press, Pudukkottai.
(P.S.E.D.)	The Practical Sanskrit-English Dictionary	Vaman Shivram Apte	Revised and Enlarged Edition, 1978.
(P.T.L.)	Papers Relating to the Tamil Language	Andrew Robert	W.H. Allen & Co., London, 1890.
(R.)	A Dictionary of the Tamil-English Languages	Rottler, Dr.	Vepery, 1834-37.
(R.F.)	List of Revenue Terms in Use in South India	Robert Fischer	Manuscript.

Abbreviation (1)	Name of the Book (2)	Author (3)	Place and date of Publication (4)
(R.T.)	List of Revenue Terms	Sundararaja Aiyangar, S.	Manuscript.
(Rd. M.)	Ramnad Manual	Rajaram Rao, T. (Diwan of Ramnad)	Published by the Ramnad Estate.
(S.E.D.)	Sinhala-English Dictionary	Rev. B. Clough	Asian Educational Services, 1982 Edition.
(S.E.D.E.L.)	Skeat's Etymological Dictionary of the English Language	Rev. Walter W. Skeat	Clarendon Press, Oxford, Revised and Enlarged Edition, 1968.
(S.I.I.)	South Indian Inscriptions	Madras Government Publications	Government Press, Madras.
(Tam.)	The Tamils Eighteen Hundred years ago	Kanakasabhai, V.	The Higginbothams Ltd., Madras, 1904.
(T.A.S.)	Travancore Archaeological Series	Travancore Government Publications	Methodist Publishing House, Madras, 1910–13.
(T.A.S.—H.O.P.)	Travancore Archaelogical Series — Huzur Office Plate	Travancore Government Publications	Methodist Publishing House, Madras, 1910-13.
(T.B.)	The Tamil Bible	Travancore Government Publications	S. P. C. K. Press, Madras, 1909.
(T.B.D.)	The Tamil Bible Dictionary	Clayton, A. C.	C.L.S., Madras, 1909.
(T.B.S.E.D.)	Theodore Benfey's Sanskrit-English Dictionary	Theodore Benfey	Milan Publication Services, New Delhi.
(T.D.)	Telugu Dictionary (Sabda Ratnakaramu)	Compiled by B. Sitaramacharyulu	Published by The Madras School Book and Literature Society, 1981 Edition.
(T.E.D.)	Telugu-English Dictionary	Revised by Venkatarathnam	Asian Educational Services, 1980.
(T.F.D.)	Tamil-French Dictionary—2 Volumes	Mousset et Dupuis	Asian Educational Services, 1981, Revised Edition.
(T.H.D.)	Tibetan-Hindi Dictionary	Rahul Sankrityana	Sahitya Akademi, 1972.
(T.L.)	The Tamil Lexicon	University of Madras	University of Madras, 1982.

Abbreviation (1)	Name of the Book (2)	Author (3)	Place and date of Publication (4)
(T.V.K.)	Telugu Vyutpatti Kosam—Vol. I	Chakradara Rao	Andhra University, 1978.
(Tr.M.)	Travancore Manual	Travancore Government Publications	Methodist Press, Madras.
(Tr.Rev.M.)	Travancore Revenue Manual	Travancore Government Publication	Methodist Press, Madras.
(W.)	A Comprehensive Tamil-English Dictionary	Winslow, M.	The American Mission Press, 1862.
(Watt.)	The Commercial Products of India	Sir George Watt	Hazell Watson and Viney Ltd., London, 1908.
(W.C.L.)	The World's Chief Languages	Mario A. Pei	George Allen & Unwin Ltd., (London) 1949.
(W.G.)	Wilson's Glossary	H. H. Wilson	Oriental Publishers and Book Sellers, 1968 Edition.

பிழைதிருத்தம்
(ERRATA)

பக்கம் (1)	(பத்தி)	வரி (2)	பிழை (3)	திருத்தம் (4)
உ		21	Europen	European
ருகூ		12	voice	voiced
கூ௰		12	>	<
		13	<	>
2		1, 6	part.	parti.
17		12	believe	to believe
20		1	அவவை	அவ்வை
49 50	(2)	28 26	appartments	apartments
58		29	milit	limit
72		7	writting	writing
78		37	must	musk
84	(2)	16	அரசுமெய்ப்பாடு	அசுரமெய்ப்பாடு
112 217	(2) (2)	29 5	*dectylon*	*dactylon*
115		1	closenes	closeness
180	(2)	45	bulbus	bulbous
190 198	(2) (2)	18 12	metalic	metallic
197 201	(2)	9 6	*Rhicinus* *Recinus*	*Ricinus*
198	(2)	32	elder sisters's	elder sister's
202		42	(*afficinalia*)	(*officinalis*)
243	(2)	18	*Aristalachia*	*Aristolochia*
277		17	*Ipomala*	*Ipomaea*
301		23	*Semcarpus*	*Semicarpus*
310		43	ஓதல், காத்தல்	ஓதல், ஈதல், காத்தல்
354	(2)	37	*Cretaeva*	*Crataeva*
411	(2)	42	*mulibre*	*muliebre*
423	(2)	39	*allakkaḻi*	*alakkaḻi*
425	(2)	26	calculalion	calculation
433	(2)	14	நிலத்திணைவகை	நிலைத்திணைவகை
479	(2)	19	அழி = சாட்டியம்	அழி + சாட்டியம்
		26	அழி + கேடு	அழி = கேடு
513	(2)	9 10	"சூழ்ந்த வினையாக்கை"	"தாழ்ந்த வுணர்வினராய்"
518	(2)	32	*aṟaṟappiḷappi*	*aṟagappiḷappi*
520	(2)	25	firuly	firmly
528		43	அறநாட்பு	அறாநட்பு
553		31	பிரமானத்தைப்	பிரமாணத்தைப்
565	(2)	19	usuage	usage
568		21	a fire,	as fire,
568	(2)	5	*Thermaglia*	*Thermalgia*